

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமுலமும்,

பழையவுரையும்.

இவை,

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

அரும்பதவகராதி முதலியவற்றுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதலை ஆதின்கர்த்தரவர்களாக

ஸ்ரீஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய

பொருளுதவியைக்கொண்டு

சென்னப்பட்டணம்

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

1920.

விலை நு. க-கசு-டு.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. முகவுரை. பக்கம் 1.

உ. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு :—

உ. குமட்டுரீக் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கௌதமனார். „

சு. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் „

ரு. பரணர். „

கூ. காகைகபாடினியார் நச்சுள்ளையார். 9.

எ. கபிலர், 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

கூ. பெருங்குன்றார் கிழார். 14.

கூ. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் } க.
பழையவுரையும். }

ச. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கருஅ.

ரு. பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். கருகூ.

கூ. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககூக.

உ

கணபதி துணை

மு க வு ரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சுரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தாற் பொருட்டே.”

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்
கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்
யுட்களாகிய*எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண
இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற
பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சோர்பதினமர்கள்
மீது சங்கப்புலவர் பதினமர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்க
ளுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு
இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்
பட்டமையின், இந்நூல் † பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வாலாறுகளும், அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும், சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும், இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும், வேறு சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசில விடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் இருக்கின்றன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

* இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் முகவுரையிற் காண்க.

† “பதிற்றுப்பத்தென்பது இற்றுச்சுவியை வந்தது” (நேமிநாதம், எழுத்து, ௨௨ - உரை).

2

முகவுரை.

முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பிய உரைகளாலும் புறத்திரட்டாலும் தெரிய வந்தன; அவை வருமாறு:—

“இருங்கண் யானையோ டருங்கலந் துறுத்துப்
 பணிந்து வழிமொழித லல்லது பகைவர்
 வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே
 யுருமுடன்று சிலைத்தலின் விசும்பதீர்ந் தாங்குக்
 று கண்ணதீர்பு முழங்குங் கடுங்குரன் முரசுமொடு
 கால்கினர்ந் தன்ன லூர்திக் கான்முளை
 யெரிநிகழ்ந் தன்ன நிறையருஞ் சீற்றத்து
 நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி

நீர்துனைந் தன்ன செலவி

க0 நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே.”

[புறத்திரட்டு, பகைவயிற்சேறல், அ; தொல்காப்பியம்,
 புறத்திணையியல், கு. கூ - இளம்; அ - ந. மேற்கோள்.]

‘இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
 நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சா

மெரியவிழ்ந் தன்ன விரியுனை சூட்டிக்
காலகிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி

௫ கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
னேவினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னொவிக்கும் வரிபுனை நெயிந்தோர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதித்தெழு மாதிரங் கல்லென வெர்விபபக்

க௦ கருங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப

நெயிமதி னிரைஞாயிற்

கடியினைக் குண்டுகிடங்கின்

மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேன

நெஞ்சபுக ஸழிந்து நிலைதளர் பொரிஇ

கரு பொலவா மன்னர் நடுங்க

நல்ல மன்றவிவண் வீங்கிய செலவே.”

(தோல். புறத்திணை. சூ. ௧௨; சை சூ. ௨௫ - ௩. மேற்.)

முகவுரை.

3

“பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு

மென்னொடு புரையுந ளல்ல
டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி குநளே.”

(தோல்-கற்பு. சூ. ௩௬ - ௩. மேற்.)

“வந்தனென் பெரும கண்டனென் செலற்கே
களிறு கவிமான் நேரொடு சுரந்து
நன்கல னீயு நகைசா லிருக்கை
மாரி யென்னாய் பனியென மடியாய்
பகைவெம் மையி னசையா லுக்கலை
வேறுபுலத் திறுத்த விறல்வெந் தானையொடு

மாறு மைந்தர் மாறுநிலே தேய
மைந்துமலி யுக்கத்த கந்துகால் கீழ்ந்து
கடாஅ யானே முழங்கு
கொ மிடாஅ வேணிரின் பாசறை யானே.”

[புறத்திரட்டு, பாசறை. அ.]

“விசயந்தப்பிய” என்னும் பதிற்றுப்பத்து நகை கூறிற்று.
(தோல். புறத்திரை. சூ. ௨௦ - ௩.)

இவை, இத்தனையாவது இத்தனையாவது பாடலென்று
விளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்
ரேக் கண்ணனாகும், மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன் தம்பி பல்யா
னைச்*செல்கெழுஞ்சுவனைப் பாலெக்கெளதமனாகும், நாலாம்பத்து,
களங்காய்க்கண்ணி நாரமுடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனா
கும், ஐந்தாம்பத்து, கீடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பாண
கும், ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டிச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினி
யார் நச்செள்ளையாரும், ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடிகோ வாழியா
தனைக் கபிலரும், எட்டாம்பத்து, தகரோறிந்த பெருஞ்சேரலாரும்
பொறையை அரிசில்கிழாரும், ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்
சேரலாரும்பொறையைப் பெருங்குன்றார்கிழாரும் பாடியவை.

இவ்வரலாறு ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள பதிகங்களா
லும் விளங்கும். நாலாம்பத்துச் செய்யுட்கள் அந்தாதியாக உள்ளன.

* இப்பெயர் செல்புகழ்க்குட்டுவனென ஒரு பிரதியிற் காணப்பட்டது.

4

முகவுரை.

இந்நூலின் உரை, இன்றியமையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை
இனிது காட்டிச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்முடிபு
பொருண்முடிபுகளையும் உரிய இடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக்களா
யும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள் சிலவற்றைத் தெரி
வித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின் பின்னும் எழுதப்பெற்றுள்ள துறை,
வண்ணம், தூக்கு இவற்றை விளக்கவேண்டிய இடங்களில் விளக்
கிச் செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே
உணர்த்தி மிகச் செவ்விதாக விளங்குகின்றது. இவ்வுரை இல்லையா
யின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக
அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத்
துணித்தா நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னொன்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்தால் என - ஆம் பாட்டினுரையில் 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக் கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம் நேமிநாத னாலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்கால மென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரையுடையை உற்றுநோக்கின், இவர் பேராசிரியர் முதலியோர்க ளுள் ஒருவராகவோ அல்லது பண்டைக்காலத்தில் அவர்களைப் போலவிளங்கிய வேறு ஒருவராகவோ இருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

ஒவ்வொரு செய்யுளின் பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண் ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளி லெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்ல வென்றும் னாலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப் பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-ஆவது பாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப் பெய்திய [அடி, ௩௪௮.] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன் பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றத்போலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாடல்க ளெல்லாம், தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு தொன்மதொட்டு வழங்கிவருகின்றன; அப்பெயர்கள், இந்நூல் அகராதி யில் 'பா' என்னும் குறிப்புடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் தூலாசிரியரும் தொகுத்
தோரும் அல்லவென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் கச்சினூர்க்கினியராலும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத்
தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர்
கள் காலத்திற்கு முந்தியவைபென்று தோன்றுகின்றது.

இந்நூலில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு:—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற்
குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்த்து ; உழிஞையாவம், என்;
ஒள்வாளமலை; களவழி, ஈசு; காட்சிவாழ்த்து, சக; காவன்முல்லை,
அக; குரவைநிலை - ௫௨, செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௫௮, கூசு,
தும்பையாவம், ஈசு; நாடுவாழ்த்து; பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு,
கூசு; பாணூற்றுப்படை; பெருஞ்சோற்றுநிலை; முல்லை, அக; வஞ்சித்
துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦,
௩௧, ௮௦; வாகை, ஈசு; வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௩௫;
விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற்
சீர் வண்ணமும் - கசு, ககூ.

நூக்குக்கள் :—செந்துக்கு, செந்துக்கும்

வஞ்சித்துக்கும் -

க௩, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௩, ௩௬, ௮௦, ௯௦.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : க. இந்நூல், உ.
திருக்குறள், ஈ. புறநானூறு, ச. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும்
அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்புத்தகத்தின் அகராதியிற்
காண்க.

இதன் முதற்பதிப்பு 1904-ஆம் வருஷம் வெளிவந்தது. அதன் பின் செய்த ஆராய்ச்சியினால் இப்பதிப்பு அடைந்த திருத்தங்கள் சில. நூலாராய்ச்சிக்கு உபயோகமான சில குறிப்புகள் அகராதியில் இம்முறை சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலை ஒப்பு நோக்குங்காலத்தில் சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அந்தராமைய ரவர்களும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரும், இராசாங்கத்துக் கையெழுத்

6 முகவுரை.

தப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரி ஐயரும் உள்ளன்புடன் செய்த உதவிகள் மிகவும் பாராட்டற்பாலன.

உடனிருந்து உதவி செய்பவர் முதலியோர் விஷயத்தில் எனக் குச் சிறிதும் கவலையில்லாதபடி ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சட்டநெருபணசபை அங்கத் தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய ம-நா-ந-ஸ்ரீ பா. இராஜ ராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் பொருளுதவிசெய்து ஆதரித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாப் பயன்களையும் அளித்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த் தெய்வத்தைத் துதித்தலன்றி என்னொற் செய்யக்கூடியது வேறு யாதுளது?

இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவதேறை சூதீனத்தப்	பிரதி	க
இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலைப்			"	க
ஆழ்வார் திருநகர்,				
ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்			"	க
ம.ா.ா-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள்			"	க
.. தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B.A.			"	க
திருமாவிலை விந்துவான்,				
ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்	...		"	க
				க

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த
பிரதிகள் சில.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என் ஞாபகக் குறைவு
முதலியவற்றால் நேர்த்தனவென்றெண்ணி அவற்றைப் பொறுத்துக்
கொள்ளுமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தியாகராஜ விலாஸம்”
திருவேட்டையாழ்வார் பேட்டை,
25-10-20.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ.—குமட்டுர்க்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் மீது இந்நூல் 2-ஆம் பத்தைப் பாடி, உம்பற்காட்டி ரூ. 00. ஊர் பிரமதாயமும் ரூ. 25 - வருடம் தென்னாட்டிள் வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர்; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரொன்று ஒருபுவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

ங.—பாலைக்கௌதமனார்:—பல்யானைச்செல்கெழு குட்டிவன் மீது இந்நூல் ௩ - ஆம்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதனியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டிப் பத்தாம்பெருவேள்விவேட்டையில் மனைவியுடன் சவர்க்கம்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர். இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், “தொடுத்தபெரும் புலவன்” (௩௧௬) என்னும் பழமொழிவெண்பாலாலும் அதுனுரையாலும், “நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலே யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்” (௨௮-ஆம் காதை, ௧௩௭-௮) என்னும் சிலப் பதிகாரத்தாலும், “இதில் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டிவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறக்கம்வேண்டி னாரென்பது குறிப்பு வகையாற் கொள்ளவைத்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில் வந்த பாடாணயிற்று” (தோல். புறத். ௨௫-ஆம் சூ. ௨ரை) என்னும் நச்சினர்க்கினியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரொன்று ஒரு புலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் சவர்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கர்ணப்ரம்பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

ச.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் :—இவர் கனங்காய்க்கண்ணி
நார்முடிச்சேரலென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ச-ஆம்பத்தைப்பாடி
நாற்பது நூறுபிரம் பொன்னும் அவன் ஆண்டதிற் பாகமும் பரிசி
லாகப் பெற்றவர்.

டு.—பரணர் :—இவர் கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டிவன்மீது
இந்நூல் டு - ஆம் பத்தைப்பாடி, அவனால் உம்பற்காட்டிவருவாயை

2

8 நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

யும் அவன்மகன் குட்டிவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்ற
வர். [உம்பற்காடென்பது மலைநாட்டைச்சார்ந்ததொருநாடு]திருவன்
ளுவமாலையிலுள்ள, “ மாலுங்குறளாய் ” என்னும்வெண்பா இவர்
செய்ததாகத் தெரிதலின், அம்மாலையை இயற்றிய உக்கிரப்பெருவழு
தியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்
ணப்படுகிறார் ; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர் ; இது பழைய
இலக்கண நூல்களிலுரைகளில், ‘ கபிலபரணர் ’ என்று வழங்கும்
தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி
கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவ்வுரைக் கைக்கொண்டமை இவ
ராற்புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், “ அமரர்ப்
பேணியும் ” என்னும்பாட்டில், “ பரணன்பாடினன் மற்றகொன்மற்று
கீ, முரண்மிகு கோவலூர் நூறிகி, னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே ”

எனவெனவையார் பாராட்டியிருத்தலால் நன்குபுலப்படுகின்றது. இரண்டி திருவிளையாடற்புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டுக்கிருர். எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக அஉ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது தெரிகின்றன : (இந்நூல் - ௧௦ ; நற்றிணை - ௧௨ ; குறுந்தொகை - ௧௫; அகநானூறு - ௩௨; புறநானூறு - ௧௩.) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின் பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தேய்வங்கள்:—சிவபெருமான், முருகக்கடவுள்.

பாண்டவ :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள்:—அலைவாய்=திருச்செந்தூர், ஆலமுற்றம், கூடல்.

தேயத்தார்:—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள்:—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர்:—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், உருவப்பஹேரிளஞ் சேட்சென்னி முதலிய அறுவர், எவ்வி, ஓரி=வல்விஸோரி, கட்டி, கரிகால்வளவன், கழுவுள், குக்கிவன், குறம்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீர்கிழவன், பசும்பூட் பாண்டியன் பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = னிமிலி விச்சியர்பெருமகள்.

தலைவியர்:—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடிகள்:—ஆரியநாடு, கொங்கநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

9

ஊர்கள்:—அமுந்தூர், ஆர்க்காடு, இருப்பைபூர், உறத்தூர்,

உறந்தை, ஊனுர், கழார், காழர், குறும்பூர், குன்றார், தகடீர், தழும்பனூர், தொண்டி, டீடீர், புகார், பொருந்தில், மணற்குன்று, மரந்தை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறந்தைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி,

பொதியில்.

ஆறு :—காசிரி.

துறைகள் :—கழார்முன்றுறை=கழார்ப்பெருந்துறை,

தொண்டி

முன்றுறை.

காடுகள் :—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பறந்தலைகள்=போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

கக - ஆம் திருமுறையிலுள்ளசிவபெருமான் திருவந்தாதியியற்றிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

சு.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்:—ஆடுகோட்பாட்டுச்
சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்தால் சு - ஆம்பத்தை இயற்றி
யோராகியஇவர் அணிகலனுக்கென்று சு-துலாம் பொன்னும் நூறு
பிரம் பொற்காசும் அவனாற் பரிசுபெற்றவர் ; பெண்பாலார் ;
நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும், குறுந்

தோகையில்,

“ திண்டீடர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யிற் ரொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
ரொருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் ரோழி

ரு பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பவியே!

என்னும் ௨௧௦-ஆம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையை பாராட்டிக்
கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப்
பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன;

10 நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

[பாடினி-பாடுபவள்.] செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெய
ராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும் ; இந்தால் சு-ஆம்

பத்தின்பதிகத்தில் மைபூர்கிழானுடையமனைவியின்பெயர் அந்துவஞ்
செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க, மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை
விளக்கிப் புறநானூற்றில் இவர்பாடிய உளஅ-ஆம் பாட்டு, பெண்
பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலும்
இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். 'கலனணிக' என்று
அரசன் பொற்காசமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு
அறியற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக, கட -
செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. (இந்தால் க0; குறுங். க ;
புறநா. க.)

எ.—கபிலர்:—இவர் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனென்னும்
சேரவரசன்மீது இந்தால் எ - ஆம் பத்தைப்பாடி நூறுயிரம் பொற்
காசம் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசி
லாகப் பெற்றவர். இஃது இப்பத்தின் பதிகத்தாலும் அரு-ஆம்
பாடலிலுள்ள "கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே" என்பதனாலும்
விளங்குகின்றது. இப்பெபருடைய புலவர் சிலருள்.

இவர் சிறந்தவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது திரு

வாலவாபுடையார் திருவினையாடற்புராணத்தில் ௨௭ - ஆவதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவினையாடலிலுள்ள, “நீதியார் மதுக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபில னார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டிம், வேதநர் யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால்” என் னும் ௪ - ஆம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூற்றில், (௨௦௦) “யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்”, (௨௦௧) “யானே, தந்தை தோழ னிவரென்குகனி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டிவந் தனனே” எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், (௧௨௬) “புலனமூக் கற்ற வந்த னான” என மாறோகத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனை வலியுறுத்தும்.

* “கெட்டலை யிருப்பை வட்ட வொண்டி, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின், கோட்டையக் கும்மே வாழலோ பைந்தலைப் பரதர் மனைதொறு முணங் குகு, செந்தலை யிறவின் சீயேக்கீ கும்மே” — இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரி தையிற் கண்டது.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

11

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்க ளத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார் ; தாம் விரும்பியவண்ணம் அவன்தன் மகளினைக் கொடாதது பற்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்த ரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லரினைந்து நால்வகைச்சேனைக ளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதி யாமல் அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்;

அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவ்விற்றந்த
பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி,
அவன்புதல்வியரையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி
இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமை
கண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிர்க்கு மணஞ்செய்வித்
துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றாகிய இன்னொற்பதும் இவரையற்றியதூல்கள்.

கக-ஆம் திருமுறையில்வந்துள்ள முத்தநாயனார் திருவிரட்டை
மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான்
திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த
கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன்
பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக-ஆம் திருவிருத்தத்தில், “என
யந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளைபிட்
டருளியதாக வந்திருத்தலும் காண்க.

மேற்கூறியவற்றையன்றி இவரருளிச்செய்தனவாக ௨௨௬
பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்க
கள் ௧௯௯: [நற். ௨௦; குறுந். ௨௬; ஐங்குறு - ௧௦௦. அகநா. ௧௬;
புறநா. ௩௦. “நெட்டிலையிருப்பை” என்பது-க]. வெண்பா ௧:
[திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள, “நினையளவு” என்பது] கலித்
தொகையிலுள்ள கலிப்பாக்கள் - ௨௬.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய
வுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் ‘கபிலரதுபாட்டு’ என்னும்
தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரியற்றிய பாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றன.

மேற்கூறிய பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையைச் சார்ந்தவை :
அகவல்கள் - ௧௫௫; கலிப்பாக்கள் - ௨௯.

இவருடைய வாக்கில் விநாயகக் கடவுள்; முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனுரைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

“அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூடாக் கவலையினெஞ்சி, னனவிற்பாடிய நல்விசைக், கமிலன்” (பதிற்றுப்பத்து, அரு) எனப் பெருங்குன்றார்

கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநானூறு, ௫௩) என்ப பொருந்திலிளங்கீரனாரும், "புலனழக் கற்றவந்தனாள், னிரந்துசென் மாக்கட் இனியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்," (ஐ. ௧௨௬) "பொய்யா நாவிற கபிலன்" (ஐ. ௧௪௪) என மாறேகத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவரற் பாடப்பட்டோர் :—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நன்னி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேன்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன் என்பவர்கள்.

* கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முன்னூர்மலை, முன்னூர்க் காணமென்பவைகள் இவரற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின் அவைகள் இவர் காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமையென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பாக்கக் காணலாகும்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

பழைய இலக்கணவுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்று வழங்கு
கிற தொகைநிலைத்தொடரால், பரணரென்பவருக்கும், திருவாலவா
யுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் வந்துள்ள, "மின்னமில்
கபிலன் றேழுமன் பெயரிடைக் காடெனென்போன்" (20: க) என்
னும் திருவிருத்தத்தால் இடைக்காடருக்கும் சிறந்த நட்பினராக
இவர் எண்ணப்படுகிறார். வீரசோழியம், தொகைப்படலம், சு - ஆம்
கட்டளைக்கவித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாது செய்
தனரென்பது வெளியாகின்றது. இவர் வேறு ; தோல்கபில
ரென்பவர் வேறு.

"முதலிற் கூறுஞ் சீனையறி கிளவி" என்னும் தொல்காப்பி
யச் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய
வுரையால், கபிலரார் செய்யப் பெற்றதான கபிலமென்ற ஒரு
நூலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

அ - அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடேரெறிந்த பெருஞ்சோலிற்கும்
பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்தால் அ-ஆம் பத்தைப்பாடி ஒன்
பதுநூறுபிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த
அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும் இரந்து கொ
டுத்து அவன்பால் அமைச்சுரிமை பூண்டு விளங்கினார் ; 'கிழார்'
என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெ
ரிதலின், இவரை வேளாண் மரபினரென்று சொல்லவேண்டும் ;
இதனை, தொல்காப்பியம், மரபியல், எச-ஆம் சூத்திரத்தின் விசேட
வுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தோண்டர்புராணவரலாற்
றின் 2-ஆம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலுமுணர்க.
அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஒருரின் பெயரோ
யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று
ஒரு நதியும் மைஸூரரைச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிற்கரையென்று

ஒருரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி இவர் அவனைப்பாடினர் ; அதிகமான் தகடேரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினர் ; தகடேர்யாத்திரை யென்னுதலில் அவ்வச்சம யங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிலபாடல்களுண்டு என்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்திணை. அ, கஉ - ஆம் சூ. ௩ - உரை.]

14

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

மேற்கூறிய - சேரவாசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர் காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், “பாந்தபொருள்” என்னும் கங - ஆம் செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியாரைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும் வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனைப்பாடிய பாணர், பெருங்குன்றார்கிழார் முதலியோரும், தகடேர்யாத்திரையிற் சில செய்யுளியற்றிய பொன்முடியாரும் இவர் காலத்துப் புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுமிருந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர்செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள் கிடைக்கின்றன [இந்தூல்-க0; குறுங் - க; புறநா-ச; தகடீர் - க; திருவள்-க.]

கூ.—பெருங்குன்றங்கிழார்:—இவர் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறையென்னும் சேரவாசன்மீது இந்தூல் கூடும்பத்தைப் பாடி, ௩2000 - பொற்காசமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் பெற்றவர்; வேளாளர்: கடைச்சங்கமிருந்துதமிழாராய்ந்தோராகிய நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவர் (இறை. க - கு. உரை); வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனாள் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவரார்பாடப்பட்டோர்கள் மேற்கூறிய தலைவர்களிருவரும் உருவப்பெற்றேரிளஞ்சேர் சென்னியும் ஆவர். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாகப்பொருளுரையாற்றொழிந்த சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந் திருமாறனார், மதுரையாசிரியனல்லந்தாவனார், மருதனிளநாகனார் கணக்காயனார்மகனார்க்கோனார் முதலியோர்களும் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப்பாடிய பாணர் முதலியோர்களும் ஆவர். இவரீயற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் உக - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (இந்தூல்-க0; நற்-ச; குறுங்-க; அகநா-க; புறநா-௩.) இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன-கூ; புறத்திணைக்குரியன-க௩.

உ

கணபதி துணை.

ப தி ற் று ப் ப த் து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

- (கக) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சு
னளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண் ரேமம் புணர்க்குஞ்
- ரு சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கமிஞ்சின விறல்வேள் களிதூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந் தறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
- க0 மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த ஐக்கலை
பலர்மொசுந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத றுமிய வேளம்

வென்றெறி முழங்குபனை செய்த வெல்போர்
 கடு நாரரி நறவி ஞா மார்பிற்
 போரடி தானைச் சேர லாத
 மார்புமலி பைந்தா றோடையொடி வினங்கும்
 வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
 பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
 ௨௦ பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டிகுமே

௨ பதிற்றுப்பத்து

கவிர்ததை சிலம்பிற் றஞ்சங் கவரி
 பரந்திலங் கருவியொடி நரந்தங் கனவு
 மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
 தென்னங் குமரியொ டாயிடை

௨௫ மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.
 தூகீத - சேந்தூகீத.
 பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்தநதி.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல் - நிறைந்தநீர் ; சூல்போலலாத்

சூலெனப்பட்டது.

டு. சூருடைமுழுமுதலென்றது சூரவன்மாத்தனக்கு அரணாகவுடைய
மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் சூரவன்மாத்தான் ஒருமாவாய் நின்றானென்று புராணமுண்டா
யிற் சூரனாதம்மன் மையையுடைய மாவின்முதலென்றவாரும்.

க - கர. நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனலக் கலவைபோலவென முடிக்க.

'போல்' என்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வினையெச்சப் பொருள்
பட்டு நின்றது. மனலமென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிகமென்பாருமுள்.

அ - கர 'அருநிறந்திந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப்பாணம்,
'மணிநிறமிருங்கழி நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனலக்கலவைபோல்' எனப் பின்வந்த
அடைச்சிறப்பாணம் இதற்குப் 'புண்ணுமிழ்தருதி' என்று பெயராயிற்று.

கக - உர. மேல்கொண்டுபொலிந்த நின் செல்வமென முடிக்க.

உக. கவிர்கதை சிலம்பிற் றஞ்சுமென்றது ஆண்டு உறையும் ஆரிய
ராணையானே முருக்கென்னும் முள்ளுடைமரமும், "மயிர்தீப்பின் வாழாக்
கவரிமா" (திருக்குறள், ௬௬௯) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும்
வருத்தருவியையாமைபால், அக்கவிர்கதையிந்த சிலம்பின் கண்ணே இனிதாக
உறங்குமென்றவாறு.

உஉ. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது - அவ்வாரியானானே
யானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தயின்றிப் பகற்காலத்துத் தான்
துகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினும் காணுமென்றவாறு.

உச. குமரிபொடுவென்னும் ஒடு : என்னொடு. ஆயினையென்றது
இமயம் குமரியாகிய அவ்நிறக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும்
வகரவீழ்ந்துப்பெயர் ஆயினையென முடிந்தது.

உரு. 'மன்' என்றதனை அரசென்றதுபோல
அம் மன்களில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

அஃறிணைப்பெயராக்கி,

(உரு) மறந்தபக்கூந்து (கசு) முழங்குபிணைசெய்தவென மாறிமுடிக்க;
இங்ஙனம் மாறுது (கசு) எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினையொடு மாறி
முடிப்பாருமுளர்.

(கசு) சேரலாத, (சு)கடுஞ்சினவிறல்வேள் கனிதூர்த்தாங்கு (கஅ) யானை
(கசு) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்ததின் (உரு) பஸ்புகழ்செல்வம் கண்
டிகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க,

இதனாற் சொல்லியது,
யிற்று.

அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறு

(பிரதிபேதம்) ச.

ஏமம்புணர்காக்கும். கந. துமியவோஓய்.
நீனிற்ம். கசு. போர்வேண்டுதானே.

க௦. போலரண். உரு. மதந்தப. (க)

(கஉ.) வயவர் வீழ் வாளரின் மயக்கி

யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பணிப்பக்
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி

ரு ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்
ரோடுகொ ளினநிரை நெஞ்சதீர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது
மாதிரம் பணிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிதுநின் செல்வங் கேட்டொறுங்

க௦ காண்டல் விருப்பொடு கமமுங் குளவி
வாடாப் பைம்மயி ரினைய வாடுநடை
யண்ணன் மழ்களி றரிஞிமி ரோப்புங்

கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்

கரு ரெல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
 வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை
 மையூன் பெய்த வெண்ணல் வெண்ணோறு
 நனையமை கள்ளின் நேறலொடு மாந்தி
 நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
 ௨௦ நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

பதிற்றுப் பத்து.

நாலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
 வணரிருங் சுதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
 வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய .
 வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
 ௨௫ நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

தேவுமது.

பெயர் - (அ) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

எ. துயிலீயாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல்; துயிலாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது, 'யாதுவீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்துகிழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி மாதிரமானது அரசுதுயிலீயாது பனிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடு

முடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென் மது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற்
றைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென் மவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'மறம்வீங்குபல்புகழ்' என்று பெயரா
யிற்று.

அ - க. நின்செல்வம் இனிது; யாது. இனிதெனிற்பல்புகழ் கேட்டற்கு
இனிதென முடிவுகொள்க.

க. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. தூலாக்கலிங்கமென் மது ஒருவர் தூலாநூலாகிய பட்டுநூல்
முதலாயவற்றைச் செய்த கலிங்கமென் மவாறு.

தூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய தூல்மேல
தாலெனின; அச்சினையோடுமுதற்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச் சினைவினையை
முதல்மேலேற்றி வழுவமைதியாம் கூறினனென்க, இனி தூலா தூற்கலிங்க
மென்பான தூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினனென்பாருமுளர்.

உரு. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின்
பெரிய தூலாரத்தைப்புடைய ஓலக்கத்துச்செல்கின்ற வினோதமகிழ்ச்சி அனு
பவித்தற்கு இனிதென் மவாறு.

(ங) வேந்தே, (க) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (க) கேட்டற்கினிது;
(உரு) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஓலக்க
வினோதச்சிறப்பும் உடன்சூறியுவாறுயிற்று.

(பீ - ம்.) ரு. சோலைப்பிறமான், கக, இழையவாடுகடை. (உ)

இரண்டாம் பத்து

(கங) தோறுத்தவய ஸாரல்பிறழ்நவு
 மேறுபொருதசெறு வழாதுவித்துநவுந்
 கரும்பின் புாத்திப் பூத்த நேய்த
 லிருங்க னெருமையி னிராதிக் குநவுந்
 று கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
 வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
 மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
 புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
 பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி

க0 னாகவி னழிய நாமம் தோற்றிக்
 கூற்றே நின்ற யாக்கை போல
 நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்

விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
 திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
 கரு கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
 ளூரிய நெருஞ்சி நீரூடு பறந்தலைத்
 தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
 துள்ள மழிய லுக்குநர் மிடறபுத்
 துள்ளுநர் பணிக்கும் பாழா யினவே
 ௨0 காடே கடவுண் மேன புறவே

யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாதே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்

கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்

குடிபுறந் தஞர் பார மோம்பி

உரு யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது

மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப

நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்

பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சிந்துக்கும்.

பெயர் - (ங) பூத்தநெய்தல்.

கூ

பதிற்றுப்பத்து.

(க) பிறழ்வெனவும் (உ) வித்துவெனவும் (ச) தடுக்குவெனவும்
(சு) ஆர்வெனவும்வந்தன வினைப்பெயர்த் திரிசொல்.

ங - ச. நெய்தல் எருமையின் றிரை தடுக்குவெனவென்றது நெய்த
லானது அக்கரும்புமுதலாய மற்றோரியின்பாங்கரிற் செல்லாது தன்
னையேறின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைரினையைத் தடுக்கு
மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்குப் 'பூத்தநெய்தல்' என்று பெயராயிற்று.

க. மூதா ஆம்பலார்நவுமென்றது புறத்துப்போய் இரைதெவிட்டாத முதிய ஆக்கள் (டு) துணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே தின்னுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பல்குழத் துணங்கையர்டுவாராயுடையன வென அவ்விடங்களின் செல்வச்சிறப்புத் கூறியவாறாயிற்று.

எ. இயிழ்மருதென்றதற்குப் புள்ளியிழ்மருதென்று ஒரு பெயர்வருவிக்க.

அ. புனல்வாயில் - வாய்த்தலை.

க - க0. ஒலிதெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன்னின்ற பெயர்கள் என்னும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய - நாடென இரண்டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம் எழுவாயாக்கி நாட்டிற்கு அவ்விடங்கள் சினையாகலின், நாடு கவினழியவென்னும் முதற்பயனிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

க0 - கக. கூற்றடுஉ நின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழியவென மாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவருளே கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலேக் கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறாதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வினை யெச்சநீர்மையாக்கிப் போல்கின்றது மேலவருகின்ற பாக்கமாகவுரைப்பினுமமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற யாக்கையையுடையானொருவன் உளரையினும் அவனைப்போல நீ சிவந்தென்றுரைப்பாருமுளர்.

கஉ. - அழியாக்கமென்றது வெள்ளத்தான் அழிவுபடினல்து பகைவரான் அழியாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயன்றி, "கட்டுகாண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை" (மதுரைக்காஞ்சி, கக௭-கக௮ ஆம் அடிகள்) என்று வந்தமையான் ஒரோவழி அரசுநிருப்புக்குப் பெயராமாகலின் ஈண்டுப் பாக்கமுடைய பேரூர்களெனப்பட்டது.

கசு. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

க௭ - க. மனதத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல் தபுத்து

உள்ளநர் பணிக்கும் பாழென்றது, அம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழி
யச்செய்தே பின்னும் தம் கருமவேட்கையாற் போக மேற்கொண்டவருடைய
வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நினைப்பார் நடுங்குதற்குக்காரண
மாகிய பாழென்றவாறு.

கஅ. தபுத்து, தபுக்கவெனத்திரிக்க.

உ௦.

காடேகடவுள்மேனவென்றது

நின் நாட்டுப் பெருங்காடான

இடங்கொல்லாம் முதற்காலத்துக் கோயில்களான

வென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ௦ - உக. புறவு மகளிரோடு மள்ளர்மேனவென்றது சிறுகாடான

இடங்கொல்லாம் நிற்படையாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைநிலைகளா
யினவென்றவாறு.

உஉ. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அல்லாதபெரு
வழிகளும் ஆறலைகள்வரும் பிற இடையூறுமின்றி முன்சொன்னகடவுளும்
மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தென்னாது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத்
தன்மையதென முன் நின்றவற்றின் பன்மைதோற்றற்கென்பது.

உ௩. தாராவென்பது தாராவெனக்குறுகிற்று.

உ௪. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வாரிசையாள

ரைப் புறந்தரும் மேற்குழுகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தவென மாறிக்கூட்டுக.

(உரு) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உஎ) ப்சியிகந்தொருவெனவும் திரிக்க.

உஉ - சு. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாய்துமன்றி ஆறலைகள்வரின்றிக் கூலம்பகர்வார் இயற்கும்படியான வழக்காலே அந்தக் கூலம்பகர்வார் குழிகளைப் புறந்தந்தென்றும், குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை ஓம்பி மழைவேண்டியபுலத்து மாரி ரிப்பவென்றும், கூலம்பகர்நர்குடிபுறந்தருதலை ஆற்றின்தொழிலாகவும், குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புதலை மழையின் தொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுள்.

(கக) கூற்றேலின்றயாக்கைபோல (க௦) நாடுகவினழிய நாமத் தோற்றி (கஉ) நீசிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (கங) கழலிபுல்லெனக் (கச) காருடைபோகக் (கடு) கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் (கசு) பாழாயின; (உஅ) நீகாத்தநாட்டிற் (உ௦) காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டுப் புறவுகள் (உக) மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டு (உஉ) ஆறு அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உங) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக் (உச) குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தநாடு (உசு) மழை வேண்டிய

அ பதிற்றுப் பத்து.

புலத்து மாரிரிப்ப் னோயொடு பசியிகந்தொருவப்

புத்தடுதனக் கூட்டி வினை

முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற்
சிறப்பும் உடன்கூறியவாறுயிற்று.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'ஏறுபொருத்' என்றும் (எ) 'ஒலி
தெங்கின்' என்றும் (அ) 'புனல்வாயில்' என்றுமிருந்த நான்கடியும் வஞ்சியடி
யான்வந்தமையான், வஞ்சிநீதுகீதமாயிற்று.

(பி - ம்.) க. தொறுத்தகுநீள்வயல். கங். ஊறியநெருஞ்சி.
எ. ஒலித்தெங்கின். உங். குடிபுறந்தாரா. (ங)

(கச.) நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி
னளப்பரி யையே

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தீனையை

ரு போர்தலை மிகுத்த வீரம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
யக்குர னனைய கைவண் மையையே
யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
போர்ப் பிழித்த செருப்புகள் முன்ப

க0 கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம் ரகலத்து
நென்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
வயங்கிழை சுரந்த வண்டிபடு கதுப்பி

கரு னெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ
பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி துடங்கும்
புடையே ருழவ பாடினி வேந்தே
யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
கடவுக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டரின்
உ0 முன்றினை முதல்வர் போல நின்றநீ
கெடாது நல்லிசை நிலைஇத்
தவரது வியரோவிய வலகமோ மிடனே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சோழர்வண்ணமும்

இரண்டாம் பத்து.

நாகீத - செந்தாகீத.

பெயர் : (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள். ஐந்தையுமெண்ணுது தீயை ஒழித்தது, மேல் (ச) விளக்கத்துக்கு உலமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு கூட்டவேண்டியென்பது.

ங. ஈண்டுக் கொள்ளெந்தது, விளக்கபில்லா இராகுகேதுவென்னும் இரண்டும் நீக்கி நின்ற ஏழிலும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும் நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

ச. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நாள் கொள்ளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றின் ஒரோவொன்றாக்க வென்பது.

கக. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசரவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராரமாம்.

கஉ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருத்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச்சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம்மறை-மெய்ப்புகருவி; மெய்ம்மறையென்றது, அச்சான்றோர்க்கு மெய்ப்புகருவிபோலப் போரிட்புக்கால் வலியாய் முன்னிற்றலின்.

இச்சிறப்புநோக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' என்றபெயராயிற்று.

கங. வானுறைமகளிர் நலன் இகல் கொள்ளுமென்றது வான்அரமகளிர் அழகிற்கு அவனையொப்பேன்யானே யானேயென்று தங்களில் மாறுகொள்ளுமென்றவாறு.

கரு. ஒடுக்கிரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதல் பூதகாங்கும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலரியை;
(ங) நாண்மீன்முதல் (ச) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை; (எ) கைவண்
மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை; அன்றி (க) முன்பு, நின்வலியிருக்
கும்படி சொல்லிற் (கா) கூற்றுவெகுண்டவரினும் அதனையும் மாற்றும்வலி
யையுடையை; ஆதலாற்(கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (கரு) கொடுங்குழை
கணவ; (கா)படையேருழவ; பாடினிவேந்தே, (உ௦) நின்குடி முன்முதல்
வர்போலின்று (உக) நல்லிசையைநிலைப்பித்து (உஉ) இவ்வுலகத்தோடு
கூடக் கொடாதொழிவாயாகவென் வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு
கூறி வாழ்த்தியவாறுயிற்று.

(உ) 'அளப்பரியையே' எனச்சொற்கீழவந்தமையாற் சொற்கீர்வண்
ணமுமாயிற்று; ஈண்டுச் சொற்கீரென்றது, அளவடியிற்குறைந்தும் வஞ்சி
யோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை,

க௦

பதிற்றுப் பத்து.

(பி - ம்.) க௦. வரினும்பாற்றும். கச. வண்டுபடுதுப்பின்.
கஉ. சான்றோர்மேமறை.

(கரு.) யாண்டி தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறுத்து
முனையெரி பாப்பிய துன்னருஞ் சிற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மர முருக்கி
நிரைகளி ரெழுகிய நிரைய வேள்ளம்
(ந) பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குருடப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி ஊருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்

வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
க0 பிரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவிஸ் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யாம்பி

னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்

கரு பகைவர் நாடுங் கண்டிவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்

கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்

௨௦ சீர்பெறு கவிமகி நியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசுதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத

நீவா நியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென

௨௫ வுண்டினா மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கல்ப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ

டொன்றுமொழிந் நடங்கிய கொள்கை யென்றும்

௩௦ புதிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

இரண்டாம் பத்து.

கக

நிரைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்

மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பி

னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய

யாணர்நன் னாடுங் கண்டிமதி மருண்டனென்

௩௫ மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா

தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்

புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி

யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி

னெடியோ னன்ன நல்லிசை

சு0 யொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீது - சேந்தூகீது.

பெயர் - (சு) நிரையவேள்ளம்.

(உ) நீசீற்றமொடு (எ) அழல்கவார்மருங்கின்

உருவறக்கெடுத்தென
முடிக்க.

சு. நிரையவேள்ளமென்றது பகைவர்க்கு

நிரையபாலரைப்போலும்

படைவெள்ள மென்றவாறு; நிரையமென்றது நிரையத்துவாழ்வாரை.
இச்சிறப்பானே இதற்கு 'நிரையவேள்ளம்' என்றுபெயராயிற்று.

ரு. மன்யருங்குறுப்பவென்றது மன்மருங்குறுப்பவேண்டியென்ற
வாறு.

எ. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொல்கவினழிந்த கண்ணகன்வைப்பிணையும் (கஉ) புல்லான்
வழங்கும் (கங) புல்லிலைவைப்பிணையுமுடைய புலஞ்சிதை (கரு) நாடென
முடிக்க.

அ. தொல்கவினழிந்தவைப்பென்றது சூடுண்டு அழிந்த ஊர்களை.

கங. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோய்ப் பாழ்த்தலூர்களை.

கூ. சுரைகலிக்கவெனத் திரிக்க.

க௦ - கக. நிறைமுதற்கார்த்தனெனக்கூட்டுக.

கக - கங. மூதில்லையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

கங. புல்லிலைவைப்பென்றது புல்லிய இலைகளாலே வேயப் பட்ட ஊரென்றவாறு; இதனை, 'தூலாக்கலிங்கம்' (பதிற்றுப்பத்து, கஉ) என்றதுபோலக்கொள்க.

கஉ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆதலைகளவரை.

கஉ

பதிற்றுப் பத்து:

(கங) அரம்பிற் (கரு) பகைவரெனமுடிக்க.

கங. அரம்பென்பது குறும்பு,

உ௦ - உக. சீர்பெறு கலிமகிழியம்பும் முரசின்வயவரென்றது வெற்

றிப்புக்கழ்பெற்ற மிக்க மகிழ்ச்சியானே ஒலிக்கின்ற

முரசினையுடையவீர

ரென்றவாறு.

கக - உ௦. நியமத்தியம்புமென முடிக்க.

உ௦ - கூ. நீ வாழியரிவ்வுலகத்தோர்க்கெனத் திருந்துதொடை வாழ்த்தவெனமுடித்து, இவ்வுலகத்தோர்க்கத்தின் பொருட்டு நீ வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய யாமொடு வாழ்த்தவெனவுரைக்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஒடு வேறுவினையொடு.

உரு - கூ. மழலைநர்வினையும் மென்சொல்லினையுமுடைய கலப்பை

யரெனக்கொள்க.

(௨௭) வெய்துறவறிபாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (௨௯) ஒன்று
மொழிந்த அடங்கியகொள்கையினையும் (௩௧) நிரையமொரீஇய வேட்கை
யினையுமுடைய புரையோர் (௨௮) செய்தன மேவலமர்ந்த சுற்றத்தொடு
(௩௦) பதிபிழைப்பறியாது துய்த்தலெய்தி (௩௨) மேயினருறையும் (௩௪)
நாடென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

௨௮. செய்தனமேவலமர்ந்த சுற்றமென்றது சுற்றத்தலைவார்செய்த
காரியங்களைப் பின்சிறையாது தாம் அவற்றை மேவுதலையுடைய அத்தலைவ
ரொடு மனம்பொருந்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(௩௬) ஈத்துக்கைதண்டா (௪௦) மைந்தவென முடிக்க.

௩௭. புரையறிற் புரையறிற் பெரியநலனெயன்றது உயர்ந்ததேவாலய
முள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணமுள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்தென்ற
வாறு.

(௧௫) உயர்ந்தவையகைவர்காடும் கண்டுவந்தேன்; அதுவேயன்றி (௨௬)
வேந்தே, வெறுக்கை, (௨௭) சேரலாத, (௩௩) நீ புறந்தருதலின், நோயிகந்
தொரீஇய நின் (௩௪) நாடும் கண்டு மதிமருண்டேன்; இவை இரண்டும்
காணவேண்டினகாரணம் யாதெனின், (௪௦) மைந்த, நின் பண்புபலவந்
தையும் காணகயந்தென வினை முடிவுசெய்க.

இதனூடேசொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தந்திறப்
பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. சுழங்குவழி. அ. கவினிழந்த. ௧௦. பீர்வாய் பரந்த. (௫)

இரண்டாம் பத்து.

(ககா) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி

நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கற்
றுஞ்சமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணு வையவி தூக்கிய மதில

டு நல்வெழி நெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லு

பேன மாகிய துனைமூரி மருப்பிற்

கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மரங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை

நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே

க0 யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய

வாடினு மினிய கூறு மின்னகை

யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்

சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்

பாய லுய்யுமோ தோன்ற ருவின்று

கடு திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன

வயங்குகதிர் வயிரமோ டிறழ்ந்துபூண் சுடர்வா

வெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
புரையோ ருண்கட் யீலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லோய்கின்

உ0 சாயன் மார்பு நனியலேத் தன்றே.

இதுவுமது.

பெயர். (கஅ) துயிலின்பாயல்.

க. கோடுறழந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்செயன்றது மலையுள்ள
விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவும் மலையிலலாத இடங்களில் மதிலே
அரணாகவும் இவ்வாறு மலையொடுமாறாடவெடுத்த வளைந்த இடத்தையுடைய
புறமதிலென்றவாறு.

உறழவெனத்திரிக்க. 'கோடுபுரந்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின் மதி
லில்லாத இடங்களை மலை காவலாய்ப்புரக்கவெடுத்தவென்க.

உ. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கலென்றது நெடுநாட்ட
அடைமதிப்பட்டகாலத்தே விளைத்துக்கோடற்குவயலும்ஞளமும் உளவாகச்
சமைத்துவைத்தமையாற் கண்டார்க்கு நாடுகண்டாற்போன்ற அப்புக்கட்
டுக்கள் தங்கும் மலைபோன்ற இடைமதிலென்றவாறு.

கசு

பதிற்றுப் பத்து

விலங்கல் போதலின், விலங்கலென்பட்டது. நாடுகண்டாலொப்பது அம்மதிலையடைந்த விடமென்னின், அவ்விடவனுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாகக் கூறிற்றெனக்கொள்க.

12. துஞ்சுமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றுங்குப்
கணையமரங்களை;

இனிக் கழக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

ச. ஐயவியென்றது கதவிற்றுக் காவலாகப் புறவாயிலே தூக்கப்படும் துலாமரத்தை; அப்புக்கட்டென்பாருமுளர். ஈண்டு மதிலென்றது உண்மதிலை.

(க) கொடுங்கணிஞ்சியையும்-(உ) விலங்கலைபுமுடைய (ச)

மதிலெனக்

கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றார் பட்டையை விலங்குதலை புடையவென்றுக்கி, முன்னின்ற கொடுங்கணிஞ்சியென்றதொன்றுமே மதிலாக ஐயவிதாக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெயராக்கி நாடுகண்டன்ன ஊரென மாறியுரைப்பாருமுளர்.

கந. உள்ளலுமுரியளென்றது யான் குறித்த நாளளவும் ஆற்றியிருக்க வென்ற நின்னேவலப்பூண்டு நின்னை உள்ளாதிருத்தலையன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தாயாகலின், நின்னை நனைத்து வருந்துதலுமுரிய ளென்றவாறு.

கச - டி. தாவினறு திரும்ணிபொருத திகழ்விடுபசும்பொனென்றது வலியில்லையானபடியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருத ஒளிவிடுகின்ற பசும்பொனென்றவாறு.

ஈண்டுத் தாவென்றதுவலி; பொன்னுக்கு வலிபாவது உரனுடைமை.

இன்றென்பதனை இன்றாகவெனத்திரித்து இன்றாகையாலெனக்கொள்க.
என்றது, ஒளியையுடைய மணிகளொடு பொராவற்றும்படி ஓட்டற்ற ஒளி
பையுடைய பசும்பொனென் தவாறு.

கரு - சு. பூண் பசும்பொன் வயிரமொடு உறழ்ந்து சுடர்வரவெனக்
சுட்டி, பூண்பசும்பொன் தன்னிடையழுத்தினீ வயிரங்களொடு மாறு
பட்டு விரிந்தவெனவுரைக்க.

கஅ. புரையோரென்றபன்மையாற் காதன்மகளிர் ப ல ரெ ன க்
கொள்க.

கஎ - அ. அகலப் பாயலென இருபெயரொட்டாக்கி, அத்தை அல்
வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபரையலெனவுரைக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச் சிறப்பித்தனமையான், இதற்கு
'துயிலினியாயல்' என்று பெயர்விற்றது.

கக. பாலுங்கொளாலும் வல்லோயென்றது அவ்வகலப்பாயலை
வேற்றுப்புலத்த வினையிலவழி நின்மகளிர்க்கு துகரக்கொடுத்தற்கு நின்னி

இரண்டாம் பத்து.

கரு

டத்தினின்றும் பருத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர் பால்நின்றும் வாங்கிக்
கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசதைக்கண் நீ (க) நீடினையாகலின் நின்னைக் காணவந்தேன்;
நின்தேவியாகிய (கஉ) அசைநடை நின்னை நனைத்தவமுரியள்; ஆனபின்பு
அவள் (கச) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாளன்றே; தோன்றல்,
(கஎ - அ) அகலப்பாயல் (கக) பாலும் கொளாலும் வல்லோய்; நின்
(உ௦) மார்பு மிக அவனை வருத்திற்றுக்காண்; நீ அவள்பாற் கடிதெழுக
வென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு
நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறுயிற்று. (சு)

(பி - ம்) ரு-சு. கொல்லுமேனம்.

(க௭) புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ வின்னே
பெரிய தப்புந் ராயினும் பகைவர்

பணிந்துதிறை

பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்

றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்
ரு கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பனை
யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கழிப்புக் கண்ணுறுஉந் தொடித்தோ ளியவ
ரரணங் காணாது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிழலென

க0 ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி
னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்
விசம்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (ரு) வலம்படு வியன்பனை.

ரு. வலம்படுவியன்பனையென்றது போர்செய்து வருந்தாமற் பகை
வர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின் றமுரசு
மென்றவாறு.

இச்சி தப்பான் இதற்கு 'வலம்படுவியன்பனை' என்று பெயராயிற்று.
 க. ஆடுநென்றது வினையெச்சமுற்றுவினை த்திரிசொல்.
 கக. அமிழ்துகிழ்மழையென முடிக்க.
 அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத் திரிக்க.

கக

பதிற்றுப் பத்து.

கக. வெண்குடைநுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்
 பைச் சொல்லுமென்றவாறு.

கக - ச. நுவலுமார்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(ரு) வியன்பனையைக் (எ) கழிப்பைக்கண்ணுறமியவர், (அ)'அரணங்
 காணுது மாதிரந்தழைஇய (க) பைஞ்ஞிலம் இந்நிழற்கண்ணே வருக'
 எனச்சொல்லி (கக) வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுதற்குக்
 காரணமாய்நின்ற (கச) பசும்பூண்மார்ப, பாடினிலேந்தே, நினக்குப்(க)
 புராவது நினைப்பிற் (உ) பகைவர் பெரிய தப்புராயினும் (ங) பணிந்து
 திறைபகரக் கொள்ளுநரையாகலின், (க) புராவதோலின்றென மாறிக்கூட்டி
 வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது,

பொறையுடைமையொடுபடுத்து அவன்வென்றிச் சிறப்புக்
 கூறியவாறாயிற்று.

(கடி.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோதே
யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழுக்கே
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிர்ப்பு
விருள்வண ரொலிவரும் புரியவி னைம்பா

ரு லேந்துகோட் டல்குன் முகிழ்கை மடவரந்
கூந்தல் விற்றலியர் வழங்கு வடுப்பே
பெற்ற துதலுமின் றப்பின்று பின்னு
மன்னாபி ராழிய யாண்டுபல துளக்கி
மன்னுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட

க0 தண்ணிய வெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்
சோலாதன் பொய்பல னசையே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (க) கூந்தல்விற்றலியர்.

உ. துறை - இறைச்சி.

(ங.) வருநர்க்கு வரையாது (க) வழங்கு வடுப்பென முடிக்க;
வரையாமலென்திரிதது வரையாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

இரண்டாம்பத்து.

கள

(ங) பொலங்கலத்தெளிர்ப்ப வென்பதனையும் (க) வழங்குகவென்பதனோடு முடிக்க.

க. கூந்தல்விதலியர் வழங்குகவடுப்பென்றது வந்தார்க்குச் சோறு கழிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிற்குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு.

இச்சிதம்பானே இதற்கு, 'கூந்தல்விதலியர்' என்றபெயராயிற்று.

(ச) ஐம்பாற் (க) கூந்தலென மாறிக்கூட்டுக; இனிமர்நாது கூந்தல் விதலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு மமையும்.

நீயிர் (க) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற்றையடுமின்; அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத் திற்பியையறுமின்; அதுவேயன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (ங) வருநர்க்குவனாயாதே கழிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் (க) கூந்தல்விதலியர் அடுப்பிலேவழங்குக; இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாக் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திற்ப்பில்லை; அதற்குயாது காரணமெனின், (அ) மன்னுயிரழிய (கக) மாரிபொய்த்தாலும் (கஉ) சேரலாதன் நசை பொய்யலன்; அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ. பொய்யிலனசையே.

அ. மன்னுயிரொழிய.

(அ)

(கக.) கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்

கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசூர னறுப்ப

வொண்பொறிக் கழற்கான் மாறா வயவர்

திண்பிணி யெல்கம் புலியுறை கழிப்பச்

௫ செங்கள் விருப்பொடு கூல முற்றிய
வுருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
பிண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கழிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ னோச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
க௦ தவ்வினை மேவலை யாகலி

னெல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்
கனவினு னுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

க௮

பதிற்றுப் பத்து.

க௫ கியார்கொ லளியை

யினந்தோ டகல வுருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதிர

மன்ன வாயின பழனந் தோறு
 ௨௦ மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து
 நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
 வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்

தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த
 வின்னோ வன்னோ தொன்னோர் காலை

௨௫ நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்
 காணுநர் கைபுடைத் திரங்க

மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசீற்றுகறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொந்தீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (௧௮) வளனறுகைபதிரம்.

௧. கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்.

௨. சுரன் - வழியிலருமை.

௩. எஃகம்புலியுறைதழிப்பவென் தது எஃகினைப் புலியுறைதழித்துக்
 கடைவனக்கடைந்தும் அல்லன வாய்கீறியும் போர்க்குரியவாம்படி பண்ண
 வென்றவாறு.

௫. கூலமுற்றியவென் தது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு; இனிப்
 பலிக்குரிய மற்றைப்பண்டங்கள் குறைவறக்கூடினவென்பாருமுளர்.

கூ. வம்ப - கைச்சரமி.

(உ) சுரனறுப்பப் (சு) புலியுறைகழிப்பத் (அ) தோளோச்ச (கௌ) அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

கக. எல்லுநலியிருந்தென்றது பகற்பொழுதின்கண்ணே ஒரு வினோதமுயின்றி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக். ஈண்டுப், பாயல் - உறக்கம்.

(கக) ஊருடனெழுந்து இனந்தோடகலவெனவும் (கௌ) நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண்வாடவெனவும்கூட்டுக.

இரண்டாம் பத்து.

கக

ஊரெழுந்தென்றுமுதல்வினையை வழுவமைதியால் இனந்தோடகல வென்றும் அதன்சினைவினையொடுமுடிக்க.

(கக) தோடகலக் (கௌ) கண்வாட (கக) அன்னவாயினவென முடிக்க.

ஈண்டுஆயினவென்பது தொழிம்பெயர்.

கௌ - அ. நீ வாழ்தலையாவென்றது நீ

பண்டுபோலே குடியேறுக

வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

'வாழ்தலையர்' என்றஅடைச்சிதம்பான், இதற்கு 'வளனறுபைநீரம்' என்று பெயராயிற்று.

உ௦. தாமரைமலரவெனத் திரிக்க.

உ௧. கொய்வாள் மடங்கவென்றது

நெற்றாளின் பருமையாலே

கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடியவென்றவாறு.

உங். எந்திரமென்றது ஆலையை.

எந்திரமென்னு முதல்முதலாயை வழுவுமைதியாத் பத்தல்வருந்த

வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க.

பத்தல் வருந்தலாவது, பல

காலம் சாரோடி நனைந்துசாதல்.

(உ௦) தாமரைமலர் (உ௧) நெய்தல்பூப்ப (உ௨) வாள்மடக்கப்
(உ௩) பத்தல்வருந்த (உ௪) நல்லவென முடிக்க.

உ௭. மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது மாட்சிமைப்படத் திருத்
திலும் மாட்சிமைப்படாத அழகையுடையவாய்ப் பின்னைத் திருத்தாதவளவே
யன்றி உரு மாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணுதவந்தைமாட்சியவென்றது, பண்டு அழகியதும் வயது
மாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க.

மாட்சியவென்பது வினையெச்சமுற்று.

இனி மாணுமாட்சிய வென்பதற்கு, மாணுமைக்குக் காரணமாகிய
பெருக்கு முதலாயவற்றின் மாட்சியவென்பாருமுள்.

(உ௭) பலவாடிபு (௨௭) நீ (௨௮) வாழ்தலீயாவளன துபைதிரம் (௨௯)
ஊருடனெழுந்து இனம் தோடு அகல (௩௦) நாகுசில்கடிந்து நிலங்கண்
வாட (௩௧) அன்னவாயினவை பழனத்தோறும் தாமரை ஆம்பொடு
மலர் நெல்லின்செறுவில் நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வான் மடக்க அறைந
ரெந்திரம் பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமன் அளியதாமெனச்
சொல்லிக் காணார் கைபுடைத்திரங்க மாணுமாட்சிய மாண்டனவெனக்
கூட்டுக.

(௩௨) பைதிரமென்னும் எழுவாய்க்கு (௩௩) மாண்டனவென்பது
பயனிலை; அன்னவாயின் வென்னும் பெயரும் இடையே ஒரு பயனெனப்
படும்.

(கக) அன்னவாயின (உஎ) மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது
(கஅ) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய வறுமையையுடையவனவாய்
நின்றன; பின் அவ்வளவினவன்தித் திருத்தவும் திருந்தாரிலைமையலாய் நின்
றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும் தெரியாதபடி உருவமாய்ந்தன
வென்றவாறு.

(க௦) நீ அவ்வினைமேவலை யாபிருந்தாய்; நீ வினையை மேவுகின்ற
படியால், (க௧) கனவினுளுமையும் (கச) நின்னரிவைக்கு(கடு) நீ யார்
கொல்; நீ அவன்பால் வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ 'அழிக்க என் னுளமு
ந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றல் வருவல்' எனின், ஆம்; அழிக்க அழிந்து நீ பின்
(கஅ) வாழ்தலீயாத பைதிரம் (உக) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (உஎ)
மாணுமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால், அதகுறையன்று; நின் அன்பின்
மையேகுறை; இனி நீ அவன்பாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிதப்பும் குலமகளோடு நிகழ்
ந்த இன்பச்சிதப்பும் உடன்குறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கணவந்து தேவி ஆற்றமைகூறி இனி அவன்
பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிற்றுறையாயிற்று.

(க௦) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (கடு) 'யார்கொல்
ளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாற் சொற்சீர் வண்ணமு மாயிற்று.

(பி. மீ.) சு. கழிப்பி. கஉ. சிறமதிமானும். உக. பத்தர்வருந்த. (க)

(20.) நங்கோ யாரென வினவி நெங்கோ

விருமுந்நீர்த் துருத்தியுண்

முரணியோர்த் தலைச்சென்று

கடம்பமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி

ரு நெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக் ளீனத்து

மாறனார் தேனத்து மாறிய வினையே

கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா

நண்ணர் தேனத்தும் பொய்ப்பறி யலனே

க0 கனவினு, மொன்னார் தேய வோங்கி நடந்து

புடியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்

கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற

வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து

புலவ ரேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

இரண்டாம் பத்து.

2க

கரு விரியுனே மாவுங் களிற்றுந் தேரும்

வயிரியர் கண்ணுனர்க் கோம்பாது வீசிக்

கடிமினேக் சூண்டுகிடங்கி

னெடுமதி னிலேஞாயி

லம்புடை யாரெயி. லுள்ளழித் துண்ட

20 வடாஅ வடுபுகை யட்மேலர் மார்ப
னெமார்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்

மன்னுயி ரழிய யாண்டிபல மர்றித்

21 தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர வியலன்
வயிறுமா சிலியாவ னீன்ற தாயே.

துறை - ஓயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூக்த - செந்தூக்தும் வஞ்சித்தூக்தும்.

பெயர் - (20) அட்மேலர்மார்பன்.

நா. முரணியோரையெனவிரியும் இரண்டாவதினைத் தலைச்சென்
தென்பதற்கு இடத்திலேசென்தென்பது பொருளாக்காது முடிவிலே
சென்தென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போக்தபொருள் முடிவுசெயலாக்கி
அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உ.க.) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று
கொடைகூறுகின்றான்; ஈண்டு (க.க.) ஓம்பாது வீசி யென்று கொடை
கூறியதற்குக் கார்த்தற்குச் சென்றவிடைக் கொண்டவற்றைக் களம்பாடச்
சென்றார்க்குக் கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

உ.உ. அடர் அடுபுகை - ஊர்சடுபுகை. அட்டிமலர்மார்பனென்
றது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்கானே அகன்றமார்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்டிமலர்மார்பன்' என்று பெயராயிற்று.

உ.க. எமார்க்கும் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக் கொடைக்கடன
மர்ந்த வெண்பதனோடு முடித்து, எமார்க்கென்றது தன் பாணராகிய வெமார்க்
கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன் பாணரல்லாத பிறர்க்கென்றுமுரைக்க.

உ.க. - உ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக்
கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமார்க்குப் பிறர்க்கு
மெனப்பட்டாரையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்

உ.உ

பதிற்றுப் பத்து.

படும் தோற்றமிலராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு ஒருகல்வி
மாட்டாராயினுமெனவு முரைக்க.

யாவராயினு மென்றவுண்மை இழிவுசிறப்பு; வல்லாராயினுமென்ற
வுண்மை எதிர்மறை.

(க0) கடந்து (கக) கடந்து (கச) நிறீஇ (கசு) வீசியென நின்ற
வற்றை (உ.க) நெஞ்சினனென்னு முற்றுவினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

உ.க. வயிறுபசிகரவீயலனென மூன்றாவதும் கொடைகூறியதற்கு
மறைபெய்ப்பா வினைவிலக்கலைத் தன் பரிகரமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள் பதித்து
வருந்தாமல் வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டுவன் கொடுக்குமென்று
ஒருகொடைநிலையாக வுரைக்க.

(க) தங்கோ யாரெனவினவின் எங்கோ, (ரு) சேரலாதன், அவன் கண்ணிவாழ்க; அவனியல்பிருக்குமாறுசொல்லின், (எ) மாற்றோர்தேளத்து மாறியவினையே (சு) வெயிற்றுள்ளனைத்தும் வாய்த்தலறியான்; (க) பொய்த்த லறியான்; (உ௦) அட்டுமல்லாமார்பன், (உ௩) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடாநெஞ்சினன்; கோடையிடத்து (உரு) எழிலிதலையாதாவினும் (உசு) வயிறுபசிகூரலீயலன்; ஆதலான், (உஎ) அவனையின்மதாய் வயிறுவிளங்கு வாளாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் தன் செல்வப் பொலிவுகண்டு நீ யாரு டையபாணனென்று வினவியாற்கு யான் இன்னொருடையெனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்குணங்க்களின்னகூறிப் பின்னவனைவாழ்த்தி முடித்த வாராயிற்று.

(உ) 'இருமுந்நீர்' எனவும், (௩) 'முரணியோர்' எனவும், (கஎ) 'கடி யினை' எனவும், (கஅ) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுந்த நான்கடியும் வஞ்சி யடியாகலான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

க௦. —கனவினுமென்பது கூள்.

(பி - ம்.) க௦. ஒங்குநடந்து. ஒருங்குநடந்து. உக. எமக்கும். (க௦)

இதனபதிக்கது, யவனர்ப்பிணித்தென்றது யவனரைப் போருள் அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெய் தலைப்பெயது கை பிற்கொளீஇ யென்பதற்கு, அக்காலத்துத் தோற்றாரா நெய்யைத் தலையிற்பெய்து கையைப் பிறகு பிணித்தென் றுரைக்க.

அருவிலைநகலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த யவனரைப் பின்தண்டமிக்க அருவிலைநகலமும் வயிரமுந்கொண்டென்றவாறு.

இரண்டாம் பத்து.

உங்

(ப தி க ம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை* முரசு னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மா ணல்லினி யின்றமக
னமைவா லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்க—ல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னூரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி

யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை

நோன்ற

ளிமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டீர்க்கண்ணனார்
பாடினார்பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு
பல்புகழ், பூத்தநெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம்,
துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பனை, கூந்தல்விறலியர், வளனறு
பைதிரம், அட்டிமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாறார் பிரமதாயங்கொ
டுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகம் கொடுத்தான்.
அக்கோ.

இமையவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாம் பத்து.

- (உக.) சோற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுனை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
ரு யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்

விரும்புமெய் பார்த பெரும்பெய ராவுதி

வருநர் வரையார் வார வேண்டி

விருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவ

க0 ஞனத் தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை

குய்மிடு தோறு மாளு தார்ப்பக்

கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ

ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி

யிரண்டிடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து

கடு நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி

யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்

மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து

நன்கலந் தருஉ மண்படு மார்ப

உ0 முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்

கல்லயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉ

மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே

குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை

உடு பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு

நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்

பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்

சீருடைக் கேளக்க மனைகெட விலங்கிய

மூன்றும் பத்து.

௨௫

௩௦ யாண்டிபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
 நோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக
 மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
 கார்மலர் கமழும் தாழிருங் கூந்த
 லொரீஇயின் போல விரவுமலர் நின்ற
 ௩௫ திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
 ணலங்கிய காந்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
 வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
 டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - சேந்தூக்கு.

பெயர் - (௧௩) அநுநேய்யாவுதி.

க. சொல் - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுதல். பெயர் - பொரு
 ளிலக்கணஞ்சொல்லுதல்; "பெற்ற பெரும்பெயர் பல்ரைக யிரீஇய"
 (பதிற்றுப் பத்து, ௬௦) என இத்தொகையுள் மேலே வந்தமையால், பெய
 ரென்பது பொருளாம். காட்டம் - சோதிடதூல். கேள்வி - வேதம். நெஞ்ச
 மென்றது இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சினே.

௩. எவ்வஞ்சுழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சுழாமை; சூழாமலெனத்

திரிக்க.

சு. காலே அன்ன வாய்மொழி - ஆதித்தனைப்போல எஞ்ஞான்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென ஆனுறுபுலிரிக்க; ஒடுவிரிப்பி னுமமையும்.

(உ) துணையாகக் (சு) கொண்டவெனமுடிக்க.

ஏ. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெலிந்தது; 'மைபறந்த' என் பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவென்க.

கூ. பாசவர் - ஆட்டுவானிகர்.

கௌ. ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுமடு.

(கஉ) கடலொலிகொண்டு (கக) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப (கங) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, 'கடலொலிகொண்ட' என்பது பாடமா யின், கடலொலிகொண்ட நகரென்க.

கங. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசில்நெய்யாகிய ஆவுதியென்ற வாகு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்த புறந்தருதலையும் ஒருவேள வி யாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

சு.

உசு

பதிறுப் பத்து.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - கங. ஆவுதியென்ற இரண்டினையும் அவற்றைய புக்கமேற் கொள்க.

கசு. நார்தமொடென்பதனை நார்தந்தாரெனக்கொள்க.

கடு. கடவுளும் விலகுதகவென்றது கடவுளரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெறின் அழகிதென்று அதுவிரும்பவென்றவாறு. பேணி யென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால் விருந்தாய்வுமக்களையும் பேணியென்றவாறு; அதனைத்திரித்துப் பேணப் (கக) பழுனியவென

முடிக்க. பழனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல்.

கசு. ஆர்வனம்பழனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்த செல்வத்திலேயின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

கஎ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும். ஒற்று மெலிந்தது.

(கஅ). ஆர்ப்புச்சிறந்து (கக) கலந்தநூல் மார்பவெனக் கூட்டுக.

கக. மண்படுமார்பவென்றது பகைவர்மன்னெல்லாம் படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உக) பல்லாபரப்பிக் (உஉ) கதிர்மணிபெறுஉஞ் (உங) செருப் பென முடிக்க.

உங. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதி யென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப் படுத்தாளுகவுரைக்க. (உச) குவியற்கண்ணியென்னும் தொடைநோக்கி மிதியற்செருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளர்.

உச. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல், வாகையீரூய போர்க்கண்ணியெல்லாம் குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உச - க. பரிவேட்பு அஞ்சா அயிரையென்று வெளிப்படக் கூறுகின்றனவேனின், அதற்கேற்ப, நீரதன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெய ரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும். இனிப்படாதென்று வினையெச்ச மறையாகிய பரடத்திற்கு நீரதன்மவிடத்தில் தான் படாதபடியாலே; கொக் கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சா அயிரையெனவுரைக்க. அயிரையென்பது ஒரு மலை.

(உரு) நெடுநகோட்டு (உக) அயிரையென முடிக்க.

உக. மாந்தர்க்கு நோயிலாழியாகவென மாறிக்கூட்டுக; இடந்த வாறும் பொருள்படும்.

௩௪. ஓர் இயின்போலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவின்போலவென உரைக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓர் இயின்போல வென்பாருமுளர். இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூப் போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(௩௪) ஓர் இயின்போல (௩௫) அலமருமெனக் கூட்டுக.

௩௬. காந்தளூள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரமுவம் - நதியென்க.

௩௭ - ௭. நீரமுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மை யாத் கொதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(௧௧) மண்படுமார்ப, (௨௩) பூழியர்கோவே, (௨௪) மழவர்மெய்ம் மறை, (௨௬) அயிரைப்பொருந், (௩௦) பயமழைசுரந்து (௩௧) மாந்தர்க்கு ரோயிலாழி உண்டாக (௩௭) இவளோடே (௩௮) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நாடுகாததற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாராயிற்று.

(பி - ம்.) ௧ - ௨. நெஞ்சு, மைந்து. ௧௨ - ௧௩. செழுநகர்வரைப்பி, ௧௦. ஊனை தத்தித்த. [எடுவெண்ணுந்த. (௧)]

(௨௨.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட
மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறஸ்க்கி மையொடு பிறவுமில் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்
நு தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்

பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
 மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துதம்
 மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்
 ௧௦ மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
 ஆழி யுய்த்த வரவோ ரும்பல்
 பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணியுடைத்துச
 சிரறுசில ஆறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
 கயிறுதறு முகவை மூயின மொய்க்கு
 ௧௫ மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
 வேஸ்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

௨௮

பதிற்றுப் பத்து.

லுளைப்பொலிந்த மா
 விழைப்பொலிந்த களிறு
 வம்புபரந்த தே

௨௦ ரமார்க்கெதிர்ந்த புகன் மறவ ரொடு

துஞ்சுமார் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சி ரையவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி

உரு நெடுமதி னிரைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழினை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குருரு
நீர்த்தரு பூச லினம்பழிக் குருரு

நு0 மொலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பனை சீறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்

நுரு கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூனக குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகும னளிய தாமே.

தூற்ற - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீதம் வஞ்சித்தூகீதம்.

பெயர் - (கச) கயிறுதறுமுகவை.

உ. அச்சம் - பகைவர்களுக்கதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

கங. சிறு சில ணறியவென்றது பல்லுற்றொழியச் சிலுற்றாக
வூறியவென்றவாறு; சிறுதல் - சிதறுதல்.

கச. கயிறு தறு முகவையென்றது தன்னால் நீர்வாங்குவது பெரி
தன்றித் தஞ்சுபிறமையே நின்று வாங்கப்படு முகவையென்றவாறு.

இச்சி ரப்பாணை இதற்கு, 'கயிறுதறுமுகவை' என்று பெயராயிற்று.

மூன்றாம் பத்து.

உஉ. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்குவெனத் திரித்துந் காலவழு
வமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

உங. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையை
யுடைய வில்லாலும் துளையுருவ எய்யமுடியாது மிக்க கனத்தைப்புடைய
ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

ஙஎ. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(கக) உரவோரும்பல், (கங) தோய்தல், (உஎ) குட்டுவ, நீ
(ஙக) சிறிணையாதலின், நாடுகெழுதன்பணை (ஙஅ) அளியதாம் பெரும்

பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறியையாதலின், நாடுகெழு தண்பனை பாழாகுமென எடுத்துச்செய
வினை மேலிட்டுக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடானாயிற்று.

(கஎ) 'உளைப்பொலிந்தமா' என்பது முதலாய நாலடியும் (உச)
'கடிமினை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால்வந்தமையால்,
வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

உ௦. 'புகல்' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும்
வந்தன் கூன்.

(பி - ம்.) கந. சிறுசெல. நச. ஞாயிறுகொண்ட. (உ)

(உந.) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்

சிதழ் களையப் பெருவறங் கூர்ந்து

நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்

வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்

ரு மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்

வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்

பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சமலி யுலகைய ருண்டிமலிந் தாடச்

சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்

க௦ போரடி தானைப் பொலந்தார்க் குட்டிவ

நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு

வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து

பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்

தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்

கரு விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்

மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த

போதொதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்

மருதிமிழந் தோங்கிய ந்ளியிரும் பாப்பின்

மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு

௨௦ முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற முடைகரை

நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்

கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை

யழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்

குருஅது மலர்ந்த வாம்ப

௨௧ லருஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூகீத - சேந்தூகீத.

பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி.

க. அலந்தலையெனல் விகாரம்,

கரு. விண்ணுயர் கைப்பின காடென்றது மறங்கள் விண்ணிலே
செல்லவோங்கி.....; மாறியுரைப்பாறு முளர்.

கக. ததைந்த காஞ்சியென்றது விளையாட்டு மகளிர் பலரும்
தனிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாத் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற
காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

உரு - ச. வளைமகள் குறுஅது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது வினை

யாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமைமயாலே மலர்ந்த ஆம்ப லென தவாறு.

குறுமலெனத்திரிக்க.

(கடு) குட்டுவ, (கௌ) போரெதிர் வேந்தர் தாழிந்து ஓராலின்,

(உரு) அவர் அகன்மலைநாடு (கரு)காடாயின; அதனை (கக) நின்னயந்து வரு

வேம் கண்டனமெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(கடு) போரெதிர்வேந்தர் தாழிந்து ஓராலின், (உரு) நாடு

(கரு) காடாயினவென எடுத்துச்செல்வினை மேலிட்டிக் கூறினமையால்,

வஞ்சித்ததைப்போடானாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. காடாயினவே.

(ந)

(உச.) தெதியழி னென்று மின்னுப்பாக் தாங்குப்

புளியுறை கழித்த புல்லுணா யெஃக

மேல் லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி

மூன்றாம் பத்து.

நக

யாரரண் கடந்த தாராருந் தகைப்பிற்

ரு பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ

வோதல் ஸேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த

லீத லேற்றலென் ருறுபுரிந் தொழுகு

மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி

ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று

க0 நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்விசைத்

திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ

குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ

ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை

யிடாது வேணி யியலறைக் குருசி
 கரு னீர்நிலந் தீவளி விசம்போ டைந்து
 மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
 வளம்வீங்கு பெருக்க யினிதுகண் டுகுமே
 புண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
 குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
 ௨௦ நடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி

னெஃகுறச் சிவந்த வுனத் தியாவருங்
 கண்டிமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
 வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சடர்வா
 வறிதுவடக் கிமைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
 ௨௫ பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
 கலிழுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
 மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்குங்
 கொண்டற ஁ண்டனிக் கமஞ்சுன் மாமழை
 காரொதிர் பருவ மறப்பினும்
 ௩௦ பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
 வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
 தூக்கு - செந்தூக்கு.
 பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வெள்ளி.

௪ - ௫. தாரருந் தகைப்பிற் பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை பென
 மது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரியமாற்றார்படைவகுப்பிலே வென்றி கிசய்து

பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும்படை யென்றவாறு.

கௌ. அவைபிறர்ச்செய்தலென் புழிப் பிறரையென விரியும்இரண்டாவதனை அவை செய்தலென நின்ற செய்தலென்னுத்தொழிலைப் போந்த பொருளாற் செய்வித்தலென்னுத் தொழிலாக்கி அதனொடுமுடிக்க.

கௌ. குலையிழிபு அறியாச் சாபமென்றது போர்வேட்கையான் இன்ன பொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாளையேற்றியே கிடக்கும் வில்லென்றவாறு.

கௌ. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையான் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக் களைதலறியாவென்றவாறு. தூங்கு தூங்கு இருக்கையென்றது படை இடம்படாது செறிந்து தூங்குகின்ற இருப்பென்றவாறு.

கௌ. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசறைக்குள்ளவியல்பை; பாசறை - அறையெனத் தலைக்குறைந்தது.

கௌ. உண்மாரும் தின்மாருமென்பன குறுகினின்றன; உண்மாரையும் தின்மாரையுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரிக்க.

உச - டு. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர் சால் வெள்ளி பயம் கெழுபொழுதோடு ஆகியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறைஞ்சின் புகழான மைந்த வெள்ளி மறைக்குப்பயன்படும் மற்மைக் கோட்களுடனே தான் நிற்குநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிது வடக்கிதைஞ்சியவென்னும் அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'சீர்சால்வேள்' என்று பெயராயிற்று:

(ரு) பெரும்படைத்தலைவ, (கக)திருந்திழைகணவ; (கச) குருசில், (கரு) நீர் நிலமுதலைத்திணையும்(கசு) அளந்து முடிவறியினும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை ; (கள) நின் செல்வமிக்கபெருமை இனிதுகண்டேம் ; அஃது எவ்வாறிருந்ததென்னின், (உஉ) வாடாச்சொன்றி, (உஅ) மழை (உக) காரெதிர்பருவமறப்பது (ரு) பேராயாணர்த்து; அப்பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினாமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பெருமைபும் கொடைச்சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று. (ச)

(உரு.) மாவாழியுல அஞ்சிலாட
கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யாணை
மினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

முன்றும் பத்து.

௩௩

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுந்த போகி
ரு நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி ரோட்டி வையா
கடுங்கா வொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
னாண்டலை வழங்குங் காணுணங்கு கடுநேறி
முனையகன் பெரும்பாழாக மன்னிய
கரு வருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை

வரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி துடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ஈகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சோற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீதும் வஞ்சித்தூகீதும்.

பெயர் - (அ) காலுணங்குகடுநேறி.

உ. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

ச. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத்திரிக்க.

ரு. தோட்டி - காவல்.

எ. அழல் - காட்டுத்தீ.

அ. காலுணங்கு கடுநெறி யென்றது
நீந்த கடியவழியென்றவாறு.

மழையின்மையாற் கானம்

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'காலுணங்குகடுநேறி' என்று பெயராயிற்று.

க. முனை - ஆறலைகள்வாரசெய்யும் போர்.

கஉ. செலவின் கடுமை ஆற்றல்தோன்றப்பதையாகக்கூறுவான்

உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றனென்க.

(க௦) முரசினெடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (கங்) தேரோட்டிய வென்பதனெடு முடிக்க.

(கஉ) நீ (கங்) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின், நாடு (க) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு கலப்பைவழங்கா; (உ) நின்யானை (ங்) யினம் பார்த்தவயல் பின் செல்வம் பார்த்தலையறியா; (சு) நின்படையாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (ரு) நீ உடன்ற அரசர்தந்தகரி கள் பின்புதமக்கு அரணுக்காவலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்த படியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் (சு) கடுங்கால் ஒற்றலின், (எ) அழலாடிய மருங்கினை யுடைய தானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகளையுமுடைய அக ன்ற பெறும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுபெய்க.

(ரு)

நசு

பதிற்றுப் பத்து.

இதனற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. தேரோட்டிய பிறர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததெனஎடுத்துச்செலவினை

மேலிட்டுக்கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலர்க மூன்றும் வஞ்சியடியாக வந்த

மையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(சு) 'நின்படைஞர்' எனவும் (ரு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் ளீரும் அசையும் கூனாய்வந்தன.

(பீ.ம்) கஉ. சிறைகைப்ப.

(ரு)

(உசு.) தேளர்பார்த்தபுல மேளர்பரவா
களிரூடியபுல நாஞ்சிலாடா

மத்தூரறியமனை யின்னியமிமிழா
வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள

பினைப்பி

௫ னோகோ யானே நோதக வருமே
பெயன்மழை புரவின் ருகி வெய்துற்று
வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்
கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
க௦ பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய

முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதா
ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
றிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநேறி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால் தேர்பரந்த
வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்திரையாற் சேராய்ப் பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவா
வென்றவாறு.

உ. களிது ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுமுத
கொலைத்ததை அவை உழுதமாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை
வழங்காவென்றவாறு.

ங. மத்து உரிய மனை இன்னியம் இயிழாவென்றது மத்து ஒலிக்
கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்குதியானே இனிய இயங்களினொலி
கொளாவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

மூன்றாம் பத்து.

ந.நு

க௦ - கக. நெருஞ்சியின் அ ட ர் ச் சி யை
நெருஞ்சிக்காடெனக்

கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'காடுகடுநேறி' என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) மூதூர்போலவென உவமவுருபுலிரித்து, அதனை (கச) வய
வர்ச்சியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமெனலிரித்து வய
வர்ச்சியநாடெனலும் ஒன்று. இனி மூதூர்க்குற்றமெனக்கூட்டிக்
வன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

கூற்று

கங. உரும்பில்குற்றென்பது பிறிதொன்றால்
நலிவுபட்டு மனக்

கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு ; உருப்பென்னும்

ஒற்று மெலிந்தது.

(கா) நின் (கச) வ ய வ ர் சீறியநாடு
அவ்வயவர்சீறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படிசொல்லின், (க)
தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவா; (உ) களிறுடி ய புலம்
நாஞ்சிலாடா; (ங) மத்து உரறியமனை
இன்னியம்-இமிழா; அவ்வாறு
வளவியது இப்பொழுது (கக) காடுறுதடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது;
அதன் (ச) செழுவளத்தைப் பண்டுநதகதியுந்நினைப்பின், அவர்க்கு (ரு)
நோதகவரும்; நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
நின்வயவர்சீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை
மேலிட்டிக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடானாயிற்று.

க. 'தேர்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக
வந்தமையால், வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.

ச. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்குள். (க)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்
நெடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி
யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்
சுரியலஞ் செண்ணிப் பூஞ்செய் கண்ணி
ரு யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்
துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா

றெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்

பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்

பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி

க0 நெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்

வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட

வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு தூரப்ப

நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்

சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

நகர்

பதிற்றுப் பத்து.

கரு பூச லறியா நன்னாட்

டியாண ருறாக் காமரு கவினே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்

தூக்கு - சேந்தூக்கு

பெயர் - (உ) தொடர்ந்ததுவளை.

உ. தொடர்ந்ததுவளை - ஆண்டுகள்தோறமிட்டு ஆக்கவேண்டாது

தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறுது தொடர்ந்துவரு
மென்றவாறு.

இச்சிதப்பானே,

இதற்கு, 'தோடர்ந்தகுவளை' என்று பெய்ராயிற்று.

(ங) மடிவையரென்பதனை

வினையெச்சமுற்றாக்கி, அதனைத் (எ)

தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (சு) தெறுமாறு (எ) இசைப்பின், (அ) காவிற் பசும
யில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்த உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற்
புள்ளோப்பும் உழவர்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்விளியிசைப்
பின்; இயலர் இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கடிகின்ற
ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

க௦. நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவென்றது நெய்தல் இடை
யறுதுழக்கும் மரவினையும் நிரைத்தவண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு.
களன்னென்பது வண்டு.

(கக) வல்வாயுருளி (கஉ) அள்ளப்பட்டு (கக) மண்டவெனக்
கூட்டுக.

கஉ. துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித்துரக்
கையாலேயென்றவாறு.

கங. அளறுபோகு விழுமமென்றது அளற்றைக் கழியப் போகின்ற
காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(கரு) மன்னாட்டுக் (கசு) கலின் (க) நீ சிவந்தனை நோக்கலின்,
சிதைந்ததென வினையுமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
(பி - ம்) கக. கதுமெனமண்டி. (எ)

(22) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நிரா துமிய
வார்தாரத் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்
கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
ரு வினையினிது தந்து வினைவுமுட் றுருது

மூன்றாம் பத்து.

௩௭

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
விடுநிலக் கரம்பை விடாளை நிறையக்
கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
க0 நிவந்துகரை யிழிதரு. நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇய
ருவலை சூடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்

செந்நீர்ப் பூசு லல்லது

வெம்மை யரிதுநின் னன்கன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (கஉ) உருத்துவருமலிர்நிறை.

நட. கதையடி யென்றது குருதிக்கதையினைபுடையஅடியென்றவாறு.

சு - னு. மதவர் கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது தந்தென்
றது நின்வீரர் போரில்லாமையால் விரைந்து அம்புதொடுத்தலை மறக்கும்
படி நாடுகாவலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில் முட்டுறாமலெனத் திரிக்க.

சு. புலம்பா உறைபுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

எ. கரம்பை விடர் ஆளை நிறையெவன்றது முன்பு நீரேறுத்
கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(எ) விடரனைநிறைய (கக) வாய்பரந்து மிகீஇயரெனமுடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (க) அருவி
யற்ற காலையெனக் கூட்டிபுரைக்க.

கக. வாய்பரந்து மிகீஇயரென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான்
தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

கஉ. உவலை குழி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச்
குழித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொதுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவா
ரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உருத்துவருமலிர்
நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(கக) வாய்பரந்து மிகீஇயர் (கஉ) உருத்துக் (கஃ) கரைமிழி
தரும் நனந்தலைப் பேர்யாறது (கஉ) மலிர்நிறைச் (கஈ) செந்நீரென மாறிக்
கூட்டுக.

(க) பெருவறற்காலையும் (கச) நின் அகன்றலைநாடு, (கௌ) புலம்பா
வுடையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (க) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

இத்தொற் சொல்லியது, அவன்
நாடுகாத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறு பிற்று.

(அ)

(௨௬.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா னாரை யிரிய வயிரைக்
நு கொழுமீ னூர்கைய மரந்தொறுங்
குழாஅலின்

வேண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னீழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு
க0 மகன்கண் வைப்பி னுடும னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட

மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
க0 வரம்பி ருனை பரவா ஆங்கே.

துறை - வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (சு) வேண்கைமகளிர்.

ந. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முட
மான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது பெயர்த்தரிசொல்; இனிப்
பழுவழக்கென்பதுமொன்று.

டு. கொழுமீனாகையவென்றது.....

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று

இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி அடுகைமுதலா

கிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

எ. திவ்வையுடையயாழ் திவ்வெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானை பார்த் இப்பொழுது அழிந்து கிடக்

கின்ற இந்நாடுகள், (கச) குட்டுவன் (கடு) வரம்பில் தானை பரவாஆங்கு

முன்றும் பத்து.

(ங) முடந்தை நெல்லின் விளைவயம் பரந்த (ச) காரையிரிய (சு) வெண்கை
மகளிர் வெண்குருகோப்புதலையுடையவாய் (எ) அழியாத விழவினையும்
இழியாத திவவினையு மூடையவாய் (அ) வயிரியமாக்கள் எழீஇ (க) மன்ற
நண்ணி மறுகுசிறைபாடும் இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்பையுடைய (கௌ) அதன்
கணவைப்பினுடு இப்பெற்றியெல்லாமழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலை
யுடையவென வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்
வென்றிச்சி தப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிறுனை பரவாளுங்கென.
எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டிக் கூறி னமையால்,
வஞ்சித்துறைப்பாடாணயிற்று.

(பி - ம்.) க. அவலெறியுலக்கை. ரு. குமுறலின்; குமுறலின்.(க)

(ரு௦.) இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்

பாசடைப் பணிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு
ரு மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழமும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞால
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்

தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்

க0 செங்கோட் டாமா னூனெடு காட்ட

மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்

கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா

கடு தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்

தேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று

வெண்டலைச் செம்புனல் பார்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்

சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய

உ0 முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலு

மேன லுழவர் வாகுமீ திட்ட

கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

சு0

ப தி ற மூ ப ப த னு .

மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்

உடு புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்

பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்

விண்ணாய்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
௩௦ பண்கெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய

௩௧ ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி

யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்

கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார

௪௦ வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக்கழற்காற்

பெருஞ்சுமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ

ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து

பெருஞ்சோறுகுத்தற் கெறியுங்

கடுஞ்சின வேந்தேதின் றழங்குகூன் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.
வண்ணமும் தூகீதும்அது.
பெயர் - (கக) புகன்றவாயம்.

உ. மணிக்கலமென்றது நீலமணியாலே செய்த பாதீரம்.

மணிக்கலத்தன்ன (ங) கழியெனக்கூட்டி நெய்தற்பூவின் கருமையா
னும் அதன்பாசடைக்கருமையானும் மணிக்கலம்போன்றகழியெனவுரைக்க.

ரு. காளலென்றது தன்னிடத்துவந்து இரைகொன்றாவதற்குக்
குருகு தங்கிவாழும் காளலென்றவாறு.

சு. புணரி வளை ருரலென்றது கடல்கொண்டுவந்த சங்கு இரை
விலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுடைக்கு மெய்வருந்திக் கதறவென்ற
வாறு.

மூன்றாம் பத்து.

சுக

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது கரைநின்றோரில் (சு)
வளைநாலக்கேட்டார்; அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அத
னோடு பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கரு) பலபூவிழவினைபுடைய (உக) வைப்பெனக்கூட்டுக.

கள். புனல் பார்தென்றதனைப் பாக்கவெனத்திரிக்க.

கஅ. பலசூழ்பதப்பென்றது பலபுரிபாறும் சூழப்பட்ட மணற்
கோட்டையென்றவாறு.

கக. புகன்மஜயமென்றது முன்பு மணலனைக்கு நிலலாத பெரு
வெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தைபுடைய ஜயமென்றவாறு.
இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு, 'புகன்றவாயம்' என்று பெயராயிற்று.

உஎ. மணற்கோடுகொண்டென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடு
தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகள்காலாக்கி
அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்துடன் போமென்பாருமுனர்.

உக. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலமாகச்சொல்லப்படாத பல
நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணியின்ற நிலங்களுல்லாம்
வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து

௩௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக
அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(௩௩) கடுஞ்சினங்கடாஅய் (௪௩) எறியும் (௪௪) முரசெனமுடிக்க.

௩௩. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படு மந்திர
மென்றவாறு.

மந்திரத்தானொன உருபுவிரித்து அதனைப் (௩௪) பேணியரென்பத
னோடு முடிக்க.

௩௪. கடவுளென்றது முரசுறை கடவுளை.

(௩௬) கருங்கட்பேய்மகள் கைபுடைபூஉநடுங்க (௩௫) உயர்த்தோ
 னேந்திய் அரும்பெறற்பிண்டம் (௩௮) ஏறம்பு மூசா இறம்பூது மரபின்
 (௩௭) நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழிரும்பலி (௩௯) கருங்கட்காக்வக
 யொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(௩௮) இறம்பூது மரபிற் (௩௭) பலியென மாறிக்கூட்டுக.

(௩௬) பேய்மகளும் (௩௮) ஏறம்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (௩௭)
 பலிகளைக் (௩௯) காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்மூரசுறை
 கடவுள்தனையால் தன்பலிகளை மேல் தன்னுளாலேபோர்வென்றி வினை
 வதறிவித்ததற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

6

சஉ. பதிற்றுப் பத்து.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுரைப்பாருமுள்.

சக. பெருஞ்சமந்ததைத்த செருவென்றது பகைவர்கெ ள்ப்பும்
 போர்சிறையுப்படி. செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - உ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலை திர்க்குங்குரலோடு
 ஒத்த மறவர்குரலை

உருமுநிலை திர்க்குங் குரலென்றாகக்கொள்க.

சக - ச. எறியுமுரசென்க.

(அ) மென்பால் முதலாகக் (உக) கடற்றுக எண்ணப்பட்ட ஐவகை
 நிலத்துமக்களும் பிறவும் (௩௦) அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தந்
 களிலே ஒன்றுமொழிந்து (௩௧) அரண்வலியாதே. நடுங்கா நிற் கு ம் படி.
 (௩௨) கடுங்குரல்விசம்படைந்து அதிரும்படி (௩௩) கடுஞ்சினத்தைக்கடா
 விப் (௩௪) பேய்மகள் கைபுடைபூஉநடுங்க (௩௫) உயர்த்தோனேந்திய பின்

டத்தினையும் (௩௮) ஏறம்பு மூசாமரபின் (௩௭)

நெய்த்தோர் சூஉய நிறை

மதிழிரும்பலியினையும் (௩௬) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்து ஐராரி
நிற்கச் (௪௧) செருப்புக்கன்மறவாது (௪௨) குரலோடே கோட்பட்டு பொருந்
திப் (௪௩) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்பட்டாநின்றது, (௪௪) நின்முர
சென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௪ - ம்.) க. இணர்த்ததை. ௩௮. இறும்பூதுவிரப்பின். (௧௦)

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகற்றீவேட்டற்கு அடையாங்கி
யுரைக்க.

முதியரை மதியுறழ்மரபிற்றழிஇ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன்
குலத்தில் தனக்குமுதியாரை மதியோடொத்த தன்மண்ணளியால் தழீஇங்
கொண்டு அவர்க்குத் தன்னாட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றதுதன்னதாய்மேல்கடலும் பிறநாட்டதாய்ப்பிப்பு
தான் பொருதுகொண்டு தன்னாடாக்கிய காட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிறியாண்புணர்நிரைநீட்டி. இருகடலீருமொருபகலாழி
யென்றது அவ்விருமுந்நீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து
அழைப்பித்து ஆழியென்றவாறு.

அயிரை புறையென்றது தன்னாட்டு அயிரையென்னு மலையில்
வாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளார் செய்துவரும் வழிபாடு
கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றல்காண்முன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடுமீப்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகித
ராகிய நெடுமீப்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு
தானும் துறவுள்ளமறிந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

முன்றும் பத்து.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவா
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியனாத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மன்னவகுத் தீத்துக்
கருங்குளிற் றியானைப் புணர்நிலா நீட்டி

யிருகட னீரு மொருபக லாடி

யயினா பரைஇ யாற்றல்சான் முன்போ

டொடுங்கா நல்விசை யுயர்ந்த கேள்வி

நெடும்பார தாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யானைச்செல்கேழு குட்டுவனைப் பாலைக்கேளதமனாற்பாடி
னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு
முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, காணுணங்குகடுநெறி,
காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்
கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என, 'யாழும்
என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோனாக்
கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி வேட்டிக்கப் பத்தாம்பெருவேள்விமிற் பார்ப்
பானையும் பார்ப்பனியையும் கர்ணராபினார்.

இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்கேழுகுட்டுவன் இருபத்தை
யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றும்பத்து முற்றிறறு

நான் காம் பத்து.

- (110க.) குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
ரு தெள்ளாயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணுப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்ணு பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக்குமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செவ்வன் சேவடி பரவி
க0 நெஞ்சமலி யுவகையர் துஞ்சபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு

கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுக்குத்
 துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
 டரண்கட னிறுத்தரின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
 கரு கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
 வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
 பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
 கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
 தூங்கெயிற கதவங் காவல் கொண்ட
 ௨௦ வெழுஉகிவந் தன்ன பரோமொழி முழவுத்தோள்
 வெண்டிசை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
 வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
 வண்ட னனையைம னீயே வண்டுபட
 வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
 ௨௫ குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற் பொன்னி
 னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
 விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளஞ் சிறந்த
 செம்பழி னனையணின் ரென்னகர்ச் செல்வி
 நலனதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

இப்பெயர் பஞ்சிலமெனவும் வழங்கும்.

நான்காம் பத்து.

௪௫

௩௦ வியன்பணை முழங்கும் வேன்மூ சழுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்ற
ளொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியார்நின் றுறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் காரண மாகிப் பதைவர்க்குச்

௩௩ குர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றுணை

போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

நூக்கு - சேந்நூக்கு.

பெயர் - (அ) கமழ்தூற்றுழாய்.

(ச) ஒலிப்பப் (க) பரவியென முடிக்க.

௩ - சு. மணியெறிதலை உன்னுப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி,

அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாகக்கொள்க.

சு. உன்னுப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள் வரம்
வேண்டி உன்னுதுகிடந்த மக்கட்டொகுதியென்றவாறு.

எறியுரென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுரென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி, மணியையெறிவார்,
தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகுத்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு
அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றரைப்பாருமுளர்.

அ. கமழ்தூற்றுழாயென்றது நாமகின்ற பூக்கோத்துக்களையுடைய

துழாயென்றவாறு.

நாறாத பூவுடையதனை மிக நாறுவதொன்றுபோலச் சாதிப்பறிச் சொன்ன சொத்திதப்பான், இதற்கு, 'கமழ்ந்தாற்றுழாய்' என்று பெயராயிற்று.

க. செல்வவென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமாய்.

கஉ. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (கஉ) மதியம் இயலுந்

ருங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(க) உண்ணப்பெஞ்சிலம் (க0) நெஞ்சமலியுவகையராய்த் தாந்தாம் தஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (கக) மையிருளகல (கஉ) கோடுகூடு மதியம் இயலுந்ருங்குத் (கஉ) தளங்குருடி விழுத்தினைதிருத்தியெனக்கூட்டி, உண்ணுதுவாங்கிடந்த மக்கட்டொகுதி வரம்பெற்று நெஞ்சமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் தஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம்

சுசு

பதிற்றுப் பத்து.

இனி, (க0) தஞ்சுபதிப் பெயரவென்னுமெச்சத்தினை (கச) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வாழ்முதலாய ஏதங்களின்றித் தாந்தாம் தஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

கஉ. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின் மையிற்பண்ணழிந்து விடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவிரித்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

கச. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கிழவாழ்வாரைக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

கக. விலங்கியென்றதனை விலங்கவெனத் திரிக்க.

கள. பனிவார் விண்மொழிய விதல்வரையென இருபெயரொட்டு.

(உச) கூத்தலிணையும் கற்பிணையும் (உடு) துதலிணையும் (உசு) உத்தி
விணையுமுடைய (உசு) தொன்னகர்ச் செல்வியென மாறிக்கூட்டுக.

உசு. செம்மீன் - அருந்ததி.

உக. நிலைநிறுவெனத் திரிக்க.

உக. புடையலென்றது பரந்தார.

(உக) புடையலிணையும் கழலென்றலிணையுமுடைய (உக) நின்
படைகொள்ளுநரென மாறிக்கூட்டுக.

உக. எண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரை யென்ற
வார்த.

(கச) நின்மார்பு (கள) பனிவார்விண்ம விதல்வரையற்ற; (உ௦)
நின்றோள்கள் எழுஉநிலந்தன்ன; (உக) நீதான் வண்டனென்பவனை
அணைய; (உசு) நின்செல்வி செம்மீனையன்; (உக) நின் மதப்படை
கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (உடு) நின்றனை (உசு) நகைவர்க்கு
அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் (உடு) ஞாநிகழந்தற்று; அவ்வாற்றாற் (உக)
குருசின், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்றுள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து
உடன்புகழ்ந்தவராயிற்று.

(பி - ம்.) உ. மாந்தரோங்கு. உசு. நயவர்க்கரணம்.

உ௦. நிமிர்த்தன்ன.

(க)

(உக) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசின்
மாதிரம் விளக்குஞ் சாஸ்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
புகழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

டு துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீத்தான் ருளு விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிகழங்கு தபுந
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
க௦ நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா னுரை படிந்திரை கவரு

முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளையு ண்டாகப் படுத்த
கடு வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேளத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத விறும்பூதாற் பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கங). கழையமல் கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென் தது இடுகழங்கும் அலகுதபுதற்குக்காரண
மாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென் தது பெயர்த்திரிசொல்.

க௦. நெடுமிடல் - அருள் இயற்பெயராம். கொடுமிடல், மிடல்
வலி ; என் தது வலியாற் செய்யப்படும் போரினை.

கந. முடமாதிய கழையென இருபெயரொட்டு. நெல்லின் கழை
நெல்லினது கழை.

நெற்றூளை அதன்பருமையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புமைபற்றிக் கழை
யென்று பெயர்கொடுத்திதரப்பான், இதற்கு, 'கழையமல்கழை' என்று
பெயராயிற்று.

கரு வையா மாலையென்றது ஒன்றில் வகைபடாத இயல்பை
புடையாரென்றவாறு.

கரு - சு. வகையுநர்க் கறுத்த பசைவென்றது தங்கள், பகைவ
ரொடு செற்றம்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவிலும் ஒழியாது
அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகை
வென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர் ; வசையுநரென்றது பெயர்த்திரிசொல்.
இனிக் ககரவொற்றின்று 'வசையுநர்கறுத்த' என்பது பாடமாயின், அதனை

ச அ

பதிற்றுப் பத்து.

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வசைசொல்லுதலு
டையவராய் வெகுண்ட பகைவென்று உரைப்பாருமுளர்.

(க) குருசில், நீ பலகுணங்களுமாட்சிமைப்பட்டனை ; (அ) அப்பல

குணங்களும் எண்ணப்புகின், இடுகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும் ; (கூ)
கொற்றவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக் கொன்னே யான் வியந்தேன் ; அப்

பலவற்றுள்ளும் வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற் குத் தண்டமாக அவர் (கசு) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு) வையாமாலையராகிய வசையுளர்க்கறுத்த (கசு) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ (கஎ) சினவாதொழிபின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாகின்ற தென வினைமுடிசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள

பலகுணங்களையும் உடனெண்

ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை
மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறா
யிற்று.

(பி - ம்.) கசு. பிழையாவினையினுடு,

(உ)

(ருரு) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யணைத்த பணைமரு ணேன்றாட்

கடிமரத்தாற் களிற்றணத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
ரு முழ்த்திறுத்த வியன்றானையொடி
புலங்கெட நெரிதரும் வாரம்பில் வேள்ளம்
வாண்மதி லாக வேன்மினே யுயர்த்து

வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
 செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற்
 ௧௦ காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்
 கால்வழங் காரெயில் கருதிற்
 போரெதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூகீதம் வஞ்சித் தூகீதம்.

பெயர் - (கூ) வரம்பில்வெள்ளம்.

உருக - கோன்றாட்களிமென மாறிக் கூட்டுக.

இது வியன்றானெயன்றது புகைவாராட்டெல்லையின் முற்பாடு
 சென்றுவிட்ட துசிப்பெரும்படையை.

நான்காம் பத்து.

சூக

கூ. வரம்பில் வெள்ள மென்றது அதனோடுகூடி
 சென்றுவிடும் பேரணிப் பெரும்படையை.

நாட்டுள்ளுச்

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை
 வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'வரம்பில்வெள்ளம்'
 என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகர்வொற்றுக் கெடாமையான் இருபெயரொட்டுப்
 பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயர் நின்றதாக்கக்கொள்க.

சு = கக. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது

- அரசன் மனக்கு

ஆரெயில்போல அரசரூப் நிற்கலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றல்லதுவழங்கா ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுள்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்தவெனத்திரித்து, அதனை (சு)என்கம் வளைஇயவென்பதனாடு முடிக்க.

(சு) செவ்வாயென்கம்வளைஇய அகழினையும் (அ) வில்விசை யுமிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முள்ளினையுமுடைய (கக) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

சு. செவ்வாயென்கமென்றது முனைமுகத்திற்செல்லாதொழிந்த கூர்வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வள்ள மதிலாகவென்றவைத்துப் பின்னை ஆர் எயிலென்றது, வான்மதிலைக்குழ்தலைபுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க; ஈண்டு ஆராவது காலாள்வழங்கிச்செல்கின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வான் மதிலாக வேல்மினை உயர்த்துக் கால்வழங்கு ஆர்

எயிலாதலைக் கருதினென்றலுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறம்பூதாயிருந்தது; பாதெனின்,
(சு) வரம்பில்வெள்ளம் (கக) கால் வழங்காரொயிலெனச் சொல்லப்பட்ட
நின்படை போர்செய்யக்கருதின், (கஉ) நின்னோடு போரெதிர்த்தவேந்தர்
பொரமாட்டார் து நின்னை நீங்குவார்; இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்
கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாடானாயிற்று.

ங. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடிவஞ்சியடியாக வந்த
மையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ங.)

7

திஃ பதிற்றுப் பத்து.

(ருச.) ஒருஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யோண்பொழிக் கழற்கா
லிருநிலந் தோயும் விரிநா லறுவையர் •
செவ்வுளைய மாலூர்ந்து

ரு நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு

மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்துதற்
பொன்னணி யானே முரண்சே ரெருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த.....

மாறா மைந்தர் மாறுநிலே தேய

க0 முரைசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய

வார்ப்பெழ

வரைசுபடக் கடக்கு மாற்றற்

புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உ) ஒண்பொறிக்கழற்கால்.

(க) ஒருஉப (ங்) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்பொறிக் கழற்காலென்றது தாங்கள்செய்த அரிய போர்த்
தொழில்களைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஒண்பொறிக்கழற்கால்' என்று பெயரா
யிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாலூர்ந்து (கக) அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையு
டைய (கஉ) புரைசான்மைந்த, அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப்
பிறரை ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (க) ஒருஉப (ங்)
அறுவையரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் காடுகோடல் முதலாயினவன்றி வென்றிகோடலை கூறினமையால், துறை தம்பையாய் ஒருஉபவெணப் படையெழுச்சிமாதிராமே கூறினமையான், அதனுள் அரவமாயிற்று.

(ச) 'செவ்வுனைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ச)

(ருரு.) புரைசான் மைந்தநீயோம்பன் மாறே
புரைசான் மனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்குன்றியானே யிலங்குவான் மருப்பொடு

நான்காம்பத்து.

ருக

நெடுந்தோர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
ரு தளகுடைச் சேவற் கிளைபுகா வாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
யந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேள யாடும் வெல்போர்
க0 வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் அது.

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (கூ) மெய்யாடுபறந்தலை.

டு. அளகுடைச்சேவலென் தது பெடையெடுகடின பருந்தின்
சேவலை.

ச. வியன்களமென் தது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

கூ. பறந்தலையென் தது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்மென் தது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை; அது மன்மதுபோத
லின், மன்மெனப்பட்டது.

கூ. குறையுடலெழுந்தாடுவது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட
வழியன்றே; அவ்வாற்றும் பலர்பட்டமை தோன்றக் கூறியசிறப்பான், இத
ற்கு 'மெய்யாடுபறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

கூ - கஃ. வெல்போர் வீயா யாணரென்றது வெல்போராகிய
இடையறது வருகின்ற செல்வமென்றவாறு.

ஆன், அகை.

(க) மைந்த, நிற்படை அழிவுபடாமை நீழம்புவினை செய்தமையானே,

(உ) நின்வென்றிகளின் பெருமை பிறரிடத்தின்றி (கஃ) நின்னிடத்தே

(உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

உரைசான்மன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான், வாகைத்

துறைப பாடானாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெருமநின்வென்றி. டு. அருகுடைச்சேவல்.

டு. அருளுடைச்சேவல்.

(ரு)

(நகா.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே
தாவா தாகு மலிபெறு வயவே
மில்ல லுள்ளமொடு வம்புமர்க் கடந்து

௫௨

பதிற்றுப் பத்து.

செருமிகு முன்பின் மறவொடு தலைச்சென்று

௫ பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்

யானை பட்ட வாண்மங்யகு கநேந்தார்

மாவு மாக்களும் பகிபிண முணீஇயர்

பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்

புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

க௦ குடிமி யெழாலொடு கொண்டுகிழக் கிழிய

நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்

துருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்

குருதிச் செம்புன லொழுக்கச்

செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (சு) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(ச) தலைச்சென்று (ந) வம்பமர்க்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பமரென்றது முன்புசெய்துவருகின்ற பேரான் நிப்பகைவர்

புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

சு. வாண்மயங்குதலாவது இரண்டுபடைபின்வானும் தம்மில் தெரி
யாமல் மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' என்று பெயராயிற்று.

க0. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(ந) உள்ளமொடு வம்பமர்க்கடந்த (கச) செருப்பலசெய்குவை;

அதனானே (உ) நினதுவலி (க) நின்னிடத்துக் (உ) கேடுபடாததாயிருந்தது;

அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகிய (கச) நின்போர்வளம் வாழ்கவெனக்

கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவனதுச்சுடர்புக கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை

களவழியாயிற்று.

(சு)

(நள.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நினபுக மேத்தப்

பகைவ ராரப் பழங்க ண்குளி

நகைவ ரார நன்கவஞ் சிதறி

நு யான்மனந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டியிர்ப்பத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வேன்றியு
 மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
 மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
 ௧௦ தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
 கோடற வைத்த கோடாக் கொள்ளையு
 நன்றுபெரி துடையையா னீயே
 வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத்

தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாற்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (எ) வலம்படுவேன்றி.

எ. வலம்படுவேன்றியென்றது மேன்மேலும் பல பேர் வென்றி
 படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவேன்றி' என்று பெயராவிற்று

(௫) செம்மால், (எ) துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படுவேன்றியும்
 (௧) மன்னெயில்களையெறிந்து அறிவாழும் மதவர்க்கோப் பிறத்துக்கொண்டு
 (௧௦) பழைதான் நிலைமைச்சிறப்பியுடைய கின்னிழலில் வாழும் வீரர்க்
 குக் (௧௧) கொடுமை அலம்புகைத்த பிழாக்கொள்கையும் (௧௨) நீ
 மிகப் பெரிதுடையையாரசாரியும் ; ஆதலால், (௧௩) வேந்தே, இங்ஙனம்
 கத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (௧) கின்னென்றும் கின்னாழ்வானும் வாழ்

வனவாக் வெனக்கட்டி வினமுடிவெரபந்.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள குணங்களைப்பெல்லாம் எடுத்துப்
புகழ்ந்து அவன் செல்வத்தையும் அடையும் வாழ்த்தியனாகியுள்ளது.

(பி - ம்.) க. பனவனாயிதாம். இ. செம்மல்.

(எ)

(ருஅ.) உலகத் தோரே பவர்மற் செல்வ

கிரல்லா ருள்ளுரின் னல்லிசை மிருமே
வளந்தலை மயங்கிய பைதுரந் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர

ரு லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்
ரோட்டி தந்த தொடிமருப் பியானைச்
செவ்வுளைக் கலிமா விகை வான்கழற்
செயலமை கண்ணிக் சேரலர் மேவந்தே
புரிசிலர் வேய்க்கை பாணர் நாளவை

ருச

பதிற்றுப் பத்து.

க0 வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே

மைமற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப

வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
தருகென விழையாத் தாவி னெஞ்சத்துப்

கரு பகுத்தாண் டொகுத்த வாண்மைப்

பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே.

இதுவும்து.

பேயர் - (சு) பரிசிலர் வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணினார்முடியென்றது

களங்காயாற்செய்தகண் ணியும்

நாறாற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒரு காரணத்தால்
முடித்தற்குந்தக்க

கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயாற் கண்ணியும் நாறால்முடியும்
செய்துகொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

க. பரிசிலர் வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசிலர்வெறுக்கை' என்றுபெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெயர்
ராயிற்று.

(ச) சேரல், (அ) சேரலர்வேந்தே, (சு) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர்
நாளவை, (க0) வானுதல்கணல், மள்ளரேதே, (கஉ) வசையில்செல்லு,
வானவரம்ப, (க) செல்வர் உலகத்தார் பலர்மன் ; (அச்செல்வத்தாரெல்லாம்
பெற்றதாதெனத்) (கச) தாவில்நெஞ்சத்துப் (கடு) பகுத்துண்டொகுத்த
ஆணமையானே (கசு) பிறர்க்கெனவாழ்திரீயாகலான், (உ) அவர்களுள்
லாருள்ளும் நினநல்லிகை யிருமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு
யிற்று.

(ருசு.) பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே
 யெமக்கிலென் னூர்நின் மறங்கூறு குழாத்தர்
 துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
 கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற
 ௫ வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல வியன்பிணை
 யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
 கடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுந்

நான்காம் பத்து.

௫௫

கால னனைய கடுஞ்சின முன்ப
 வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
 ௧௦ பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
 புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
 வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
 சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி

னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
 ௧௫ தவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ் பிலங்கச்
 சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
 நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ரு) ஏவல்வியன்பணை.

உ. எமக்கிலென்றார் நிம்மறங்கூறு குழாத்தரென்றது நின்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவர் நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகையால், அவரும் தம்பால் இரந்துசென்றார்க்கு எமக்கு இல்லையென்று மறாநென்றவாறு.

ரு. எடுத்தெறியவெனத்திரிக்க. ஏவல்வியன்புணையென்றது எடுத்த வினை முடிந்ததெனது மேன்மேலும் படையைக் கடிமுனைக்கண் ஏவுதலையுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான்; இதற்கு 'ஏவல்வியன்பணை' என்று பெயராயிற்று.

க. இழைய (கந.) போர்வையெனக்கூட்டுக.

கக. புறவின்கணநிரையலறுதல் - அப்போர்வையை வலையெனக் கருதி அலறுதல்.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலந்த சிறுகொம்பினையுடைய பெருக்கொம்பினை.

கச. இலங்கு மணியிடைந்த பசும்பொற்படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாற்செய்த கூட்டினை.

கரு. அலிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின தூலாலே முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

கங. போர்வையின் (கசு) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர்வையை முத்தாற்குமுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் செறிந்த நார்முடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(கந.) போர்வையின் (கசு) முத்தந்தைஇய (கசு) பசும்பொற்புடலத்து (கங) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

க எ. நின்டோராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று
 விரும்பியென்றவாறு. போரை நிழலென்றது, அப்போர் மறவாது ஆக்கத்
 திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முன்ப, (கஎ) சேரல், (க) நீ பிறர்க்கென
 வாழ்தியாகலான்;

(உ) நின் மறங்கூறுகுழாத்தர் (கஎ)
 நின்போர்நிழற்புகன்று (உ) எமக்கு
 இல்லையென்னொரெனக்கூட்டிவினைமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பும் அவன்வென்றிச்சிற
 ப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவாது கொடைக்குக்காரணம் அவன்வென்றியாகலின், துறை
 வாகையாயிற்று.

(க)

(சு) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ றீர்முகத்
திருஅ வியரோ பெருமரின் றுனை
யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்

ரு காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி வினைவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
களைநர் யாரினிப் பிறரெனப் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துரைஇ

கரு வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தோர் நன்னன்

கரு சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத நடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல்
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய லிரவலர்த் தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து

உரு நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே
செலலா யோதில் சில்வனை விறலி

நான் காம் பத்து.

௫௭

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைப்பூ மலைய விளைய
௨௫ ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக ரேவலி நெண்பொறி பிசிரக்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவீர்கட
௩௦ ரழல்விடுபு மரீஇய மைந்திற்
நெழில்புகல் யானை நல்குவன் பல்வே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௨௯) நாடுகாணவீர்கடர்.

க. போர்சிழம்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊர்முக
மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(ச) ஆடவர் போர்முகத்திதுப்ப (டு) வயலிலே (க) வந்து இறை
கொண்டன்று தானே; (எ) களைகர்பார், இனிப்பிமர்: (உ) பெரும, நின்றானே
(க) சுற்றமொடு ஊர்முகத்த (உ) இறுஅலிய்-(எ) ரெனச் சொல்லிப் பேணி
பென மாறிக் கூட்டுக.

க. ஒன்றொன்றது முன்சொன்ன (அ) மன்னெயின்மறவரல்லாத
பகைவரை.

(க0) வெண்டோடுநிறைய (க) பூமலைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

கக. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படையை அவ்வேந்தர்நாட்டுத்
தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

கஉ. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு மீகையென்னும்
பெயரினே அவன்றான் வென்றியாடுதற்குக் கருவியாகிய கையெனக் கருவிப்
பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

கச. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு அடையா
க்குக.

கஎ. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொர்க்கருதுவார் நிமித்
தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் களிந்துகாட்டவென்றவாறு.

கஆ. வறிதுகூட்டு அரியவென்றது களிப்பு விறக்கவிடம் பண்டங்
டுஅ பதிறுந்துப் பத்து.

கங் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின அரிய
லென்றவாறு.

கக. தானென்பதனைச் (கசு) சேரல்தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட
வென்பதனை வரையாது கொடுத்தம்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்.

உள. தோட்டி நீலாமலெனத்திரிக்க.

உக. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிர்சுட
ரென்றது நாடெல்லாம்பின்றுகாணும்படி நின்றெறிகின்ற விளங்கினசுடரெ
ன்றவாறு

இச்சிதப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவிர்சுடர்' என்று பெயர்யிற்று.

உக - நடு. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலும் அழலென உவமத்
தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சீர்தத்தியார்க்குக. மரீஇயவென்றது
அவ்வாறு அழல்விட்டும் பாகரேவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(கசு) சேரல் (கக) தான் (உடு) நேரியோன்; (உசு) இளையர் (உசு)
களம்வாழ்த்த (உக) மகளிர் (உஉ) மலர்ந்தவேன்கையின் இழையணிந்து
(உக) நலஞ்சிறப்பப் (உசு) பாணர் பூமலைய (நக) யானையைப் பல நல்கு
வான்; ஆனபின்பு (உக) விறலி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்) கடு. வெண்டோடு நிரைத்த. உள. தோட்டி. நிவந்து.

உக. செல்லா மோதில்.

(கடு)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்னனாரை.
நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோரினை.

(பதி. க. ம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு

வேளாணிக் கோமான்

பதுமன் நேவி யின்ற மகன்முனை

பணிப்புப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்

தூழி னுடிய வுயர்பெருந் சிறப்பிற்
 பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
 யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை
 நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்
 பொன்படி வாகை முழுமுத றடிந்து
 குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

நான்காம் பத்து.

(ருக)

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படி வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நாரமுடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்
 பியனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அலைதாம்: கமழ்குரந்துழாய்,
 க்ழையமல்கழனி, வரம்பிஸ்வெள்ளம், ஒன்பொறிக்கழற்கால்,
 மெய்யாடிபறந்தலை, வாண்மயங்குகடிந்தார், வலம்படுவென்றி, பரி
 சிலர் வெறுக்கை, ஏவல்வியன்பினை, நாகிகாணவிர்சுடர். இவை
 பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: நாற்பது தூறுயிரம்பொன் ஒருங்குகொடுத்துத்
 தான் ஆள்வதற் பாகன்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நாரமுடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருத்
 தான்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

- (சுக) புணர்புரி நரம்பின் நீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவுங்
கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
டு காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லிளையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழுஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு

வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்

க0 மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலேச்சிச்

சேள ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டிடை வலத்தர் போரொதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடி சிலம்பப் பிளிறு
மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்த

கரு மொன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்டோர்
வசையி னெடுந்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து

உ0 வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி யுலக்கையி னிருந்தலை யீடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
னெடுத்தே நேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்து

உரு காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளைக்
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்

படுந்திணைப் பணிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

பெருந்திணைப் பணிக்கட லுழந்த தாளே.

ஐந்தாம் பத்து.

சூக

தூக்த - செந்தூக்த.

பேயர் - (அ) சுடர்வீவேங்கை.

௫. துறையூர் கலப்பை - ஆடற்றுறைக்கு வேண்டுவனவெல்லாம்
கூடின முட்டு.

(சு) கடவுட் பழிச்ச (கச) அத்தம் (கரு) பலகழிந்து காண்குவந்திசி
வெண் முடிக்க.

எ - அக. ளிது தன்சினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை.

காரணமாய்கிள் தமையான், இதற்கு,
‘சுடர்வீவேங்கை’ என்று பெயர்

ராவிற்று.

கள. தாலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்திலின்று நீங்குமோ
வென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்பட்டுத் தாவென
நின்றது.

கஅ. வஞ்சினமுடித்தல் - மாற்றார் மண்டலங்களைக் கொண்டு

முடிததல்.

உ௦. வெம்மையென்னும்பண்பிற்கு வெவ்வொன்பதும் ஒரு வாய்பாடு.

(உ௦) தெவ்வர் (உ௧) தலையென மாறிக்கூட்டுக.

(உ௧) இருந்தலையிடித்து (௧௧) அரசுபடக்கடந்தெனமுடித்து அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து அதனை (உ௩) எடுத்தேறெனனும் தொழிற்பெயரொடு முடிக்க.

உ௨. லவகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடையறாது தங்கின ஆரவாரம், மைபடு பரப்பு—கடற்பரப்பு.

(உ௨) இயைந்தென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (உ௩) உழந்த வென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (உ௪) ஊர்த்தவென்பதனொடு முடிப்பினும் அமையும்.

உ௩ காவுளையென்றது காற்றானே உளைதலையுடையவென்றவாறு. உளைதல் - விடுபடுதல்.

(௧௧) நெடுந்தகை, காண்குவந்தேன், (உ௧) நின் (உ௩) கடலுழந்த தாள் (௧௩) தாவலுய்யுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. நின்கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோவென்றதனாற் காட்சிவர்த்துநாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. 'கண்ணுறுத்து'. ரு. தகைத்த. கரு. கடந்து. உ௩. உழந்தநாளே. (க)

சூஉ

பதிற்றுப் பத்து.

(சஉ.) இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்
மீன்றோர் கொட்பிற பணிக்கய முழ்கிச்
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளாசி

நெடுவசு பரந்த வடுவாழ் மார்பி

நுனம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
யன்றோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ

க0 யிஞ்சிலீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்
தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்ட
மோம்பா லீகையின் வண்மகிழ் சாந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய

கரு லுளையவர் களிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள் வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய
ரொளிறுகிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிதூர்ந்து

மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்

உஃ நேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய

மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பெளவத்து

வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்

தண்பல வருஉம் புணரியிற் பஸ்வே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (சுக) தகம்புதுளங்கிருக்கை.

கபம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளையென்றது
கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல் எழுதினதகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண்
களை இழைக்கொள்கின்றகாலத்து அப்புண்ணின் உதிரத்திலே மறைந்தெழு
கின்ற ஊசியென்றவாறு.

சு- நெடுவெள்ளையென்றது அவ்வுசித்தமும்பின். வடுவென்றது அப்
புண்ணின் வடுவின்.

ஐந்தாம் பத்து.

சுந

இனி நெடுவெள்ளையென நெட்டையென்பதோர் கருவியென்பாறு
முளர்.

ரு. அம்பென்றது அம்பர்லாகிய தமும்பின்.

ரு-சு. அம்புசேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோரல்லது தம்பை குடாது
மலைந்த மாட்சியென்றது அரசனவீரரில் அம்புசேருடம்பினராய்த் தம்
மோடு வீரமொத்தாரோடல்லாது போர்குறித்தார்தம்மோடு தம்பை
குடாமல் மாறுபட்ட மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

க-கக. இஞ்சி வீவிராய பைந்தார் பூட்டிச் சாந்துபுறத்து எறிந்த வென்றது மதுகர்வுழி இடையிடைக்கறித்து இன்புறுதற்பொருட்டு இஞ்சியும் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுப் பூவுமாக விரலித்தொடுத்த மாலையினைப்பூட்டி அவ்வாறு பயன்கோடற்குச் சார்தும் புறத்தெறிந்த வென்றவாறு.

கக. தசம்புதுளங்கிருக்கையென்றது தன்களிப்புமிகுதியால் தன்னை புண்டாருடல்போல அத்தசம்பிருந்து ஆடும்படியான இருப்பென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'தசம்புதுளங்கிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஉ, சேறு - சுவை.

கஉ-ங. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஒம்பாவீகையிற் சுரந்தெனமாறிக் கூட்டுக.

இனி மணிநீரமட்டத்தினையும் ஒம்பாவீகையினது வளவியமகிழ்ச்சி யினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(கக) மன்னரேத்தக்(கஅ) களிதூர்ந்தெனமுடித்து அதனைக் களி தூரவெனத்திரித்து (உ௦) மூயவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(எ) பெரும, கணவ, (அ) குட்டுவ, (கச) கோடியர்க்கினைவாழ நீ கங. சுரந்து, (கரு) மாப்பொழிந்தவையெண்ணின், (உங) புணரியிற்பல வென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் படன் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உக. தென்கழி. தென்கமலினினை.

(உ)

(சாங.) கவரி முச்சிக் காஃவிரி கூந்த

லாசன் மேவற் சேயிழை மகளி

ருரல்போற் பெருங்கா விலகுவாண் மருப்பிற்

பொருங்கை மதமாப் புகுதரி னவற்றுள்

நு விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெருஅக்

கடவு ணிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

- வடதிசை யெல்லே யிமய மாகத்
தென்னங் குமரியோ டாயிடை யரசர்
முரசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்
கடு சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
விரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ
வருவி யற்ற பெருவறந் காலையு
கடு மருஞ்செலந் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டினர் கடுக்கை மலைய
வரைவி லதீர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் தளிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ரார வோம்பா துண்டு
உடு நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யாடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குற

பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக

துய்வி வாகை நுண்கொடி யுழிஞை

வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்

உரு கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக

மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்

கண்டி நுண்கோல் கொண்டிகளம் வாழ்த்து

மகவலன் பெறுக மாவே யென்று

மிகல்வினை மேவுலை யாகலிற் பகைவருந்

௩௦ தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொனை முழுவிற்

றொலையாக் கற்பநின் னிலைகண் டிசுமே

நினைஞ்சுடி புனையொடு கணல்கிணர் தவிராது

சிவம்பகல் பறியா வேறு வேணி

நிறைந்து நெடிதிராத் தகம்பின் வயிரிய

௩௫ நுண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்

வண்கை வேந்தேநின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமுந் தூக்கும் அது.

பேயர் - (௩௩) ஏறியே னி.

க. முச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலும்

கூந்தலெனக்கூட்டுக.

டு. விருத்தின் லீழ்பிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு விருத்தாகி அம்மகளிர் விரும்பிய பிடியென்றவாறு.

இனிக் காட்டியானைக்கு விருத்தாகிய அவ்வியானைகள் விரும்பும் பார்வைப்பிடியென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது, தங்கள் நடை யொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரென்னுமெழுவாய் (டு) பெறாவென்னும் பயனிகைகொண்

டது.

டு. பிடியது எண்ணென்க.

எண்ணுமுறையாலது சங்கு பற்பமுள்

ளிட்டதொகை.

(சு) கல்லோங்குநெடுவரையாகிய (எ) இமயம் (அ) தென்னங்குமரியொடு (எ) வடதிசையெல்லையாகவென மாறிக்கூட்டுக.

எல்லையாகவென்னும்வினையெச்சத்திற்கு இவ்வாறு எல்லையான வென ஒருபெயரெச்சச்சொல்வருவித்து அப்பெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயி டையென்புழி அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயரை முடி பாக்குக.

கஃ. சொல்பலநாடென்றது ஆயிடை அரசர்நாடெல்லாவற்றையும.

கஉ - ச. பனை திரங்கும்வண்ணம் பெயல் ஒளித்தலானும் குன்று வறங்கூறும் வண்ணம் சுடர் சினந்திகழ்கையானும் அருலியற்றவெனக் கூட்டியுரைக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல் நிறைந்த ஆறு.

யாமென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - அ. கரையைபுடைத்துத் தளிசொரிந்தாங்கென உடைத்தற்

றொழிலை வானத்தின்றொழிலாக்குக ; இந்நீரென ஒருபெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கள. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது இன்னரென்னும் புள்ளின் இசையெழுதின்ற சிறகினைத் தோம்பித்த யாழ்நரம்பென்றவாறு.

இனிச் சிறையென்றது அந்நரம்பின் ஒலியெழாமற் சிறைப்படுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உக. வாகையுழிகளுயென்றது வாகையைமுழவிலேபுடையஉழிகளுயென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிகளுயென இரண்டாக்கலுமாம்.

கோ கோ

பதிற்றுப் பத்து.

உரு. கொண்டி - கொள்ளை.

உஎ. றுண்கோல்-பிறப்புணர்த்துங்கோல்;

நரம்பென்பதுமொன்றி,

உஅ. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை

இசைநிறையும்மையாக்கி, அவ்வென்

தென்பதனை முன் எண்ணிநின்ற வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை
(உக) இகல்வினையேவையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற வியங்கோட்களுடன் கூட்
டலுமொன்று.

முன்னின்ற (கக) உண்டு (உ௦) சிதறியென்னுமெச்சங்களையும்
(உக) மேவையென்பதனொடு முடிக்க.

௩௦. தூங்குகொனைமுழுவென்றது மந்தகதியையுடைய ஆடற்
கேற்றமுழவு.

௩௧.

கற்பவென்றது கல்வியுடையாயென்றவாறு;
பிறிதுமுரைப்ப.

நின்னிலை கண் டி கு மெ ன் ற து
நின்செல்வத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம்
கண்டேமென்றவாறு.

௩௨.

தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

௩௩. ஏறு ஏணியென்றது கோக்காலி.

அதனை ஏறுவேணியென்று வெளிப்படுத்தி சிறப்பான், இதற்கு
'ஏறுவேணி' என்று பெயராயிற்று.

௩௪. நிறைந்து நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு வார்த்தலால்
நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(௩௩) நிரம்பகல்பறியாத (௩௪) நிறைந்துநெடிதிராத தகம்பெனப்

பெயரெச்சமதையடுக்காக்குக.

௩௫. உண்டெனத் தவாவென்றது உண்ணவுண்ண அக்குடங்களை
மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(கக) குட்டுவ, (௩க) தொலையாக்கற்ப, (௩௬) வேந்தே, நின்கலிமதி
ழிள்கண்ணே (௩௧) நின்னிலை கண்டேமென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

வேந்தேயென்னும்வினி மூன்னின்மவிளிகளோடு கூடுதலின் மாறு
யிற்று.

இதனஞ் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. எண்ணுமெய். கஉ. பண்திரங்க.

க௦. சொல்புனனுட்டை. க௧. தளிபொழிந்தாங்கு. (௩)

(சச.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொடுவெம்பு துடையு
வான்றோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
பெரிய வாழினு மமர்கடந்து பெற்ற

ஐந்தாம் பத்து.

சுள

வரிய வென்றோ தோம்பாது வீசிக்

௫ கலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கவினுங்
களைகென வீறியாக் கசடி நெஞ்சத்
தாடுநடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணியர்
காணி வியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை

முழுவலி தஞ்ச நோய்தபு நோன்றோடை

க௦ நுண்கொடி யுழினை வெல்போ ரறுகை

சேண னாயினுங் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்

காண்கடா வுறீஇ யணங்குரிகழ்ந் தன்ன
மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு

௧௫ நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுத றடிந்து

முரசசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி

யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை

கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை

௨௦ முரசடைத் தாயத் தாசுபல வோட்டித்

துளங்குநீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி

வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க)நோய்தபுநோன்றோடை.

(ச) ஆர்ப்பொடு (க) அமர்கடந்தெனக் கூட்டுக

ரு. கலமென்றது, தான் அணிந்த ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழ்ந்த யாக்கையென்றது நினை எல்லாவீரரும் சொல்லிப் புகழ்தற்குக்காரணமாயிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாக்கையாயி (க) நோய்தபு நோன்றெடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினமையான், இதற்கு, 'நோய்தபுநோன்றெட' என்றபெயராயிற்று.

க0. அறுகையென்பான் மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச் சேரனுக்கு நட்பாயிருப்பானோர் குறுநிலமன்னன்.

கக. சேனனாயினும் கேளெனமொழிந்தென்றது அக்கோ நீசெய்

சுஅ பதிற்றுப் பத்து.

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேய்னாயினும்

எனக்கு அவன்தான் நட

பெனச்சொல்லி யென்றவாறு.

கஉ. களையாப்பூசல் - ஒருவரால் மாற்றவிரிண்ணுத வருத்தம்.

கங. அரண்கள் தா உறியென்றது மாற்றார்

அரண்களை அழித்

தற்றொழிலைத் தன்பாலெ உறுவித்தென்றவாறு.

அவ்வேம்பினை முரசாகச்செய்

யும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி. துண்டங்களாகத் தமிழ்
பித்தல். களிமென்றது மோகூர்மன்னன்களிற்றினை. களிநுடலபூட்டியென்
றது அவனேறும் யானைகளை அவனை அவயதித்துச்

சாட்டிற்குக் கடாவோ

பாதிபாகப் பூட்டியென்றவாறு.

பூட்டியென்றதற்கு 'வாலிழை கழித்த உறும்பல்பெண்டிர், பல்விருங்
கூந்தன் முரற்சியாம், குஞ்சு வொழுகை பூட்டி' என இதன்பதிகத்து வந்த
மைபால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கவிற்றும் பூட்டியெனக்கொள்க.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென மாறிக்கூட்டுக.
கசு. கூகையையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கஎ - கூ. பைந்துணிகளவைத்த இடமறந்த கூகையை அதன்பெ
டையாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை - விகாரம். கவலென்னும்பெயரைத் தாவென்பதுபோல
வருத்தமென்றுரைக்க. கவலைகவற்றல் - வருத்தல். பறத்தலையென்றது;
இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடுமிடத்தை.

உங. வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில் வன்னிமாத்நைபுடைய
இடத்தினை. அதுதான் பிணத்தொடுசென்றரெல்லாறுயிருந்து மன்று
போறலின், மன்றெனப்பட்டது.

உங. விளங்கியகாடென்றது தன்தொழிலில்விளங்கியகாடென்ற
வாறு.

(கௌ) ஒழுகைபுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல், நின் (கௌ) நோய்தபு
 நோன்றொழையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; (உரு)காடு (அ) காண
 தொழுவதாகவென மாற்றிகூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீ நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்
 தியவாராயிற்றது.

(பி - ம்.) கக. சேனேனாயினும். கஅ. வைத்துத்தலைமறந்த. (ச)
 (சரு.) போலம்பூர் தும்பைப் பொறிகளர் தூணிப்
 புறநடங் கரவி நெடுங்கிய வம்பி

உந்தாம் பத்து.

சூசூ

நெசுவடை வில்லி நெசியா நெஞ்சிற்
 களிநெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
 ௫ விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணுட்டி
 நெழுமுடி மார்பி நெய்திய சேரல்
 குண்டிக ணகழிய மதில்பல கடந்து
 பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
 நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்
 ௧௦ கதவங் கார்க்குங் கணையெழு வன்ன
 நிலம்பெறு திணிதோ ஞாயர வோச்சிப்
 பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை

சோறுவே நென்னா ஆன்றுவை யடிசி
லோடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து

கடு முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ
லனைய பண்பிற் ருனை மன்ன

ரினியா ருளரோதின் முன்னு மில்லை
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது

உ0 விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
முழங்குதினாப் பனிக்கடன் மறுத்திசி னோரே.

இதுவுமது.

பேயர் - (கட) ஊன்றுவையடிசில்.

(எ) மதில்பலகடந்து (அ) உள்ளழித்துண்ட (க) அருப்பத்துப்
(கஉ) பிணம்பிறங்கழுவத்துத் (கக) தோளோச்சிப் (அ) பண்டும்புண்டும்
(கஉ) துணங்கையாடியேன மாறிக்கூட்டுக.

கக. சோறுவேநென்னா அடிசிலென்றது அரசனுக்கு அடுசோற்
றில் இச்சோறு வேநென்றுசொல்லப்படாத அடிசிலென்றவாறு.

இவ்வடைச்சிதப்பானே, இதற்கு 'ஊன்றுவையடிசில்' என்று பெய
ராயிற்று.

கசு - எ. தோல் அணைய பண்பென்றது தான் அம்புபழல் தள
ராத பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்காட்குபோன்ற பண்பென்றவாறு.

(கசு) குறையாது நிறையாதென்னுமெச்சங்களைக் (உ௦) கடவு
மென்னுமிவினைபொருமுடித்து அதனைக் கடவப்படுமெனவுரைக்க.

எ௦

பதிற்றுப் பத்து.

உக. மணியிமைப்புப்போலுமின்னுக்கு மணியிமைப்பென்பது பெய
ராயிற்று. வேலிபென்றது வேலை ஏற்றி நடப்பித்தென்றவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புக்கு ஒருவினைசெய்தற்கு
அரிதென்பதனை மறுத்தலை.

(கசு) சேரல், (உஉ) கடன்மறுத்திசினோராகிய

(கஎ) தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ,

நின்முன்னுமில்லையெனக் கூட்டி வினைமுடிவு

செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(சகா.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்

சுடர்நிமி ரவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்

திறல்விடு திருமணி யிலங்கு-மார்பின்

வண்டுபடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்

ரு தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்

பணியா மரபி னுழிஞை பாட

வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்
சுரம்பல கடவுங் களாவாய்ப் பருதி

யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
க0 பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் றியானைக்
கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட்
கிடைதினாப் பரப்பிற் பகிகட லோட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
செல்குவ மென்னார் பாடிபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) களாவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (சு) மகளிரெனக் கூட்டுக.
ந. பிற ஒளியிற் றிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு ஆகுபெய
ரால் திறலென்றுபெயர்வீற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்ச்சியைச் சுரத்தல்.

இதனற்பயன் முற்கூறிய புறந்தருதலாகிய கொடையோடே இவர்
களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையனென்றவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருங்களத்தில் தேர்
செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும் அரியஇடங்கர் பலவற்
றினுமென்றவாறு.

பருதியென்றது வட்டம் ; அதனைபுடைமையால், தேருருளை பருதி
யெனப்பட்டது.

க. ஊர்பாட்சி எண்ணில் பைந்தலை துமியவென்றது பைந்தலை
கையத் துமித்தற்கென்று தேரை வலியச் செலுத்துவதன்றி அப்பருதி. தான்
ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபோர்க்கு அஞ்சி ஓடிமடிந்தா
ருடைய அளவிறந்த பைந்தலைதுமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'ககாவாய்ப்
பருதி' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. கடலோட்டியவென்றது தன்னுள்வாழ்வார்க்கு அரணாகிய
கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

கங-ச. குட்டுவற்பாடிக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெல்குவமென்ற
ரென மாறிக்கூட்டுக.

(ச) மகளிர் (சு) உழிகொபாட் (எ) மகிழ்சுரத்தலிற் (கங) குட்டுவம்
(கச) பாடிக் (கங) கண்டோர் (கச) பெயர்ந்து செல்குவ மென்றார் ; நிற்க
வெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக்கூறியவாராயிற்று.(சு)

(சுஎ.) அட்டா னானே குட்டுவ நடுதொறும்

பெற்றா னானே பரிசிலர் களிதே

வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து

வளிமுனை யவிர்வருங் கொடிதுடங்கு தெருவிற்

நு சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராவிற்

பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ராழல்

நன்னுதல் விழலிய ராடுந்

தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா னுவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (எ) நன்னுதல்விறலியர்.

(சு) தெருவின் (அ) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

தி. சொரி சரை கவரும் பெய்பெனதது நெய்யைச் சொரியும் உள்
நுப்புடைபுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான் ஏற்றுக்கொண்ட பெய்
பென்றவாறு.

சரையென்தது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

சு. பாண்டில்லிளக்கு - கால்லிளக்கு.

எ. நன்னுதல்விறலியரென்தது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப நூலுட்
சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

எஉ

பதிற்றுப்பத்து.

அவ்வழகினை நுதன்மேலிட்டுக்

கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னு

தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள்.

(டு) நெய்வழிபு உராலிற் (சு) சுடாமூல (எ)

ஆடுமென்றதனாற் சொ

ல்லியது; அந்த நகரிகளது செல்வமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அட்டு ஆனான்; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர் களிற்
பெற்று ஆனார்; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன் உரை ஆனார்

வெனக்கூட்டி வினேமுடிவுசெய்க.

இதனூற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைக்கோதலையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(சுடி.) பைம்பொற் ருமரை பாணர்ச் சூட்டி

யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்

கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்

கடலொ டிழந்த பனித்துறைப் பாதவு

டு வாண்டிநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டிவர்

கொள்ளப் பாடற் கெளிதினி னீயுங்

கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்

கைவ விளையர் நேர்கை நிரைப்ப

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

க0 முனைசுடு கனையெரி யெரித்தலிற் பெரிது

மிதழ்கவி னழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்

பல்பொறி மார்பதின் பெயர்வா ழியரோ

நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டி

மலிபுன னிகழ்தருந் தீநீர் விழவிற்

கரு பொழில்வதி வேணிற் பேரேழில் வாழ்க்கை
மேவரு சுற்றமோ மிண்டினிது நுகருந்
தீம்புன லாய மாடுங்
காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கரு) பேரேழில்வாழ்க்கை.

நிலையென்றது நிலைப்பித்தென்னும் பிறவினை.

ஐந்தாம் பத்து.

எங்

ச. கடலொழிந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ'
என்றதனாற்சொல்லியது, அக்கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி
அக்கடற்றறைவாமும், துளையற்குப்பெயராகிய 'பரதவ'னென்னும்பெயரான்
இழித்துக்கூறினான்போலக் குறிப்பான் உயர்த்து வென்றிகூறினானாகக்
கொள்க.

ரு - க. தாரதையெனலிரித்து (சு) ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து,
ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தினைக் (எ) கல்லாவாய்மையனென்னும் காரணப்
பெயரொடுமுடித்து அப்பெயரை இக்கவிகூறுகின்றான் பிறர்கூற்றினைக்

கொண்டுக்கூறுதற்கண்வந்த எனவொடுபுணர்த்துக்

கடலுட்போர்செய்து

அரிதிற்பெற்றபொருளை எளிதாக மனங்கொள்ளாப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக் கொடுக்கும் பேதை இவனென இழித்துக்கூறற்கேற்பக் கைவலினைப் பரிகரிக்க வேண்டிய தந்தம் கையைச் சுட்டிநினைக்கும்படி இரவலரிடத்து வணங்கியமென்மையெனவுரைக்க. ஆண்டு நீர்ப்போர்த்துபெற்ற தாரத்தையென்றான், இக்கவிசூறுகின்றான்; அவ்வுருபிற்குமுடிபாகிய ஈயு

மென்றது கூறுகின்றார் கைவலினைப் பரிகரிக்க இக்கவி கூறுகின்றானுக்குக் கொண்டுக்கூட்டாகப் புகுந்தமையான், அவ்விரண்டாவ தற்கு அவ்வீயுமென்னும்வினை முடிபாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறுங் கூறுப.

எ. கல்லாவாய்மையனென்றது கல்லாதன்மையை உண்மையாக வுடையனென்றவாறு.

கக. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு.

கக - உ. சார்துபுலர்மார்பவெனக் கூட்டுக.

கச. மலிபுனலையுடைமையின், யாறுமலிபுனலெனப்பட்டது. நகழ் தருந்தீரீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீ ரென்றவாறு.

கரு. பொழில் வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கையென்றது வேனிற்காலத்து மனையிலைவகாது பொழில்களிலேவதியும் பெரிய செல்ல அழகையுடைய இவ்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழில்வதியென்க.

(கரு) வாழ்க்கையையுடைய (கஎ) ஆயமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'பேரெழில்வாழ்க்கை' என்று பெயர் யிற்று.

இனிப் பொழில்வயவேனிலென்பது பாடமாயின், பொழில்வயப்படு
வதான பொருளுண்டாகிய வேனிலெனவுரைக்க.

10

எசு

பதிற்றுப் பத்து.

கசு. இனிது நுகருமென்றது ஈற்றத்தோடு

உண்டலையன்றிச்

செல்வமுடையார்

அச்செல்வத்தாற் கொள்ளும் பயன்களெல்லாம் கொள்ளு

மென்றவாறு.

கஎ. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(ச) பரதவ, (க) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா ஆண்மையினைப்
முடைய (கக) சாந்துபுலர் (கஉ) மார்பு, நின் பெயர் (கஅ) பெருந்துறை
மணலினும் பல (கஉ) வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறு
யிற்று. (அ)

(சக). யாமுஞ் சேறுக நீயிரும் வம்மின்

றுயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்

கொளேவல் வாழ்க்கைதுங் கிலையினி துணீஇயர்
களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க

௫ வெள்ளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வெஃகுதாரந் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்

வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
வலம்படு குழுஉநிலை யதிர மண்டி

க௦ நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்
நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி
மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்
படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
படுகண் முரசு நடுவட் சிலைப்ப

கரு வளனற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்
கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டிவற் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தாக்கும் அது.

பெயர் - (க௦) செங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது கால்கடியகுதிரைமேலாட்கள் வேண்
துள்ளுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

௫. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

சு. கைகவர்கடுந்தாரென்றது

மாற்றார்படையில் வகுத்துநிறுத்தின

கைகளைச் சென்றுகவரும் கடிய

துசிப்படையென்றவாறு.

(சு) கடுந்தாரையுடைய (எ) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

அ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது வலியாகியசெல்வத்தானே மய
• க்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

கடு. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவொன்றது பகைவருட
லில் தாங்கள் எறிந்த வேல்முதலியபகருவினைப் பறிக்கின்றகாலத்து அவரு
டைய உடலுகுருதியை துண்டித்துவிந்த கையையுடைய மறவொன்றவாறு.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு, 'செங்கைமறவர்' என்று பெயராயிற்று.

(கடு) மறவரது (கக) குருதியெனக்கூட்டுக.

(க) குழுஉரிசை அகிரமண்டிக் (கக) குருதி (கஉ) ஒழுகப் (கங)
பிணம்பிறக்கப் பாழ்பலசெய்து (கச) முரசம்நடுவட்கிசைப்ப (கரு) வளனந
கிகழ வாழுகப் பார்பட (கசு) விறல்வேம்பறுத்தவென்முடிக்க.

கரு. வளன் அற நிகழ்ந்தென்ற துசெல்வமானது அறும்படியாகக்
கொள்ளுகழவென்றவாறு.

நிகழ்வெனத்திரிக்க.

இவ்வளவெனவும் நிகழ்ந்துவாழுகவெனவும் அறுத்து நிகழ்தலை
வாழ்வார்மேலேற்றி நிகழ்ந்துவாழ்தலென்றலுமாம்.

ஆண்டு, நிகழ்தல் - விளக்கம்.

(க) குட்டுவற்கண்டனம்வரற்கு (ச) யாமும் சேறுகம்; (ங) துமி
கிளை இனிது உணர்இயர்; (உ) கிறவியர், (க) நீயிரும் வம்மினெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வளையாவீகை கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(ரு.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பணிப்பக்
கான்மயங்கு கீதமுறை யாலியொடு சிதறிக்
கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புனாஇச்

ரு செங்குணக் கொழுநுங் கலுழி மலிர்நிறைக்
காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு

மூன்றுடன் கூடிய கூட லணைய

கொல்களிற், றுரவுத்திரை பிறழ வவ்வில் பிசிரப்

புனாதொல் வணாப்பி னெஃகுமீ னவிர்வா

க0 வ்ரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க

எ சா

பதிற்றுப் பத்து.

காண மாகிய வேருவரு புனற்றூர்

கன்மிசை யவ்வுங் கடலவும் பிறவு

மருப்ப மமைஇய வமர்கடந் துருத்த
வாண்மலி மருங்கி னூடகப் படுத்து

கரு நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொன்னு
ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
வண்ண நீவி வகைவனப் புற்ற
வரிஞிமி நிமிரு மார்புபிணி மகளிர்
வீரிமென் கூந்தன் மெல்லனை வதிந்து

உரு கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
பொழுதுகொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ
வெவன்பல கழியுமோ பெரும பன்னாட்
பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது

உரு கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
பிடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சோற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்த - சேந்தூக்து.

பேயர் - (கக) வெருவருபுன்றூர்.

(க) மாமலைக்கண்ணே (உ) உறைசிதறியெனக்கூட்டி அதனைச்சிதற வெனத்திரிக்க.

ச. உலகம் புறாஇயென்றது உலகத்தைப் புரந்தென்றவாறு.

எ. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காவிரிதானும் ஆன்மொ ருளையும் * குடவொறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய கூட்டமென்றவாறு.

(சு) காவிரி அனையயாவதேயன்றி (ஏ) மூன்றுடன் கூடிய கூட்டத் தனையெனக்கொள்க.

அ. உரவுத்தொழிமழவென்றது வலியதொகை தம்மில் மாறு பட்டுப் புடைபெயர்வென்றவாறு.

அவ்வி் பிசிரவென்றது அவ்வின்கள் அத்தினைக்குப்பிசிராக வென் றவாறு.

பிசிரவென்றது பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

* குடவென்றது போல்வதோர் யாறுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஐந்தாம் பத்து.

எ எ

(அ) பிறழவென்றது முதலாகநின்ற செயலெனெச்சங்களை (கசு) நிர ப்பிணையென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

க௦. பணையாகிய முழங்கொலியென இருபெயரொட்டு.

(க௦) ஒலியையுடைய (கக) புனலெனக் கூட்டுக.

க௦. வெரீஇய வேந்தரென்றது தம்பகையை வெருவி இவன்றன் னுடன் நடப்பாகிய வேந்தரென்க.

கக. வெருவருபுன்றாரென்றது தன்னை அடைத்தார் வெருவரத் தக்க புனற்றாரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேருவருபுன்றார்' என்று பெயராயிற்று.

புனற்றுரென் ததனைத் தார்ப்புனலென் தவாறுகக்கொள்க.

கக. உருப்பென்ததனைச் சினத்தியென் தவாறுகக் கொள்க.

ஆதலினென் ஏதுப்பொருட்கணின் ஐந்தாவதற்கு யான் சினை
ஒன்றுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

(கக) சாந்துபுலர (கௌ) வண்ணநீவவெனத்திரிக்க.

கஅ. மார்புபிணி மகளிரென்றது மார்பாற்பிணிக்கப்பட்டமகளி
ரென்றவாறு.

கக. வநித்தென்னுமெச்சத்தினைப் (உக) பொழுதுகொளென்னும்
வினையொடு முடிக்க.

(உ௦) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியெ
ன்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப் பயன்கொண்ட முறைமையினை
புடைய மெல்லிய உறக்கமென்றவாறு.

மென்பிணியென்றது புணர்ச்சியவதிக்கண் அப்புணர்ச்சியலையலான்
வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவென்னுந்நிலைவினையுப் பிணியவிழுவெனப்
பூத்தொழிலாந்குறினென்க.

உஉ. நாள்பல எவன்கழியுமோவென காளைன்பது வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னொன்பதனைப் (உ௩) பாசடைமரீஇயென்பத
னோடுகட்டுக. மரீஇயென்பதனை மருவவெனத்திரித்து மருவுகையாவென்க.

உச. பாடரிதியைந்த சிறுதுயிலென்றது இராப்பொழுதெல்லாம்
பகைவரை வெல்லைக்கு உளத்திற்சென்ற சூழ்ச்சிமுடிவிலே அரிதாகப் படு
தலியைந்த சிறுதுயிலென்றவாறு.

(உச) சிறுதுயிலையுடைய (உ௪) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(உச) இயலாது (உ௫) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக.

உ௫. இயிழிசையென்றது இயிழிசையையுடைய இயமரங்களை.

கோடு-சங்கு. முழங்கென்றது அவ்வியமரங்களுக்கு இடையிடையே
முழங்குகின்றவென்றவாறு.

உசு. பீடுகெழுசெஸ்வமென்றது
படைச்செஸ்வம்; பீடு - வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்படைமுகத்திலே
நாள்தோறும் அமர்ந் தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப்
பழகின கண்ணென்றது.

(எ) நீகூடலணையை; (உஉ) பெரும, (கக) தார்ப்புனலை (கடு) ஒன்
னார் (கசு) உருப்பறிரப்பிணையாகையாலே, யான் நின்னை ஒன்று கேட்
கின்றேன்; (உசு) பீடுகெழுசெஸ்வம் மரீஇயகண் (உ௦) முயக்கத்துப் (உகீ)
பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியவிழ (உஉ) நாள்பல நினக்கு எவன்
கழியுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்
துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கடு) ஒன்னார் (கசு)
உருப்பறிரப்பிணையென
எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால், துறை
வஞ்சித்துறைப்பாடா னாயிற்று.

அ. 'கொல்களிறு' என்பது கூன்.

இதன்பதிகத்துக்

கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.

இடம்பிலென்றது இடம்பாதவனத்தை. புறம் - அவ்விடம்.

வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன் பெண்டிரை.

கூந்தன்முரற்சொன்றது, அவர்கூந்தலை அரிந்துநிரித்த கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுக்கெழுட்டியது அப்பழையன் வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குழக்குரியோரென்றது அரசிற்குரியாரை.

(ப தி க ம்.)

வடவருட்கும் வானோராய் வெல்கொழிக்
குடவர் கோமா நெடுஞ்சேர லாதற்குச்
சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்
கானவில் கானங் கணையிற் போகி
யாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை
யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி
யினந்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு
மாறு வல்வி லிடும்பிற புறத்திறுத்
துறுபுலி யன்ன வயவர் வீழச்
சிறுகூர் நெய்தல் வியலார் நூறி
யுக்கரை நண்ணிக் கொடுக்க ரெறிந்து

ஐந்தாம் பத்து.

எக

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
 முரரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி.
 வாவிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்.
 பல்லிருங் கூந்தன் முர்ச்சியாற்
 குஞ்சர் வொழுகை பூட்டி வெந்திற
 லாராச் செருவிற சோழர்குடிக் குரியோ
 ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறத்து
 நிலைச் செருவி னுற்றலை யறுத்துக்
 கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக் கரணமமைந்தகாசறு
 செய்யுட் பாணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: சுடர்வீ
 வேங்கை, தசம்புதுளங்கிருக்கை, ஏறுவேணி, நோய்தபுனோன்
 ரொடை, ஊன்றுவையடிசில், கரைவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விநயியர்,
 பேரொழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார். இவை
 பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகன் குட்டு
 வன்சேரலையுக் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்

தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆறாம் பத்து.

ருக.) துளங்குரீர் வியலகங் கலங்கக் காஸ்பொர
விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்
கூவற் றுழந்த தடந்தா னுரை

டு குவியினார் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடிம்பம லடைகரை யலவ னாடிய
வடுவடு நுண்ணயி ருதை யுருற்றுந்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்

க௦ தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்
வெறியுறு துடக்கம் போலத் தோன்றிப்

பெருமலை வயின்வயின் ஷிலங்கு மருமணி
யாவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞர லும பனிப்பெளவத்துக்

கரு குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து

வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னனையுறு நறவி னுடென் கமழச்
சுடர்நுதன் மடனோக்கின்

உ௦ வாணகை யிலங்கெயிற்

றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை ஸ்றஸ்யா
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்ளே வண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
வுள்ளுவர் கொல்லோரின் னுணரா தோரே

உரு மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்

செயிருடைய வாவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறனையை
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கு

ஆரும் பத்து

அக

௩௦ மெஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
 மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
 நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா றளப்பத்
 தூக்கலை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
 கைவ லினையர் கையலை யழுங்க
 ௩௧ மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
 வலைவிரித் தன்ன னோக்கலை
 கடியையா னெடுத்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூக்க - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்தம்.

பெயர் - (அ) வருவடுநுண்ணயர்.

௩.

குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேல்பாலாம்.

(௫) மாச்சினைச்சேக்கும் (க) பொழில், (சு) வண்டுஇறைகொண்ட
 (க) பொழில், (எ) அடைகரைப் (க) பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ: வடுவையடுதல் - வடுவையாய்த்தல். ஊதை உருந்துதல் - அவ்
 வடுமாயும்படி. துண்ணிய அயிரை முகந்து துவதலிலே முயல்கை. அயிர் -
 துண்மணல்.

வடுவைமாய்க்கும் நுண்ணயிரெனற்பாலதனை வடுவடுதுண்ணயி
ரென்று கூறியுசிதப்பாளே, இதற்கு 'வடுவடுதுண்ணயிர்' என்று பெயராயிற்று.

க. பொழிந்தகண் ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

க0. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒல்குதல் - அசைதல்.

கக. வெறியுறுதுடக்கம்-இயல்பாக துடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் துடங்குதல்.

கங: அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

கக - ஈ. வெறியுறுதுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுத.

(கங) அரவழங்கும் (கஉ) பெருமலைப் (கங) பெருந்தெய்வமென
மாறுக்கூட்டுத.

கஉ. பெருமலை - இமயம்.

(கடு) குண குட கடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பின்கூறு
இன்றமையரீன, (கச) வளைநரலும் பனிப்பெளவமென்றது தென்னெல்லை
பாம்.

11

அஉ

பதிற்றுப் பத்து.

(கங) தெய்வத்துப் (கச) பெளவத்து என்னும்
அத்துக்கள் ஈண்டுச்

சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின்,
அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஒடு எண்ணொடு. ஆயிடையென்றது
அவற்றின்நடுவென்ற
வாறு.

(கரு) பெருந்தெய்வம் (கசு) பனிப்பௌவம்

(கரு) குணகடல் குட கடலாகிய அவ்வெனக் கூட்டுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல் வகாரவீற்றுப்
பெயர் ஆயிடை பென முடிந்தது.

கரு - சு. ஆயிடைமணந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசு
ரும் பிறரும் சேவித்ததற்குவந்துபொருந்தின் பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரை.

கசு. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின்
உள்வெளியை. வேய்தல் - வேயந்தாற்போல(கள்)
நெய்தன்மாலைகளை நாற்றுதல், வேயவெனத் திரிக்க.

கசு. நறவினொடுவென ஒடுவிரிக்க.

உஉ.

பாடல்சான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உரு. மெல்லியனென்றது.

ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெகிழ்ச்சி

புடையனென் தவாறு.

(உஎ) கடுஞ்சினத்த (உசு) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

நூ. படைவழிவாழ்நரென் தது படைவிடமாகவாரும் படையா
ளரை.

(நக) மறங்கெழு (நஉ) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

நஉ. நிறம்பெயர்தல் - உதிரத்தால் நிறம்பெயர்தல், ஊதளத்தல் -
உறுதற்கு ஆராய்தல்.

(நசு) கையலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும் பயனிலையையும்
ஒருசொலீர்மைப்படுத்தித் (நக) தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் புய
னிலையாக்குக.

நக. நோக்கென் தது மாற்றார்பகையைத் தப்பாமல் ஒன்றாகக்
கொல்லக்கருதின நோக்கென் தவாறு.

(நஉ) பருநது நளப்புக் (நசு) கையலையழுங்கவென்னின் தசெயவெ
ன்னச்சங்களை (நக) நோக்கையென்னும் முற்றவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (ந) குடபுலமுன்னிப் (க) பொந்தைப் பொழிலணிப்பொலிதந்து
(கஎ) நெய்தல் (கஅ) நறவினெடுகமழ (உக) விதலியாது (உஉ) பாடல்
காலப் புறத்துவினையின்கையின் வினோதத்திலே நீடியுறைதலாலே, நீ
அவ்வாறு நீடியதறிபாது (உந) அண்ணல் மெல்லியன்போன்மொன (உசு)
கிண்ணகண்ணாதோர் உன்னுயர்க்கோர்; நீதான் (உசு) அரவோடொக்கு

ஆறும் பத்து.

அந

நின்பகைவரைக் கடுக அழிக்கவேண்டுமெனியில் அவ்வரவினைக் கடுக
வழிக்கும் (உஅ) உருமேற்றினைப்பொப்பை; அவ்வாறு விரையச்செய்ய
நிலைமைக்கண் சினக்கேதப் (நூ) நின்படைவழிவாழ்நரும் காலாண்மேற்செல்
லாது (உக) தாங்குநர் யானைக்கோடுதுமிக்கும் (நூ) எஃகுடைவலத்தரா

யிருப்பார்; அவ்வாறு நீ அழியாத மாதுபாடாற்றிப்பொருதழிக்கும்வழி (௩௨)
 நின்முடிக்கண்ணியை உதிரம்தெறித்தலால் நிறம்பெயர்தலிற் பருந்து உறு
 தற்களப்ப நின் முன்னர்வழங்கும் (௩௩) மாக்கட்டண்ணுமை நின்னெதிர்
 நின்று மாற்றொப்தலையுடைய அம்பு கண்கிழித்தலால் (௩௪) ஒலியொழியக்
 (௩௫) கூற்றம் (௩௬) வலைவிரித்தாற்போலக் களத்தில் எதிர்த்த மாற்றார்
 படையெயல் லாம் ஒன்றாகக்கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினை
 யுடைய; (௩௭) நெடுந்தகாய், இவ்வாறு

செருவகத்துக் கடியையென விளைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வினேதத்திமென்மையும்
 வகத்துக் கடுமையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.
 செரு

உக. தாங்குநர் தடக்கையானேத் தொழிக்கோடுதுமிக்குமென்று
 எதிருன்றினர்மேற்சேறல் கூறினமையான், இஃது எடுத்துச்செலவினமேற்
 ராய் வஞ்சித்துறைப்பாடானாயிற்று.

(௧௩) 'அரவழங்கும்' என்பதுமுதலாக இரண்டு குறளடியும், (௧௪)
 'பந்த ரந்தரம் வேயந்து' என ஒருசுந்தடியும் (௧௫) 'சுடர்நுதல்' என்பது
 முதலாக இரண்டு குறளடியும், (௨௫) 'மழைதவழும்'
 என்பதுமுதலாக

நாலு குறளடியும் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

உக. 'தாங்குநர்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) கஉ. விலங்குமட்டுமணி. நடு. மாவருங்குற்றம்.
 கங. அரவுவழங்கும். நஎ. கடியைநெடுத்தகை
 நந. துகளைகிழித்த. செருவத்தானே.(க) }

(ருஉ). கோடிநாடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
 ஷடமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
 யருங்கலந் தரீஇயர் கீர்மிசை நிவக்கும்
 பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு
 நு மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃரோன்
 மெய்புதை யரண மெண்ணு தெஃஞ்சமந்து
 முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணுடவர்
 தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
 வயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட

அச பதிற்றுப் பத்து.

க0 நல்லமார்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
 யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
 மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
 சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
 முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை

யாகச்

கரு சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ

நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி

யுயலுங் கோதை யூரலந் தித்தி

யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை

யொள்ளித ழவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்

உ௦ பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்

கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின் றுநின்

னெறிய ரோக்கிய சிறுசேங் குவளை

யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்

கியாரா யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை

உரு கதுமென வருத்த நோக்கமொ டதூநீ

பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்

யாங்குவல் லுநையோ வாழ்கநின் கண்ணீ

யகலிரு விசம்பிற் பகவிடந் தரீஇயர்

தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்

ஈ௦ றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட

வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - குாவைநிலை.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூகீது - சேந்தூகீது.

பெயர் - (உஉ) சிறுசேங்குவிளை.

(ச) வங்கம் திசை திரிந்தாங்குக் (க) கொல்களிறு மிடைந்தென மாறிக்
கட்டிக்.

கங. திருநாறு விளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தேன்
றும் விளக்கு.

கசு. நளிதல் - தன்னைச் சேவிக்குமகளிரொடு குரவையாடிச்செறி
தல்.

ஆறும் பத்து.

அடு

கள.

ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி; அம்முச் சாரியை.

கஅ. ஈரிதழ் - குளிர்ந்த இமை.

கக. அவிழகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்கு ஒக்கிய சிறிய தொரு செங்குவனையெனச்
சிறுமையால் அவன்மென்மை கூறிய சிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுசேங்குவிளை'
என்று பெயராயிற்று.

(உங)

இரப்பவென்னும்

செய்வெனச்சத்தினைக் (உச) கையதை

யென்னும் முத்துவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெங்குவளை (உச) பெயர்வோள்கையதையென முற்றாக
அறுத்து (உடு) அதுவெனப் பின்சட்டிற்றாக்குக.

உஅ. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

உ௦. உருபுகிளர்வண்ணம் - நிதம்விளங்கினதன்மை.

(உ௦) வண்ணங்கொண்ட (உக) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞர்யிறு
போலக் கோபித்து எதிரின்சுவேந்தரென உரைக்க.

(க௦) நல்லமார்க்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரப்போர்க்குக் கவித
லல்லதை இரையிய (கஉ) மலர்பறியாவென்க்கேட்டிகும் ; இனி, (கச)
துணங்கைக்குத் (கடு) தலைக்கைதந்தநீ (கஈ) நளிந்தனைவருதல் உடன்மன
ளாகி (கஅ) நின்னரிவை (உக) நின் (உஉ) எறியர்ஓக்கிய சிறுசெங்குவளை
யானது (உடு) நீ (உஈ) ஈயென்று இழிந்தோன்கூற்றான் இரப்பவும்நின்கு
ஈந்த போகாது நின்றிரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (உச) யாரென்று
பெயர்வோள் கையதாயிருத்தது ; அவ்வாறு இரத்துநீபெறாது (உடு) அவனை
உருத்த கோக்கமொடு அதை அவன்பானினதும் (உஈ) பகுத்துக்கொள்ள
மாட்டாயாயினே ; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாதநீ (உக) வேந்தர்க
ளையிலைப் (உஈ) பகுத்துக்கோடல் (உஎ) யாங்குவல்லையாயினாய் ; நின்
கண்ணிவாழ்க வெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(உஈ) பாஅல் (உஎ) யாங்குவல்லையையோவென்றதன்முன் (உக)
எயிலென்பது கூட்டவேண்டிதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கைவன்மையொடும் வென்றியொடும்
படுத்த அவன் காமவிற்பச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு, துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட்
டாகையாற் குரவையிலையென்றவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சு. என்னது. உஉ. எறியரோச்சிய.

கஅ. பேரிலரிவை. உஎ. வல்லியையோ.

உ௦. பல்செல்; 'பல்சென்'.

(உ)

(ருந்.) வேன்றுகலந் தரீஇயர்

வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்

ரு ரெல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை

தூங்கு

மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்

கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி

வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை

க0 யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி

நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது

முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய

வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்

பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி

கரு லெழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப்

பலகைச்

குழுஉநிலைப் புதவீற் கதவுமெய் காணிற்

றேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத
லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி, நீவி
20 மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் கனிநே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (அ) துண்டுகண்ணகழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறக்குமபடி நின்றொடு எதிர்த
அரசரென்றவாறு.

உ. நாடுதிறை கொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப
வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது இடவழுவமைதி.

(ங) நல்கியாரும்பி எம்மென்று (உ) திறைகொடுப்பவெனக்
கூட்டுக.

ஃ. வைப்பு - இடம். கடற்சையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

ஆறும் பத்து.

அஎ

சு. சிலம்பும் தழையும்(க)புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருளீருளீரேல் தும்காலிந்தழலினைபும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினைபுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலில்வாமும் வெற்றிமடங்கைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைச்சிறப்பான், இத்தற்கு, 'தூண்டுக்கண்ணகழி' என்று பெயராயிற்று.

க. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய் புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதிபாகக் கொள்க.

(க) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக)
இருபெயரொட்டு.

நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்றாற்கொண்டு விதர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்கொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போத்தொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொல்லிற்றுக்குக. மன்னெயிலல்லதென்புழி மன்னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கங) எயின் முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப் படுத்தலென்பதோர்சொல்வருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்கள் இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும் இவ்வரசான்வாரும் கம்மைப்போல இவ்வாறு ஒம்புகவென நியமித்துவைத்தல்.

கங. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத்தகுவதொன்
றன்மென்றவாறு.

கங். குமுஉநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயி
லென்றவாறு.

கங. தேமென்றது தேவீ. கடாம் - மதில்கண்டுழிப் போர்வேட்கை
யாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டுபுலத்திறத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (ங) அருளி
(ச) நின் (டு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின், (கச) குருசில, (கங) வளையினும்
(கச) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின், (கங) புதலிற்கதவு
மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நிற்குநிறு தாங்கலாகா; தாங்கவேண்டுமதேல்,

அஅ

பதிற்றுப் பத்து.

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னே
ரோம்பிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதென மாறிக்கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

(டு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி'
என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கங)
'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது', என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறா
யிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்த அவன்
வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - மீ.) ச. கடறரையார்த்த. கங.

காழகநீவி.

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
 யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
 வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
 னேந்தெழின் மழைக்கண் வளைந்துவர விளமுலைப்
 ரு பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தன்
 மின்னிழை விறவியர் நின்மறம் பாட
 விரவலர் புன்கண் டா நாடொறு

முரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
 ய்னையை யாகன் மாறே யெனையதூஉ
 க0 முயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்

றிருநில மருங்கி நெடிதுமன் னியரோ

நிலந்தப விடே மேணிப் புலம்படர்ந்து
 பகிகண் முரசு நடுவட் சிலைப்பத்
 தேரமா வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா
 கரு ரேவல் வியங்கொண் டிலையொ டெழுதரு
 மொல்லார் யானே காணி
 னில்லாத் தானே யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
 வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கள) நீல்லாத்தானே.

க. வள்ளியென்பதற்கு வள்ளியென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை முடியென்றவாறு.

ஆறும் பத்து.

அக.

முடித்தியென்றது

என்று

முன்னிலையெவல்வினை.

ந. தடைஇய அமை - பெருத்தமூங்கில்.

(சு) நினமதம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி; நின்மதம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுரைக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (சு)

ஆகலென்னும்தொழிற்

பெயரொடு முடிக்க.

க. அனையயாகன்மாறேயென்றது

அவ்வீசுதற்கேற்றஅத்தன்மை

யையுடையயாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது

ஆனென்னும்

உருபின்பொருள்படுவதொரிடைச்சொல்.

அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொல்லுமுதலாயின.

எனையது உமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை நெடுங் காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

கஉ. நிலந்தப இடுஉம் ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலங்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது, மாற்றார்பாசறையை.

(கங) முரசம் நடுவட் (கஉ) படர்ந்து (கங)

சிலைப்பவெனக் கூட்டி

முரசம் பாசறைநடுவே தான் நின்று தன்னொலி பாசறையெங்கும்படர்ந்து கொண்டு படையை ஏலியொலிப்பவெனவுரைக்க.

கச. நோமரம் - தண்டாயுதம், வலத்தரென்றது விளையெச்ச விளைக்குறிப்புமுற்று.

(கச) நாமஞ்செய்ய்மார் (கரு) இளையரொடெழுதரும் (கச) ஒல்லா ரெனக்கூட்டுக.

கரு. எவல்லியங்கொண்டென்றது இளையரை முன்பு போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புழி ஏவித் தாரும் எவல்களைச் செய்துகொண்டென்ற வாரறு.

ஏவலையுடைய வீயமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் - ஏவல்.

(கசு) யானைகாணின் (கங) நிலலாத்தானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்று கழித்தநின்று யானைகாணின் நிலலாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிலலாத்தானை' என்று பெயராயிற்று.

கங. இறைகிழவோயென்றது இறைவனாத் தன்மையையுடையா யென்றவாறு.

(கௌ) இதை கிழவோய், நின்னை (க) வள்ளியனென்று யாவரும் கூறுதலானே நின்னைக் காண்பேன்வந்தேன்; (உ) யான் உள்ளியதனை நீமுடிப்பாயாகவேண்டும்; நின்கண்ணிவாழ்வதாக; (சு) விதவியர் நின்மதம்பாட (எ)

12

கூ0 பதிற்றுப் பத்து.

இரவலர்புன்கண்டிரும்படி (அ) நன்கலக்களை வரைவிலீசி (க) அத்தன்மையை யாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (க0) இவ்வுலகத்திலேநின்று உயர்நிலைபுலகத்திற்செல்லாதே (கக) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவேனக் கூட்டிவினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும்

தன்குறையுங்கூறி

வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி-ம்.) ந. வீங்கறை. அ. வரைவிலை.

(அ)

(ருரு.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ

விண்ணிசைப் புணரி யிரங்கும் பெளவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்

௫ கமழூர் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டிப் பொருந
செவ்வூன் றேன்றா வெண்டிவை முதிரை

வாலுன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்

க௭ வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றேன்றல்

வேண்டிவ வளவையுள் யாண்டிபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி

௧௫ விண்டிச் சேர்ந்த வெண்மழை போலாச்

சென்றா வியரோ பெரும வல்கலு

நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற

நீடுவரை யடிக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு

பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக் லாண்மைத்

௨௦ தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா

ளோங்க லுள்ளதுக் குருசினின் னாளை.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ச) துஞ்சும்பந்தர்.

ஆறும் பத்து.

சூக

(ந) பெளவத்து

(ச) நன்கலவெறுக்கையென்றது பெளவத்திலே

வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

ச. பந்தர் - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றதிறப்பானே, இதற்கு, 'துஞ்சும்
பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வூன்றோன்று வெண்ணிலைபென்றது அரைத்துக்கரைத்த
மையால் தன்னிற்புக்க செவ்வூன்றோன்றாத வெள்ளிய துலைபென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை

துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலுனென்றது வெண்ணினை

உன்னென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம் செல்வச்செருக்கானே சோறுண்பது பெரிதன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

க0. இரவலரையென்னும் இரண்டர்வது. விகாரத்தால் தொக்கது; இரவலரைவேண்டியென்றது தன்னாட்டு இரவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேரானென உருபுவிரிக்க; தேரெனத் தேர்ச்சியாக்கி, அவ்விரவலரை அவருள்ள விடத்தில் தேடிஅழைத்தென்றமாம்.

கச. பொங்கலாடியென்றது எஃகின் பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(கடு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரென்றது அம்மழை பெய்துபுறந்தருங் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெண்மழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகுவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க; அடுக்கம் - ஈண்டு அடுக்குதல்.

(கசு) அல்கலும் (கஅ) நாடுகைக்கொண்டு (கஎ) வேந்தர்தாரழிந்து அலறப் (கசு) பொருது சிவந்தனிர்த செருப்புலாண்மைமெயன் மாறிக்கூட்டுக.

(கசு) ஆண்மையினையும் (உ0) வாளினையும் (உக) உள்ளத்தினையுமுடைய குருசிலென்க.

(கடு) மறழைய அவன்மன்னோடு உவமியாது அவன் (உக) நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன் நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(க) ஆன்றோள்கண்வ, சான்றோர்பூவல், (உ) நின்னயந்து வந்தனென; கொற்றவ, (சு) பொருந, (அ) மழவார்மெய்ம்மறை, (சு) கோவே, அண்ணல், (கஉ) தோன்றல், (கசு) பெரும், (உக) குருசில், நின்னாள் (கடு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரோவென மாறிக்கூட்டு வினைமுடிவுசெய்க.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள்
முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட

வேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்
உலகுபுரத்தலும் தன்குறையும்கூறி
வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலக். ககூ.

பொருது முரண்செருக்கிய.

கஅ. நெடுவரை.

(நி)

(ருகூ) வீழவுளிற் நிருந்த வியலு ளாங்கட்

கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்

வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்

நு திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி

யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த

வேந்துமேய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி

வீந்துகு போர்க்களத் தரடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் -

(எ) வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி.

நு. பூணன் உழிஞையனென்பன் வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித்

தங்கள் மெய்யைம்மறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாக லான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலப்பெயர்முதல் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறொருபெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழவு-வென்றிச் செல்வம்.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக;

(ச) முாசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து (நு) இ ல ன் கு ம் பூணையப் பொலங்கொடி உழிஞையனையப் (அ) போர்க்களத்து ஆடுக்கோ (க) விய வுளாகட (உ) கோடியாமுழவினமுன்னர் ஆடல் (ங்) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழுகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டித் தின், மாறாயிற்று.

இதனும் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க)

(௫௭.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப்
விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே

துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்

௫ மெல்லிய வசுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வனே விழலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை. பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
க0 யிளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
வளங்கெழு குடைச்சு லடங்கிய

கொள்கை

யான் ற வறிவிற் றேன்றிய நல்லிசை
யொண்ணுதன் மகளிர் துனித்த

கண்ணினு

மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்

கரு புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம்

வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கம் அது.

பெயர் - (க) சீல்வளைவிறலி.

(க) மதவாரிபுடவக (க) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

க. பனிற்றுதல் - தூவுதல்; பனிற்றுவது புண்பட்டவாருடலெனக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக் களத்தையணந்த பாசறையினை.

ரு. வகுந்து - வழி.

க. சில்வளைவிறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெரும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிக் சில்வளையிடும் பருவத்தானென அவன் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியனாதல் கூறியவாறு.

இச்சிதம்பாளே, இதற்கு, 'சீல்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

அ. விரல்கவர்பாழென்றதொற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த பாழென்றவாறு.

க. தமிழஞ்சி - தமிழஞ்சியென்னுதனைற்பொருண்மேல் தந்தபாடல். தமிழஞ்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

க0. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

தக. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

கூசு

பதிற்றுப் பத்து.

(க) சில்வளைவிறலி, (கரு) புரவெதிர்கொள்வனைத் (க) தமிழஞ்சிபாடித்

(கரு) கண்டனம்வறற்குச் (க) செல்லாமோ; (கரு)

அப்புரவெதிர்கொள்

வனாகிய (ச) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்கேற்ப
வருவாயின்புடைய (ஈ) புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக்கூட்டிவினை

முடிவுசெய்க.

(கரு) வரற்குச் (கூ) செல்லாமோவெனக்
கூட்டவேண்டுதலின்,

மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது,
அவன்வென்றிச்சிறப்போடு அவன்கொடைச்
சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஈ. புலக்களத்தோனே.

கஈ. துணித்த.

கக. குடச்சூல்.

(எ)

(ருடி.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த
வொண்பூங் குவளையர்

வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி
யாக்கையர்

செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத்
தரீஇய

டு ரின்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னானே
மண்புனை யிஞ்சி மதிஸ்கடந் தல்ல
துண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகள்
பொய்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி
க0 நெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை

யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப னென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலே வேலம் பெரிய தோன்றும்
கரு புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ
மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (க0) ஏவ்ளங்குதடக்கை.

ஆரூம பத்து

கரு

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு; தோட்டின் கண்ணென விரிக்க.
அசைத்தல் - தங்குவித்தல்.

ந. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவனையரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்ற; அதனைக்

(எ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(ந) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள்கூடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப

வினேசெயக்கருதுதல்.

க௦. எயிலெறிவல்லிலென்றது விற்படையினை,
ஏவிளங்குதடக்கை யென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள
கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென்
றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

கக. பல்பகட்டையென்விரித்துப் பகட்டை
அவை ஒலிப்பப்பூட்டி யெனக்கொள்க.

(கக) பூட்டித் (கஅ) திருமணிபெறுமென
முடிக்க.

(அ) வயவர்பெருமகன், (கக)சான்றோர்மெய்ம்மறையாகிய (கஉ)
வானவரம்பனைப் (கரு) புன்புலம்வித்தும்வன்கைவினைஞர் தம்(கஎ)கொழுவழி
மருங்கில் (கஅ) திருமணிபெறும் (கக) காடுகிழவோன் (கஉ) என்றுசொல்
லுவார்கள்; அவன் அவ்வாறு செல்வக்குறையிலனாதலான், அத்தாத்திற்கே
ற்பகமக்கு வேண்டிவனதருதலிற் குறையுடையனல்லை; வந்தமைக்கேற்ப
(க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின்; பரிசிலராயுள்
ளீர், நீயிரும் தும்கலிகளைப்பாடிச் கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரம்பன் (கக) காடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டு
தலின், மீறாயிற்று.

இதனைச்சொல்லியது. அவனாட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன்
கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென் ததற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக. பாடுகவெனக் கூறுது இவ்வாறுகூறியதன் கருத்து, ஆற்றுப்படையென்னுது செத்துறைப் பாடாணென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பி-ம்.) எ. புகவென. கக. மேமறை.
க. படுவறியா. கள. மருங்கின்.

(ருக) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாசூர் திங்கட்

(அ)

கூகூ

பதிற்றுப் பத்து.

பனிச்சரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
ரு பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பாப்பி
ஞாயிறு குணமுதற் றேன்றி யாஅங்
கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங்

கொற்றத்துச்

கடு செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண

மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின்

கண்ணி

பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய

கடு மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
மாறுமுட் கிறுஅ தறம்புரிந் தொழுகு
நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
பாடுசா னன்கலந் தருஉ

நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ.) மாகூர்திங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவென்னும் சினைமேல்
வினையெச்சம் (உ) மாசினின்றவென்னும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, ஆவ்வெச்சங்களைத்
திரிப்பினுமையும், மா கூர்தல-மாக்கள் குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'மாகூர்திங்கள்' என்று பெய்யாயிற்று.

திங்கள் - மா தம்.

ச. புலம்பு - உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

கங். சினஞ்செலத்தணியுமோவென்றது நின்றபரநினைமானது நின் பால்நின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி, உம்மும் ஓவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலையினை யாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

கசு. நனகதலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(கசு) ஈண்டிய (கடு) பண்ணியமென்றது, அமமண்டலங்களில் தன் பகைவர்மூலீண்டிய பண்டங்களை.

ஆறாம் பத்து.

கங்

கடு. மலையையும் கடலவுமாயிவென ஒருசொல் வருவித்த.

கடு - சு. பகுக்கும் ஆறென்றது அப்புண்ணியங்களைப் பலாக்கும் குத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

கசு. முட்டுறாமெனத்திரிக்க. அறம்புரிதல் - காடுகாவலாகிய அறத்திலே மேவுதல்.

கங் - அ. தோட்கலென்றது தோளிற்கேற்ற கலமென்றவாறு ;

தோட்குத் தருமென்றுமாம்.

கசு. மா, அசை.

(க) வில்லோர்மெய்ம்மறை, (க௦) செல்வ,

சேர்ந்தோர்க்கரணம்,

(கௌ) நின்தோட்கேற்ற (கௌ) நாகலங்கனைத் திறைதரும் (கௌ) நாடுகளைப் புறந்தருதல் நின்கடனுபிருக்குமாகலாம், (கௌ) நின்பலகவர் (கௌ) அறியாது எதிர்த்து துப்பிற்குறையுற்றுப் (கௌ) பணிந்து திறைதருவராயின், (கௌ) சினஞ்செலத்தணிபுமோ ; நின்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

(கௌ) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமார்கடன்' என்பதன்பின் (கௌ) 'சினஞ்செலத்தணிபுமோ' என்பதைக்கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. பகலீடா திரவு.

(க)

(கூ0.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே

யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசஞ்

செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்

மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா

நி தாம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்கனி

யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ

மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தமிழ்க்கு

மறாஅ விளையு ளாறாஅ யாணர்த்

தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்

க0 பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லூறையிற் பணிக்குந்

துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றப்படுதல்.
வண்ணமும் நூக்கும் அது.
பெயர் - (ரு) மரம்படுதீங்கனி.

ச. மிஞ்று புறமுதலும் தீஞ்சுவைதிரியாமெ, அப்பழத்தின்புறத்து

வண்ணம்

13

கூஅ

பதிற்றுப் பத்து.

ரு. அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால் அரிவானும்
போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ்கல்லா மரம்படு தீங்கனி' என்றது

புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின்

தீங்கனியைநீக்குதற்கு.

இச்சிதப்பாணும்

முன்னும்பின்னும்வந்த அடைச்சிதப்பாணும்இதற்கு

'மரம்படுதீங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

சு. முண்டைவிளைபழம் - முட்டைகள் போலும் விளைபழம்;
முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(ரு) மரம்படுதீங்கனியாகிய (சு) முட்டைவிளைபழமென இருபெயர்
ரொட்டு.

(எ) ஒய்தகைதடுக்கும் (கஉ)

துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

அ.

அறு அயாரணரென் றது,

இடையறா த்

கடல்வருவாய்முதலாய் செல்வங்களை.

க. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

க0. புணரியொடு, மங்குலொடு என ஒடுவை இரண்டிடத்தும்

கொள்க.

மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக்

கொள்க.

(க) மறவர் (கக) கடலூதையிற்பனிற்கும் (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழ்மறவர் கடலூதையால்மட்டும் நடுங்கும் நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர்; துவ்வாநறவு, வெளிப்படை.

அவன்றன், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான்; இனித் (க) தானை கொலைவினை மேவற்று; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன்; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது; (ங) பாணமகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ; செல்லின், (உ) தண்டாது வீசமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சுரப்பொடு வென்றிச்சிறப்பும்கூறியவாறுயிற்று. (க0)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது, ஆரியநாட்டிலே உள்ள தொரு நாடு. கபிலையென்றது குமாற்பசு.

(ப தி க ம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள

ளாவிக் கோமான் நேவி யின்றமகள்

றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்

தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்

கபிலையொடு குடநாட் டோரு ரீத்து

வான வரம்பெனெனப் பேரினிது விளக்கி
 யேனே மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
 மன்னரை யோட்டிக்
 குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
 நாடல் சரன்ற நயனுடை நெஞ்சி
 னுடுகோட் பாட்டேச் சேரலாதனை
 யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
 காக்கைபாடினியார் நச்சேள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) கோட்பட்டவாடையை. நச்சேளையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டு
 கண்ணகழி, நில்லாத்தாளை, துஞ்சம்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்த
 வாழ்ச்சி, சிலவளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம்
 படுத்திங்களி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : தலாணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப்
 பொள்ளும் நூறுயிரங் காணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக் கொண்டான்
 அக்கோ.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்
 தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோட்பாடுசேரலாதன்.

ஆறும்பத்து முற்றிற்று

ஏழாம்பத்து.

(கூக.) பலாஅம் பழுத்த பசம்புண் ணரியல்

வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற

லோவத் தன்ன வினேபுனே நல்லிற்

பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்

டு பொன்னி னன்ன பூவிற சிறியிலேப்

புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ

புலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை

மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி

முழவுமண் புலா விரவல ரினைய

க0 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென

விரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறே

னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா

னீத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்

னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா

கரு ஞாவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவர்த்தீ து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீது - சேந்தூகீது.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை.

க. பலாஅம் பழுத்த-பலாப்பழுத்தவென்னும் பகர்வொற்றுமெல்லந்
தது. பசும்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாய்போஸப் பழுத்துநிழந்த பழத்
தினே. அரிய லென்றது, அப்பழத்திலநின்றும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்ற
தேனே.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கெனவென்றது நீளம்மை
அளிப்பாயாகவேனச சொல்லியென்றவாறு.

கக. இரக்கெனதது, தளமைவினை. எஞ்சிக் கூறெனென்றது உண
மையின ளிலையையக்கடந்து பொய்யே புகழ்ந்து சொல்லேனென்றது.

ஏழாம பத்து.

க0க

கௌ. ஈத்தத்தற்கென்காண்காவது விரிக்க. ஈத்தொறுமகிழ்வென்றது ஈயுத்தோறெல்லாம் தான் அயலாயிருத்தல்லது ஈயாசின்ரோமென்று ஒரு மகிழ்ச்சியுடையனல்லென்னவவாறு.

கௌ. துவலுமென்றதற்கு உலகம் துவலுமென் வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போர்செயது புண்பட்டமிகுதியாற் புல்லாதுகின்ற பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'புலாஅம்பாசறை' என்று பெயராயிற்று.

கௌ. வேலையென இரண்டாவதுவிரித்துப் பாடினியிற் பாடுதலொடு முடிக்க.

கௌ. வெண்கையென்றது பொருள்களை அவிநயிக்கும் தொழிற்கை யல்லாத, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிற்கையினே.

கௌ. கலிமகிழென்றது கலிமகிழையுடைய ஓலக்கத்தை.

யான் (அ) பாரி (கௌ) சேட்புலம்படாந்தோன் ; நீ அளிக்கவெனச் சொல்லி (கக) இரக்கென்றவந்து சில புகழ்ந்து சொல்லுகின்றேனுமல் லேன் ; அஃதன்றி உண்மையொழியப் புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல் லேன் ; (கஉ) ஈத்தத்தற்கு இரங்காமை முதலாகிய அப்பாரிகுணங்கள் நின் பாலுமுளவாக (கௌ) உலகஞ்சொல்லும் நின் (கசு) புகழை நிற்பாலே தரவந்தேன் ; (கௌ). நிற்பாசறையின் கலிமகிழிள்கண்ணையென வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச் சிறப்பொடுபடுத்த அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. னுக்கும். சு. எங்கோன். கஉ. ஈதொறு. (க)

(கூஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளு மாயிரும் பஃரே
லெஃகுபடை யறுத்த கொய்சவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ

நீ வீந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழன்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கமிந்திறற்
துப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே

க0 புனல்பொரு கிடங்கின வரைபோ லிஞ்சி
யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்டிப்
பிணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்

க0உ

பதிற்றுப்பத்து.

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் வினைந்தவை யுதிர்ந்த

சுரு களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந
ரருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னியு
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) வரைபோலிஞ்சி.

உ. பண்ணோலொடுவென்னும் ஒடு,

விகாரத்தால் தொக்கதாக்கி விரிக்க.

ரு. புறத்திறுக்குமென்றதற்கு

நின் தானை புறத்திறுக்குமென வரு

லிக்க.

(சு) ஞாயிறுபல்கிய மாயமொடு (எ) உழிதரு (அ) மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்தகாலத்து அக்கடல்நீரெல்லாம்வற்ற எறித்தற்குத்தோனறும் ஆதித்தர் பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர் வற்றும்படி திரிதரு வடவைத்தியென்றுரைக்க.

மாயம்போதலான் மாயமெனப்பட்டது.

(சு) சுடர்க்கிழ்பு (எ) ஒல்லா மயலொடு பாடியிழ்பு உழிதரு (அ) மடங்கலென்றது சுடர்க்கிழந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(ரு) ஒள்ளமல் (அ) மடங்கல்வண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்ளமுலானது மடங்கலாகிய அழவிவண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரண மாய்நின்றவெனவுரைக்க.

இனி (சு) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவாரீராட்டில் உத்பாதமாகத்
தோன்றும் ஆதித்தர்பலராக்கி, (அ) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி,
சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழவெனத்திரித்து, ஒள்ளுமூலானது ஞாயிறு
பலபிய மாயமொடு சுடர்திகழ மடங்கலெனணங்கொண்டவேந்தேயென
உரைப்பாருமுளர்.

(கக) தட்ககையராயி (கஉ) பின் பகைவென மாறிக்கூட்டுக.

(கடு) வரைபோல் இஞ்சியை அரணுகவுடையராபிருந்தே (கஉ)

தின்றதருபவெனச்சொன்ன சிறப்புானே, இதற்கு 'வரைபோலிஞ்சி'
என்று பெயராயிற்று

ஏழாம் பத்து.

க௦௩

(கஉ) தின்றதருபவாயின், (கக) நாடுபாடல்சான்றவெனக் கூட்டுக;

(கக) சான்றவென்றது முற்ற.

கச. வினைத்தொன்றதனை வினையெனத்திரிக்க.

கரு. களவறுகுப்பையென்றது களத்திற் கடாவிடுதற்றொழிந்த
தூற்றப்பொலியை.

(கஉ) பரப்பியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கரு)சேர்த்தியென்னும்
வினையொடுமுடித்து, அதனை (கஅ) வரிவண்டோப்புமென்னும் வினையொடு
முடிக்க.

கடி - கூ. வண்டோப்புநாடென மாறிக்கூட்டுக.

(க) கொற்றவேந்தே, (கஉ) நிற்பகைவர் (கக) தோட்டிசெப்பிப்
(கஉ) பணிந்துதிமதருபவாயிள், (கக) அவரகன்றலைநாடு பாடல்சான்ற
வெளமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாற்றியிற்று.

(பி - ம்.) ச. மலைய. கக. கொட்டிசெப்பி.

எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞர்.

(உ)

(கூக) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழகல

௫ மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
 நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
 கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
 சிறியிலே யுழினைத் தெரியல் சூழிக்
 கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்

க௦ குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
 மொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
 செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
 யாடிபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
 நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு

க௫ நுந்நுகந் கொண்டி னும் வென்றோ யதன்ற
 செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
 காறிரை யெடுத்த முழங்குகூரல் வேலி
 னைந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி

க௦ச

பதிற்றுப் பத்து.

னடையடிப் பறியா வருவி யாம்ப.

உ௦ லாயிர வெள்ள வூழி

வாழி யாத வாழிய பலவே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பகரியாவுள்ளமென்றது நட்பு நின் தரிசுவின் ஒருநாளும் தாழ்வு
படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெச்சத்தனை (ங) எட்டலென்னும் தொழி.
லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலையென்றது நின்
வெடு பொருவாரின்மையின் நின் அகலத்தை நின்மகளிர் போகத்துக்கிட
மாகவல்லது மலர்வித்தலை அறியாயென, "மகளிர் மலைத்த ஸல்லது மன்னர்,
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு"

(புறநானூறு, ௧௦) என்றதுபோலக் கொள்க.

அ. சிறியலையென்றது கடைக்குறை,

கஉ தமிழ்செறித்தென்றது மாற்றாது தமிழ்ப்படையெல்லாம்

இடையறப்படுத்தியென்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவளைப்பு. இருவர் - சோழனும் பாண்டியனும்;
இருவரையென்னுமுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

கங. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரென்றது முன்பு பிறரொடு
பொருது வென்றபெற்றுப் பின் பினக்கு அழிந்தமள்ளரென்றவாறு.

மாறியென்றது நின்னொடுபலகமாறி யெய்தவாறு.

கசு. நீ கண்டனையேமென்றது இன்றுமுதல் நின்னாலே படைக்கப் பட்டாத் போல்வேமென்றவாறு.

கக. அருவியாம்பலென்றது வீ அரிய எண்ணும்பலென்றவாறு.

வீயென்பதுகுறுகிற்று; அருவி, பண்புத்தொகை.

அடையெப்பறியாவருவியாம்பலெனக் கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு அருவியரம்பல்' என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (கக) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டிக.

(எ) நீ (க) பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை; (ங) கட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின் அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலை; (எ) இளந்தசொற் பொய்ப்பு அறியலை; இவை நின்னியல்பு; இவையேயன்றி (கஉ) வெல்போரோய், முன் பிற்பால் (கங) வெற்றிபெற்று நினக்கு அழிந்த மள்ளா நின்னொடு பலகமாறி (கசு) நீ கண்டனையேமென்று தன்வகை,

ஏழாம் பத்து.

க௦ரு

அதற்கு ஏற்ப நீயும் நிற்பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய (கரு) நாம் நுகக் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூர்ந்தனை; நின்குணங்கள் இவ்வாறாகிய அத னானே (கசு) செல்வக்கோவே, சேரலர்மருகனே, (உக) வாழியாதனே, (கஅ) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனிற (உக) பல (கக) ஆம்பலாகிய (உ௦) ஆயிரவெள்ளஆழி (உக) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) 'வாழியாத' என்னும்விளி (கசு) 'செல்வக்கோவே' என்பது

முதலாய விளிகளின் பின்னிற் கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பலகுணங்களையும்
ஒருங்குகூறி வாழ்த்
தியவாராயிற்று.

(பி. ம்) ௩. மலைப்பு. கரு.
கூ. கொண்டமை.

துந்துங்கொண்டினும் }
வென்றேயே. }

க௦. குன்றினிலை. கக. கடையெடுப்பறியா. (ந.)

(காச.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம
வறங்கொந்து வயங்கிய நூலிற் பிறங்கிய
வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி

௩ யந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்
டிருஞ்சே ருடிய மணன்மலி முற்றத்துக்
களிறுநிலை முனைஇய தாரருந் தகைப்பிற்
புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

க0 யலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென
வானாக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீ னொளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றா
ருறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்திக்
கரு காண்கு வந்திசிற கழறொடி யண்ணன்
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த
லிதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டியர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
"விசைமேந் தோன்றனின் பாசறை யானே,
14

க0கா

பதிற்றுப் பத்து.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (ச) உரைசால்வேள்வி.

உ. பலர்தில்லென்புழி, தில், ஒழியிசை.

ச. உரைசால்வேள்வியென்றது

யாகங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரிய

வும் அரியவுமாக உரையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உரைசால்வேள்வி' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுனைவுதற்குக்காரணம் (சு) இருஞ்சேருநீதல்.

தாரநுந்தகைப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்டுவாழ்வார்க்

கல்லது பிறர்புகுதற்கரிய

மாளிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

சு. எஃகுபடை - கூரியபடை.

க0. பாண்டில் - தேர்பூணும் எருதுகள்.

அ-க0. புறஞ்சிறை

வயிரியர்க்காணின் ஈமென்றது நம்மை அவர்கள்

காணவேண்டுவதில்லை; நம் மாளிகைமதிப்புறத்து நீயிர்காணினும் கொடுமி
னென்றவாறு.

ஈமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவாரை.

கக. அவ்வயினென்றது நின்னூரிடத்தென்றவாறு.

(க0) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையயாதலினென
மாறிக்கூட்டுக.

(கக) ஆதலினென்பதனை (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி
யென்பதனோடுகூட்டி, நின்னூரிடத்து அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையை
பாய்ப் போந்தபடியாலே ஈண்டு நின்பாசறைபிட்டு மழையினும் பெரும்
பயம்பொழியாதின்றயெனவுரைக்க.

(கங்) ஞாயிறுதோன்றியபாங்கு மாற்றார் (கச) உறுமுரண்சிதைத்த

வென முடிக்க.

(கசு) நெய்தல் (கஎ) இத்தவனப்புற்றதோற்றமொடு (கஅ) பயம் பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்மன் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத்தோற்றத் தானும் மழையோடு உவமமாக்கியுரைக்க.

கக. பசியுடையொக்கலை அப்பசியைஒருவியவெனப் பசுவருவிக்க.

உலகத்து (உ) வேந்தர்பலருளர்; அவரால் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பீழ் (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (கடு) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆனாக்கொள்கையபாதலின், (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி; அதனால் (கடு) அண்ணல், (உ) தோன்றல், (கக) பசியுடையொக்கலை இய

ஏழாம் பத்து.

கௌ

(உ) பாசகையானே (கச) நின் நோன்றாள்வாழ்த்திக் (கடு) காண்கு வந்தி சினென மாரிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஅ) 'அதனால்' என்பதன்பின் (கடு) 'அண்ணல்' (உ) 'தோன்றல்' என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாவிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை வென்றிச்சிறப் பொடுபடுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

ச - டு. ஈயவென்றதுபாடமாயின், உரைசாலென்றது கூடும். 'உரைசால், வேள்வி' முடித்த கேள்வியந்தண, ரகுங்கல மேற்ப வியநீர் பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) கங்.

தோன்றியன்ன, கஎ. நோக்கமொடு.

(சு)

(சூரு.) எறியிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும

ரு வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர்

செல்வ

பூணணிந் தெழிலிய வளைந்துவா

விளமுலை

மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்

வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்

க0 சேணுறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ

பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை

பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பின்

ணண்மகி ழிருக்கை யினிதுகண் டுகுமே

தீந்தொடை நரம்பின் பாலே வல்லோன்

கரு பையு னுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்

சேறுசெய் மாரியி னனிக்குநின்

சாதுபதி திருவி ன்ணைமகி ழானே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) நான்மகிழ்நகை.

உ. விரியுணைகுட்டியென்றதனாற்பயன் மாலிற்குப் போர்வேட்கை

பிறத்தல.

(உ) குட்டிக் (க) கடந்தவெனமுடிக்க.

கௌ

பதிற்றுப் பத்து.

ச. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்
ளாத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

சு. வணைந்துவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

கக. அவன் ஓலக்க இருக்கையின்செல்வத்தை நான்மகிழ்நகை

யெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு
பெயராயிற்று.

‘நான்மகிழ்நகை’ என்று

கசு. தீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(கரு) பையுளுறுப்பிற் பண்ணுப்பெயர்த்தாங்கு(கசு) அளிக்கும்(கஎ).

நனையெனக்கூட்டி எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினை
யுடைய பாலைப்பண்கள் பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக்கு
மாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்

கும் பலதிறத்து மதுவெனவுரைக்க.

க௭. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராய்
நின்றது.

க௮. மாறியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஓரோவொன்றைக்
கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

க௯. சாறபடுதிருவினென்ற உவமம் அம்மதுக்களைப்பானம்பண்
ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாய பொருள்
களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின் தன்மையை; மகிழென்றது மகிழ்ச்
சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினை.

(ச) வயவர்பெரும, (ரு) வில்லோர்மெய்ப்பம்மை, சேர்ந்தோர் செல்வ,
(க௦) சேயிழை கணவ, (க௧) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (க௨)
புகழ்சான்மார்ப, நின் (க௩) நாண்மகிழிருக்கையின்சிதப்பெல்லாம் (க௪)
நின்நனைமகிழின் கண்ணே (க௫) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் ஓலக்கவினோட்தொடுபடுத்து அவன்
செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(க௬) வாங்கிரு மருப்பிற் நீந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படார்த்தனை செல்லு முதுவா யிராவல
விடியிசை முரசுமொ டொன்றுமொழிந் தொன்றார்
ரு வேறுடைக் குழுஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

ஏழாம் பத்து

க௦௯

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வார்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ

க0 நுறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பி

னண்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
ரோன் மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
றூர்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த

கடு கடவுள் வாகைத் துய்வி யேய்ப்பப்

பூத்த முல்லைப் புதல்குழ பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் ரொடைக்குலைச்

சேக்கும்

வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன்

முரம்பி

னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉ

உ0 மகன்கண் வைப்பி னாகிழ வோலே.

துறை - சேந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கக) புதல்குழப்பறவை.

க. படர்ந்தனையென்றது வினைபெச்சமுற்றது; படர்தல் - நிகழவு.

ச. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(ச) ஒன்றுமொழிந்து (சு) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி,

ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்றாதன்றி இவன் தொழிலாக வரைக்க.

(அ) ஒன்றாத (நி)குழுவெனக்கூட்டி, கொன்றதும் புறம்பெற்றதும் அக்குழுவையாகவுரைக்க.

எ. திறத்தந்தவென்றதற்கு அவன்ஒன்றார் திறையாகத்தந்தவென் வருவித்துரைக்க.

அ. அம்பணம் - மரக்கால். உறைபோதல் - உறையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(எ) நெல்லின் (க) ஆர்பதமென இருபெயரோட்டு.

கர. தாரநுந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரற்குதைத்தம்கரிய படைவகுப்பு.

கக. காண்மழை - பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

கங. தாப்புரிந்தன்னவாள் - பூமாலைகள் அசைந்தாற்போல துடங்கு கின்றன.

கக௦

பதிற்றுப் பத்து.

(க௦) தகைப்பினையும் (கஉ) எஃகினையுமுடைய (கச) போரெனக்

கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றி
மடந்தையாகிய கடவுள் வாழும்

வாகை.

கசு - கூ. கிழித்துக் குறுகந்றுக்கி

வாகையோடு இடைவைத்துத்

தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லை யைக்குழந்த வண்டிற்கொப்பாகவும் உவமம் கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு, 'புதல்சூழ்பறவை' என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (ங) நினைத்துச்செல்லுமுதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிந் கேற்ப (உ) நாடுகிழவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப்ப தின்றி (ச) ஒன்றார் (சு) பிணம்பயில்முவத்துத் (எ) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவினைந்த நெல்லாகிய (க) உணவினைக் கொடாநின் றுனென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால், அவன்பால் ஏகெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புடன் படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லும்' என்று பாணன் தன்னில் நினைவனகூற்றின மையால், துறை பாணாற்றுப்படையன்றிச் செந்துறைப்பாடானாயிற்று.

(பி - ம்) உ. யாழ்ப்பாலை. ஈ. கடறுழந்துசெல்லும். (சு)

(காஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்
கடனறி மரபிற் கைவல் பாண

தெண்கடன் முத்தமொடி நன்கலம் பெறுகுலை
 ௫ கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
 வயங்குகதிர் வயிரொடி வலம்புரி யார்ப்பப்
 பலகளிற் றினகிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வா
 வமார்க்க ணமைந்த வவிர்நிணப் பரப்பிற்
 குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்
 ௧௦ தீலதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ
 டிருவில் பேய்மகள் சவலை கவற்ற
 நாடிட னடுங்கப் பலசெருக் கொன்று

ஏழாம் பத்து.

ககக

நா றிணர்க் கொன்றை வேண்போழ்க் கண்ணியர்
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 ௧௫ நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடி
 வளைதலை மரத்த தாழ்கரும் பாசக
 ரெஃகா னேங் கடுப்ப மெய்சிதைந்து
 சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகள்
 மலர்ந்த காந்தண் மாறு தூதிய

௨௦ கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தா அய்ப்
 பறைபண் ணழியும் பாடிசா னெடுவரைக்

கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்

செல்வக் கோமாற் பாடினே செவினே.

துறை - பாணற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (கட) வேண்போழ்க்கண்ணி.

க. கொடுமணமென்றது ஒருர்.

உ. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

ரு. சொட்டையாளர் படைதெரியவென ஒருசொல்வருவிக்க.

ரு. வெல்கொடி துடங்கவென்றது மாற்றாரெதிரே அவர்கண்டு
நடுங்கும்படி பண்டிவென்ற கொடி துடங்கவென்றவாறு.

எ. களிது இளநிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வரவென்றது களித்தின
நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புடைபெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(ரு) கொல்படைதெரியவென்பதுமுதல் (எ)இயல்வரவென்பதீராக
நின்ற வினையெச்சம்நான்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ) செருக்
கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(கஉ) குருதியாரப் (கக)பேய்கள்கவலைகவற்ற(கஉ)நாடுடன்ருங்க
வெனநின்ற வினையெச்சங்கள் மூன்றினையும் ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி
நாடுடன்ருங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாக்கிக் (கஉ) கொன்றென்
னும் வினையொடு முடிக்க.

அ. அமார்க்கண் அமைந்த பாப்பென்றது அமாச்செய்யுமிடத்திற்கு
இடம்போந்த பாப்பென்றவாறு.

கஃ ஆண்மலியூபமென்றது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்

யும் பழையனவாறு.

கஉ. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (க) மெய்சிதைந்தென்
னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

கங. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்
படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண்
போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே,
ழீக்கண்ணி' என்று பெயராயிற்று.

இதற்கு, 'வேண்போ

கள, மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமைகீழேசொன்னமை
யால், (கச) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்குவாள்
முகத்திலேபொறித்த மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடு
வாக்கியுரைக்க.

கரு. இருங்கண்மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தையுடைய ஒரு
தென்றவாறு,

(கஉ) கண்ணியர் (கச) மாண்வரியாக்கையராகிய (கஅ)சான்றோர்
பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) மெய்சிதைந்து (கஅ) சாந்து எழில்மறைத்தவென்றது மெய்
யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறை

த்தவென்றவாறு.

(கக) மாறாது ஊதியவென்றது இதுகுறினுடையதென்று அறிந்தும் நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

உ௦. ஞாநசைத்தாயென்றதனைச் ஞாநசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் குரானது நச்சுதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(ங) கைவல்பாண, (க) நெடுமொழியொக்கலொடு நீ (கஅ) சான்றோர் பெருமகன், (உஉ) நேரிப்பொருநனாகிய (உங) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (உ) பந்தர்ப்பெயரியமுதூர்த் (ச) தென்கடன்முத்தமொடு (த) கொழிமணம்பட்ட (ச) நன்கலம் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) று. தொல்படை. கக. தாழிறும்பாசகர்.
கஉ. பலசெருக்கடந்து. கஎ. எஃகாடுணம்; (எ)

(காஅ.) கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு
வேறுபுலத் திறுத்த கட்டீர் நாப்பட்
கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரன் முரசு
மகலிரு விசும்பி னாகத் ததிர
வெவ்வரி நிலைய வெயிலெறிந் தல்ல

ஏழாம் பத்து

ககங

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தினனா ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது

வேந்தார் யானே வெண்கோடி கொண்டு
க0 கட்கொடி துடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க னெடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியர் வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலு

மின்னகை மேய பல்லுறை

பெறுபகொல்

கரு பாய வின்மையிற் பாசிழை நெகிழ

நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி

னேவுறழ் நெடுஞ்சவர் நாள்பல்

வெழுதிச்

செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சு

லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக் கு

உ0 மணங்கமழ் மார்பரின் ருணிழ லோரே.

துறை - சேந்ததுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) கால்கழப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (ங) முரசம் (ச)
வெனக்கூட்டுக.

அதிர

(ரு) எயிலெறித்தென்ற எச்சத்திற்கு (சு) உண்ணுதென்றது இடமாக
உண்டலென ஒருதொழிற்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(சு) உண்ணுதென்றதனை உண்ணாமலெனத்திரித்து அதனை அடுக்
கியவென்னும் வினையொழுமுடித்துக் கழியவென்றதனைக் கழியாநிற்கவென்
னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (அ) பெறினென்னும் வினையொழுமுடிக்க.

எ. ணக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

கக. கள் கொடைமை - கள்விலை.

கஉ. நாமம் அறியா ஏமவாழ்க்கையென்றது துன்பம் இடைவிர
வின இன்பமன்றி இடையறுத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கை
யென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

கங. வடபுலம் - போகபூயியாகிய உத்தராகுரு.

இன்னகை - இனிய இன்பம்.

ககச

பதிறுப்பத்து.

(கச) இன்னகை (கங) அல்கலும் (கச) மேயவெனக்கூட்டுக.

கச. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(கடு) பாசிழைஞ்சிழை (கௌ) நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(கக) அரிவையர்ப் பிணிக்கும் (உ௦) மணங்கமழ்மாற்ப, நின்தாணிழ
லோர் (க) உண்ணாது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ) இன்னார் உறையுள்
தாம் பெறினன்றி (கச) இன்னகை (கங) அல்கலும் (கச) மேய் பல்லுறை
பெறுபகொல்? பெறார்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின்மார்பாற்
பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அல்கலு மேய் பல்லுறைபெறு
வதேதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்றி

வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கஅ. குடச்சூல்.

(அ)

(காசு.) மலையுறழ் யானை வானோரேய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ றுனைக் கதிங்குரன் முரசங்

காலுறு கடலிற் கடிய வுற

ரு வெறிந்துசிதைந்த வா
ளிலைதெரிந்த வேல்

பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு

படுபிணம் பிறங்க தூறிப் பகைவர்

க௦ கெடுகுடி பபிற்றிய கொற்ற வேந்தே
 நின்னோ, லசைவில் கொள்கைய ராகங் னசையா
 தாண்டோர் மன்றனும் மண்கெழு ஞால
 நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தனியப்
 பயங்கெழு வெள்ளி யாரிய நிற்ப

கரு விசம்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
 நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
 விவங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

துறை - வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வுண்ணம் - ஒழிதவுண்ணமும் சொற்கீர்வுண்ணமும்.

தூத்து - செந்தூக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்.

பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) துடங்கவெனவும் (ச) உரநவெனவுநின்ற வினையெச்சங்களை
 (க) தூதியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகண்மலரொடென்னும் ஒடுவை(டு)வாளொடு (க) வேலொடு
 (எ) மாலொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வான், வேல், மாவெனநின்மழுன்றும் ஆகுபெயர்.

க. தூதியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும் பொருண்மைத்து.

க - க௦. பகைவர்கெடுகுடி பபிற்றியவென்றது பறிபின்ம்பிறங்கப்
 பகைவரைதூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனாகுமத்தனை
 அவர்காட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்தவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுகாட்டிலே பயிஸப்

பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ)

மன்றவென்பதனை

(கக)

அசைவில்கொள்ளையராகலினென்

பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பெர்னஞாலமன்றி இம்மன்றஞாலமுழுதும்

ஆண்டாரென்பது

தோன்ற மண்கெழுஞாலமென் றஇச்சிதப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்' என்று பெயராயிற்று.

கக. நிலம் பயம் போழியவென்றது சிலர் அரசுசெய்யுங்காலங் கலில் மறையும் நீரும் ஞானவின்நிறுத்தும் எவ்வினாவும் சுருங்கவீண்புக் காலமும் உளவாம்; அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக வியையவென்றவாறு.

கஉர். சினம் தணியவென்றது, திங்கள் மும்மாரியும்பெய்து மறை இடையறாது வருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்ற வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சாலவெள்ளி (பதிற்றுப்பத்து, உச) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆரியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி மறைக்கு உடலான மந்தைநாள் கோள்களுக்கஞ்செல்கின்ற நஞ்ஞாட்களிலே நிகவென்றவாறு.

கரு. விசம்பு மெய் அகவென்றது அம்மறையிலலாமைக்கு உற்பாத மாகிய தாமத்தோற்றமியின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு பண்டையில் அகன்று த்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மறை இவ்வுலகினை யானே புரப்பே னென்று ஏதட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கக. நாலவேறு நனந்தலை ஓராற்கு மந்தவென்றது நாலுதிசையும் ஒன்றுபோலே புகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(கௌ) கொத்தவேந்தே, (கௌ) இலங்குதீர்த்திகிரியினை யுடைய நின் முன்றலா (கௌ) நிச்சயமாக (கௌ) கிணைப்போல் அசைவில்லாத மேற்

கககூ பதிற்றுப் பத்து.

கோணையுடையராகையாலே, (கௌ) இம்மண்ணாலத்தினை (கௌ) நிலம் பயம் பொழிதன்முதலாக (கௌ) நால்வேறுநனந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீருக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கௌ) அசைவின்றி (கௌ) ஆண்டோராவார்; அவரல்லார் இம்மண்ணாலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல்

கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக, 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

இதனால் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைச்சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றொடுபடுத்திச் சொல்லியவாறுயிற்று.

(கௌ) 'எறிந்துகிதைந்த' என்பதுமுதலாக (அ) 'மறவொடு' என்பதீருக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்தாக்குமாயிற்று. அவன்

றுள், முன்னின்றமுன் றடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும் மற்றையடியின் ஈற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(க)

(எ0.) களிமுகடைஇய தாண்

மாவுடற்றிய வடிம்பு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லலைத்த தோள்

ரு வில்லலைத்த நல்வலத்து.

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்

குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு

திஞ்சனை நீர்மலர் மலைந்துமதஞ் செருக்கி
 யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்
 கடு கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம ரெலேத்த
 வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும
 நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
 புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்
 பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்
 கடு கற்பிறை கொண்ட கம்முஞ் சடர்நுதற்
 புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப
 தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற
 வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
 யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

ஏழாம் பத்து.

கக௭

௨௦ வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
 யினந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
 தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
 மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
 விழுமென விழிதரும் பறைக்தூ லருவி
 ௨௧ முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
 மயிரை நெடுவரை போலத்
 தொலையா தாகநீ வாழு நாளே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகீது - சேந்தூக்கும்வநீசித்தூகீதும்.

பேயர் - (௨௪) பறைகீதூலருவி.

௩. சமம் ததைந்த வேலென்றது மாற்றாசெய்யும் சமங்கள் சிதை
 தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேல்வென்றியின.

௪. கல்லலைத்ததோளென்றது
 தோளென்றவாறு.

வலியுடைமையாற் கல்லையலைத்த

.....தாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிகூறியதிறத்தானே அவற்குள்ள
சிறப்புக்களைக்கூறிப் பின்னைவாழ்த்தியவாராயிற்று.

(பீ - ம்.) சு. கவண்டிசை. உசு. நெயுயர்நெடுவரை. (கர)

இதன்பதிகத்து ஒருதந்தையென்றது பொறையன்பெருந்தேவியின்
பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேள்வி ஆக்கியபொழுதின் அறத்துறைபோகியென்றது யாகம்பண்
ணினகாலத்திலே மற்றுள்ள அறத்துறைகளையும் செயதுமுடிததென்ற
வாறு.

மாயவண்ணனை மன்னுதப்பெற்றென்றது திருமாலேவழிபட்டு அவ
னுடையமனம் தன்பாலேஆம்படி பெற்றென்றவாறு.

ஒகந்தூர்த்தென்றது அம்மாயவண்ணனுக்கு ஒகந்தூரென்ற ஓர்
—ணரைக்கொடுத்தென்றவாறு.

புரோசு மயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான் அறநெறியறிந்
தென்றவாறு.

இப்புறமென்றது சிறுகொடை.

ககஅ

பதிற்றுப் பத்து.

(ப தீ க ம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேனி யீன்றமக
னாடுபதி பதித்து நண்ணு ரோட்டி

வெருவரு தானே கொடுசெருப் பலகடந்
 தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
 யாக்கிய பொழுதி நைத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மன்னுறப் பெற்றவற்
 கோத்திர நெல்லி நெகந்து ரீத்துப்

புரோச மயக்கி

மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப்
 பாட்டு. அவைதாம்: புலாஅம்பாசறை; வரைபோலிஞ்சி, அருவி
 யாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நான்மகிழிருக்கை, புதல்குழ்பறவை,
 வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக்
 குரலருவி. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: சிறப்புறமென நூறுயிரங்கர்ணங்கொடுத்து
 கன்றவென்னும் குன்றேறிநின்று தன்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக்
 கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டேற்றிருந்தான்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

(ஏக.) அருஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பருஉப்பக டிதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
டு னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்

கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துனை மகாரி
னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே

யூரெரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப்
க0 பேர்சூடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப

மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டிக ணகழிய குயந்தாண் ஞாயி
 லாபெயிற் றேட்டி வெளவினை யேறோடு
 கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
 ௧௫ புலவுவில் லிளைய ரங்கை விதிப்ப
 மத்துக்கழி ருடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
 வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
 பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
 ௨௦ வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
 பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
 பனிகொண்டி பெயரும் பாசம் போலத்
 திறைகொண்டி பெயர்நி வாழ்கநின் னாழி
 ௨௫ யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ ணெடுத்தகை வாழு மோரே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சோற்கீர்வண்ணமும்.

௧௨௦

பதுறறுப பதது.

தூகீது - சேந்துகீது.

பெயர் - (௧௨) துறந்தாண்ஞாபில்.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்றதனாற்பயன்: நீர்க்குறைவற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொடு (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று

கொள்க.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதிர்ந்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ங. செறு வினை மகளிர் மலிந்த வெக்கையென்றது உழவார்பெண்மக்கள் வினையாடுதற்கு வயலிற் பயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின, ஆண்டு அவர்கள் மிக்க களமென்றவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம்.

ச. நெல்விற்கு மென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது செந்நெலென்னும் சாதியை.

டு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

க. கடுந்தேறு உறுகினை-கழுதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவியினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவாயென்னும் வினையெச்சமுற்று.

க. உருத்து எழுந்து உரைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(க) ஊரெரிகவரப் (க) போர்ச்சுகமழ்புகை மாதிரமறைப்பத்(க) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலியாதென்றது தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத்திரிசொல்; தோன்றலியாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிவின் அழியிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத்தாளென்றுகூறினபடியானும் இதற்கு, 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வெளவினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

கசு. ஆயத்தீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கடு) புலவுவில்லையர்க்குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தீஇயென்பதனைத் தாவெனத்திரிக்க.

கடு. இனையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இனையர் அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில் நின்றும் பிறர்க்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிறுடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல்; வைகற்பொழுது, இருயெய் ரொட்டிமாம்.

எட்டாம் பத்து.

கஉக

கஎ. வாழ்நர் - வாழ்பவர்; இடையர். பயத்தானென விரிக்க. கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத்தலையெய்ய அக்காலத்துக் குறம்புசெய்திருந்தானொருவன். முன்னர் (கஉ) எயிலென்றது அவன் தனக்கு அரணாகக் கொண்டிருந்த மதிலினை.

கஅ. வேறுபுலம்பதிபர்ழர்கப்படர்த்தென்றது அக்கழுவுள் தலை

மடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறம்பர்நாட்டிலே அந்நாட்டுப்பதி பர்ழாகச்சென்றென்றவாறு.

(கஅ) படர்ந்து (உச)

திறைகொண்டபெயர்தியெனக் கூட்டுக.

கசு. விருந்தின்வாழ்க்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடு இன்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னேதேடிக்கிடந்தபொருள். அற்றென வென்றது அற்றதெனக்கருதியென்றவாறு. அற்றதென்பது

கடைக்குறை ந்தது.

உரு. பாசம் - பேய்.

உரு.

உரவரையும் மடவரையுமென்னும் இரண்டாவது

விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

உள. வாழுமோரென்புழி, உம்மை அசைநிலை.

(கரு) ஆரெயிற்றோட்டிவெளவி அதனையுடைய (கௌ) கழுவுள் தலைமடங்கு கையாலே (கௌ) வேறுபுலம்படர்ந்து அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யர்னையொடு அருங்கலம் திறையிடார்தம் (கக) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவந்தெனக்கருதித் தங்கள் (உஉ) மெய்நடுக்க மிக்கு நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உரு) பேய் தான் பற்றினாருயிரைவெளவாது தனக்கு அவர் பலிபட்டுழி அப்பலி கொண்டுபெயரும்புறபோல நீயும் அவருயிரைவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயராநின்றாய்; இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (அ) உடற்றியோர் (சு) கடுந்தேற உறுகினைதுஞ்சும். (எ) கூடுகினை த்த இளந்துணைமகாரைப்போலப் (அ) பெருமானே, அலந்தார்கள்; இனிமேல் உள்ளத்து (உரு) உரவரையும் மடவரையும் அவரவர் அறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உசு) அவர்களிடத்துச்செய்யும். அருளறிந்து அருளாயாயின், (உஎ) நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவர்பார்; (உசு) நின் ஊழி வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப் புகை வர்மேல் அருள்பிறப்பித்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. செறிவனை. கௌ. வேற்றுப்புலம்.

கௌ. தலைமயங்க. உஉ. பராவின்.

(க)

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
குழாது துணித லல்லது வறிதுடன்

காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாமிநின்
முன்றிணை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து

ரு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்

றுஞ்ச லுறாஉம் பகல்புகு மாலை

நிலம்பொறை யொராஅநீர் னெமாவந் தீண்டி.

க0 யுரவுத்திரை கடுகிய வருத்தேழு வேள்ளம்

வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து

ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்

தஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்

பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்

கரு மடங்கற் றீயி னனையை

சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூகீது.

பேயர் - (கௌ) உருத்தேழுவேள்ளம்.

க. இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே; இகலென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க. அஞ்சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளைத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ந. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருட தம்முட் கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மனபதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

நாண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

(எ) மடம்பெருமையையும் (ச) இகல்பெருமையைப்போல எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. தஞ்சல்-எல்லாவுயிரும் இறந்துபடுதல். பகலென்றது ஊழியை. மாலைபென்றது ஊழிமுடிவிலை.

எட்டாம பத்து.

கஉந

கூ. ஓராடி வென்றதனை ஒருவவெனத்திரித்து ஈண்டியென்றதனை யும் ஈண்டவெனத் திரிக்க.

க0. உருத்தெழுவுள்ளமென்றது பல்லுயிராயும் ஒருங்கு தான் கொல்லுங்கருத்துடையதுபோலக் கோபித்தெழுவுள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பாளே இதற்கு 'உருத்தெழுவுள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

(க0) வெள்ளம் (கக) பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரித்து அதனை (கச) நுடக்கியவெனநின்ற செய்யியவென்னும் வினையெச்சத்தொடு

முடித்து அதனைச் சுடர்நிகழ்வென்னுந் தொழிற்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம் பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை மாய்க்கவேண்டிச் சுடர்நிகழ்தலை யுடைத்தான (கரு) தீயெனவுரைக்க.

கச.

தல்.

பிரென்றது பிசிருடைய வெள்ளத்தை. நுடக்குதல்-மாய்த்

(கஉ) ஞாயிறுபட்ட அகன்றுவருகூட்டத்து (கரு) மடங்கற்றியென மாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மாய்த்தற்கு ஆதித்தர்பன்னிருவரும் தோற்றின பெரியகூட்டத்தையுடைய வடவைத்தீயெனவுரைக்க. ஆதித்தர்கூட்டத்தை இவள் படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(கங) அம் சாறுபுரையு நின்றொழிலொழித்து (கரு) மடங்கற்றியி ன்னையென மாறிக்கூட்டுக. அம் சாறுபுரையுந்தொழிலென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பத்தைச்செய்யுந் தொழிலென்றவாறு.

(௩) நின்னொடுகறுத்தோர் (௭) தம் மடம் பெருமையால் (௩) நின்
 (௪) முன்குடிமுதல்வர்க்கு (௫) அறிவுவலியுறுத்துஞ்(௬) சான்றோரையொத்த
 நின் (௭) குழ்ச்சிப்பண்புடைமை அறிகின்றிலர்; நீதான் குழ்ச்சியுடையயே
 யன்றிக் (௬) குருசிலே, நின்உடற்றிசினோர்க்குப் போர்செய்யுமிடத்து (௬)
 மடங்கற்றியின் அணையை; அதனையும் அறிகின்றிலராதலால், அவர் தம்
 (௬) இகல்பெருமையானே அஞ்சாராய்ப் படைகோளைத் (௭) துணிதலல்லது
 (௩) நாட்டைச் (௭) சிறிதும்உடன் (௩) காவலெதிர்கொள்ளாரெனக்
 கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் குழ்ச்சியுடைமையும் வென்றிச்சிறப்
 பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ந. நாட்டுடன். அ. தஞ்சனாறும்.
 ச. முதல்வரோம்பினர். கச. பிசிருடக்கிய. (௭)

(௭௩.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்
 பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நின்க்குப்

கஉச

பதிற்றுப் பத்து.

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே

மருதஞ் சான்ற மலர்தலை விளைவயற்
 செய்யு னாரை யொய்யு மகளி

ரிரவும் பகலும் பாசிழை கனையார்
 குறும்பல் யாணர்க் குரவை யயருங்
 காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
 புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
 கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
 கொல்லிப் பொருந கொடித்தேர்ப் பொறையரின்
 வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையு
 மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னாள்
 யான்சென் றுரைப்பவுந் தேரூர் பிறருஞ்
 சான்றோ ருரைப்பத் தெளிகுவர் கொல்லென
 வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
 யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவும் அது.

பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

* [கூந்தலையுடையமகளிர், ஒண்ணுதல்பொலிந் தமகளிரோனக் கூட்டுக.
 நிறந்திகழ்பாசிழையென். மது தன்னின் அழுத்திய மணியினுந் தன்
 னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழையென் றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று.
 உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மைஐய மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.

தெய்வத்தருஉம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரா உயர்தினை மகளிரென்று முன்னேகூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையரையாம்; அவர்களை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுமென அமைந்தாரென்றவராவது.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பசுவும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

* [] இவ்விருதலைப் பகர்த்திறகுடப்பட்ட உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

எட்டாம் பத்து.

கஉரு

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணிய தாய் அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமண்டிய புகாரெனவுகூட்டுக.

உரைப்பவுமென்ற உம்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறகுமென்ற உம்மை அசைநிலை. 'சான் றோர்.....கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென ஒருசொல் வரு வித்தி அதனைக் காண்குவலென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்ல, பூழியர்மெய்ம்மறை; கொல்லிப் பொருக, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மை யும், உலகத்துமக்களானவைக்கடந்தன; அவனொடு மாறுபடுவது நுமக்கு உறுதியன்மெனப் பண்ணுள் யான் சொல்லவும் தேறித்திலர்; தேறாவி னும் உலகத்து மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறுவரோடுவெனக் கருதின. அவர்சொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண்டதுவேகாணு நின்றேன்; ஆகலான் நின் பெருமையை அவர்கட்கு யாங்கு உரைப்பே

னென வநுந்தாநிள்மேன் யான். இஃது என்னுறுகுறை; இதனை அறிந்து
நீ அவர்பாஸ் அருளவேண்டுவனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய செல்வமும்
ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச்
சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) நீயாயின்.

சேய்வரி.

ஒப்புமகளிர்.

யாஞ்சென்று.

(எச.) கேள்வி கேட்டுப் பழவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை புயர்ந்தோ ருவப்பச்

(ங.)

சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
நு கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பரிதர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்

வரையக நண்ணிக் குழும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிறுடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுங்குங் கவலைய மருப்பிற்
கா புள்ளி யிரலைத் தோலா னுதிர்த்துத்
தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
பருதி போகிய புடைகளை கடட்டி
யேங்குடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

கஉகா

பதிற்றுப் பத்து.

குடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
கரு விசம்பாடு மரபிற் பருந்தா றளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ
ளொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
உகாவற் கமைந்த வரசதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்

கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமு தாளனை
உரு வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை

யோர்க்கென

வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
கூறினை பெருமநின் படிமை யானே.

ஓதுவும் அது.

பேயர் - (ககா) நலம்பெறுந்நமணி.

க. கேள்விகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாண் விதிகேட்
ட்டல். படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்கள்.
ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலெனத் திரிக்க.

(உ) வேட்டையென்றதனை விளையெச்சமுற்றாக்கி அவ்விளையெச்
சத்தினை (உஉ) அருங்கடனிறுத்தவென்னும் விளையொடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

ச. வேறுபடுதரு - இவனுக்குக்கூறியுணர்ங்களால் - அவளின்
வேறுகிய நின்றேவி பென்றவாறு.

திருவினென்னும் இன், அகைநிலை.

(ச) வாழியென்னும் விளையெச்சத்தினைச் (கச) நடுநிலையுற்றென்
னும் விளையொடுமுடிக்க.

எ. வளர்பென்றது, பெரும்பலையை. குறும்பொறையென்றது
அதனை அணைந்த சிறுபொற்றைகளை.

அ. தெரியுநர்கோடல் - இலக்கணக்குற்றமற ஆராய்ந்துகோடல்.
பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளே. மேற் (க0) புள்ளி
யிரையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறுகக்கொள்க.

எட்டாம் பத்து.

கஉஎ

க. கவலையவென்னும் அகரம் செய்யுள் விகாரம்.

கக. பாண்டிலென்றது, வட்டமாக அறுத்ததோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது
விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (க)முத்தம் (கக)பாண்டிற் (கஉ)புடைகிளைகட்டி
யெனக்கூட்டி அருங்கலத்தினையும்முத்தத்தினையும் அத்தோலின்விளிம்பிலே
இனமாகக் கட்டியெனவுரைக்க.

கங.

எஃகுடை

இரும்பின்

உள்ளமைத்தென்றது கூர்மையை

புடையகருவிகளால்

அத்தோலுட்செய்யும்

தொழில்களெல்லாம் செய்தமைத்

தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதனை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கங) வல்லோனாலெனவிரித்து வல்லோனால்

நிந்தேவி (கசு) சூடு

தல் நிலையுறுதலாலென்க.

காட.

வல்லோன் -

யாகம்பண்ணுவிக்கவல்லவன்.

கசு.

தோற்றமென்றது,

தோற்றமுடைய

அத்தோலினை.

(சு) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல் (கசு) தோற்றம் (கரு) பருந்து
றளப்பச் (கசு) சூடுநிலையுற்றுக் (கஎ) கருவில் (உ௦) அரசதுறை போகிய
வெனக்கூட்டி நிந்தேவியாகியஒண்ணுதல் அவ்வாறிகழத்தோலினைப்
பருந்துறளக்கும்படி சூழ்நமையால், அவள்கருவிலேயிருந்து அரசதுறை
க்குவேண்டுவெனவெல்லாம் குறையற்றவெனவுரைக்க.

கசு. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால்இதுவே நல்ல
தென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று பெயராயிற்று.

கஅ. என் இயல் முற்றியென்றது திண்கள்நிரம்பியென்றவாறு.

ஈரநிலென்றது இம்மையறிவு மறமையறிவு; பெரியவறிவெனினும்
அமையும்.

உக. பெற்றனையென்றது வினையெச்சமுற்று.

உசு. நரைமூதாளனென்றது, புரோகிதனை.

(உசு) நரைமூதாளனைக் (உஅ) கூறினையெனக்கூட்டி, அவனைச்
சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, மாட்சிமையுடைய குணங்களை. எச்ச
மென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

ஊ. தெய்வமென்றது, தமமால்வழிபடப்படுந் தெய்வத்தினை

கஉஅ

பதிற்றுப் பத்து.

(உக) தவமுடையோர்க்கெனச் (உஅ) சொல்லியென்க.

உஅ. கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ. வேறுபடுகின்றதலையென்றது, துறந்துபோயிருக்கும்காட்டினை.
பெயர - அந்நரை முதலானைக் காட்டிலே பெயர்வேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்முன்ப, (உ) வேட்டனையென்றும்(உக) பெற்றனை
யென்றும் நீ செய்தயாகக்களாகிய (உங) அன்னவையிற்றிற்கு யான்
மருண்டேனல்லேன்; நின்னை நல்வழி (உச) ஒழுகுவித்துநின்ற நகரமு
தாளனை (உஅ) நிற்படிமையானே (உஎ) இல்லறவொழுக்கினை ஒழித்துத்
துறவறவொழுக்கிலே செல்ல (உஅ) ஒழுகுவித்தனை; அவ்வாறுசெய்வித்த
நின்பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான்மருண்டேனென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவ

நல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல்

லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தெரிபுகொண்ட. உரு.

வண்மையுமாண்மையும்.

க௦. தோலூறெதிரத்து. உஎ. வேறுபுல. கச.

சூடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுவை.

உச. முதிதுணர்ந்தொழுகும்.

(ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றதே
 மரும்பொறி வயமா னனையை பல்வேற்
 பொலந்தார் யானே யியதேர்ப் பொறைய
 வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து

ரு நின்வழிப் படாது ராயி னென்மிக்
 கறையுறு கரும்பின் நீஞ்சேற் றியாணர்
 வருநர் வரையா வளம்வீங் கிருக்கை
 வன்புலந் தழீஇ மென்பா ரோறு
 மரும்பறை வினைஞர் புல்லிகல் படுத்துக்

க0 கள்ளுடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்
 வெள்வர குழுத் கொள்ளுடைக் கரம்பைக்
 செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்
 பாடல் சான்ற வைப்பி

ஞ்டிட ஞ்டல் யாவண தவர்க்கே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (சு) தீஞ்சேற்றியாணர்.

எட்டாம் பத்து.

கஉசு

ரு - சு. நெல்லிக்கு அறையறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே
அந்நெல்லிநெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அந்நெற்றான் கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நெருக்கின்மை
யால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பெனினுமாம்.

சு. தீஞ்சேறு - இனிப்பாகு. யாணரென்றது அத்தீஞ்சேற்றது
இடையறவின்மையை.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு, 'தீஞ்சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ)

மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(ங) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று

களிறேழம் (உ) வாய்மான்

அனையை ; அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் நின்னடிக்கீழ்ப்பணி
ந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்துமுன்பணிந்தவாற்றித்தேற்ப
(ரு) நின்வழியொழுக்காராவின், அவர்கள் (கக) வெள்வரகுழுதகொள்ளுடைக்
கரம்பையாகிய (அ) வன்பாலிலே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்டுவினைந்த
வெள்வரகு உண்பதன்மீத தாம் பண்ணென்னும் (கஉ) செந்நெல்வல்சி
உண்ணக்கிடையாதபடி மிடிப்படுகின்றார் ; (கச) தத்தநாடகளை ஒருங்கு
ஆளுதல் அவர்க்கு யாவனதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிதப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தழீஇயமென்பால். கக. கல்லுடைக்கரம்பை.

- (எஃ.) கனிதுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயர்த்
தொளிதுவாண் மன்னர் ததைநிலை கொன்று
முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்
பெருங்கட னீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
- ரு பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொர் இப்
பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி
யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்
கீத மண்டா மாசித றிருக்கை
கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டி
- கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்
பல்விதை யுழவிற சிலவே ராளர்
பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
கீழுவுறு கலிங்கந் கடிப்பச் சூழ

17

கரு0

பதிற்றுப் பத்து.

யிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉ

கரு மகன்கண் வைப்பி னாகிழ லோயே.

இதுவும் அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

சு. கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாக்களை வரையாது அளவிறக்கக்கொடுக்கும் பாசனையிருக்கையென்றவாறு.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(க0) தண்டனிசொரிந்தன (கக) ஏராளர் (கச) கதிர்த்திருமணி
பெறாஉம் (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெய்தலானே ஏராளர் உழுதுவினை
த்துக்கோடலையென்றி உழுத இடங்கள்தோறும் ஒளியையுடைய திருமணி
களை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வருக்க.

கக. பல் விதை உழவின் சில்லேராளரென்றது பலவிதையுழவாந்
பெரியராயிருப்பினும் தம் குலத்தானும்ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற
வாறு.

சிள்மையை, சீன்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியல் (கரு) கழுவுறுதலிங்கம் கடுப்பச்சூழத்
(கசு) திருமணிபெறுமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழுவுறுதலிங்க
மொப்பச் சூழக்கொண்டிருந்து திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாகெழுவோய், (உ) மன்னர். (க) பெருஞ்சமம் ததைய எஸ்
சுயர்த்து (உ) ஆம்மன்னர்பலர் கூடிச்செறிந்த நிலைமையைக்கொண்டு (ரு)
அருந்துறைபோகிக் (சு) கடலை நீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுசேராத வலி
யுறுக்கும் (ரு) புண்டவாணிகரைப்போலக் (சு) கைத்தொழுவியின் (ரு)
புண்ணை ஒருவுவித்து (சு) வலியதுயரைக்கழித்துப் போரிடத்துவினையிலுந்
தலை வினோதமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோர்வாழல்கிப் பின்னும் இரப்
போர்க்கு (அ) ஈதலின்மாரூத மாசிதறிருக்கையைக் (சு) கண்டுபோவேன்
வந்தேனெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

(சு - ம்.) ரு. பண்ணியவினைகள்.

(சு)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய
னென்றணி ராயி னுறுசெல் வம்புளிர்
மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்
கொன்றுதோ னோச்சிய வேன்றடு துணங்கை

எட்டாம் பத்து.

கருக

௫ மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற்
 பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
 மெண்ணற் கருமையி னெண்ணினீரோ விலனே
 கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
 யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்

௧௦ சேண்பரன் முரம்பி னீர்ப்படைக் கொங்க
 ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
 யானே காண்பலவன் றானே யானே

துறை - உழிஞையாவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர்-(சு) வென்றோடுதுணங்கை.

௩ .

மன்பதைபெயர்வென் தது படைகெட்டோடவென்றவாறு.

௩ .

-

சு.

அரசுகளத்தொழியக்

கொன்றென் தது அரசரைக் களத்

திலே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்மென் தவாறு.

(ச) கொன்று தோளோச்சிய (ரு) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம் முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி இப்பொழுது இவன்கள த்திற் பட்டுக்கிடக்கின் தவீர்பிணமென அவ்வீர்செய்தியை அவர்பிணத் தின்மேலேற்றிச் சொல்லியவாறுகவுரைக்க.

(ச) வென்றாடுதுணங்கைப் (ரு) பிணமென் தது ஊர்களிலேயாரும் துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றாடின துணங்கையபுடைய பிண் மென் தவாறு.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு 'வென்றாடுதுணங்கை' என்று பெயரா யிற்று.

ரு. மீபிணத்தைப் பிணமீபெனக்கொள்க.

எ. எண்ணிற்றோவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

அ. கந்துகோளியாதென் தது வினையெச்சவினைத் திரிசொல்.

கீ. சாடிபென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கக) செலவென்னும்

தொழிற் பெயரொடுமுடிக்க.

கஃ. ஈரம்படை.....

(உ) வம்பலர், (க) பொறையன் எனைப்பெரும்படையன் (உ) என்ற னிராயின், (கஉ) அவன் தானையிடத்துத் (க) தேரும் மாவும் மாக்களும் (எ) எண்ணற்கருமையின் எண்ணிதமிலன்; ஆயின், (கஉ) அவன் தானே யின் யானே தான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனலவேன்; [கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல] (கக) ஆபாந்தாலொரத்த செல்வித்

ககஉ

பதிற்றுப் பத்து.

பல (கஉ) யானையை அவன்றானே யானே செய்க.

காண்பலெனக்கூட்டி வினைமுடிவு

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைப்பெருமைச்சிறப்புக் கூறியவா
ராயிற்று.

இப்பாட்டிற் பொதுப்படப் படையெழுச்சிக்கூறியதனை உழிஞையுள்
வமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காலத்து கொச்சிநீறற் போர்குறித்
தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தான் அறிந்துபோலும்.

(பி - ம்.) ௫. தெய்வயாழின்.

(எ) (எய்.) வலம்படு முரசி னில்ங்குவன விழுஉ
மவ்வெள் ளருவி யுவ்வரை யதுவே
சில்வனை விறலி செல்குவை யாயின்
வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து
௫ மெல்லியன் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்
கினிகழ் மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்
பல்பய னிலேஇய கடறுடை வைப்பின்
வெல்போ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்

வில்பயி லிறும்பிற் றகடீர் தூறி
க0 பேள மன்ற பிறழ்நோக் கியவ
ரோடுறு கடுமுரண் கிமியச் சென்று
வெம்முனை தபுத்த காலேத் தந்நாட்

டியாடுபார் தன்ன மாவி

ரூபார் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூகீதம் அது.

பேயர் - (க0) பிறழ்நோக்கியவர்.

உ. அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி. உவ்வையென்றது
உவ்வெல்லையென்றவாறு. அது வெளிபது அம் மலை யென்னுஞ்சுட்டு.
வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி. (ச) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (ஞ) இளிகழி
மேவலர் புறவுதொழும் துவலப் (எ) பல்பயன் நிலைஇய கடறெனக்கூட்டி,
இளிகழிமகளிர் நிலவனுமையானே மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு
தாமரையரிந்து பின் இளிகழிதொழிலை மேவுதலை யுடையாராய்ப் புறவின்புனங்

எட்டார்ம் பத்து.

கருந.

கடோதும் கிளிகழ பாடலை துவலப் பல்பயங்களும்கிலைபெற்ற முல்லையிலமென
வுரைக்க.

(எ) வைப்பித் (சு) தகடுரெனக்கூட்டுக.

(அ) ஆடவர்காக்கும் (க) இறும்பெனக்கூட்டிக.

க. வில்பயிலிறம்பு - படைசிலை.

க0. பிறழ்நோக்கியவரென்றது தம்

சினமிகுதியானே மாற்றார் படைத்தோற்றத்தினை
நெறியால் நோக்காது எடுத்தும் படுத்தும் கோட்டி
யும் பல்படப் பிறழ்நோக்கும் பகைவராகிய
பல்லியமுடையரென்றவாறு.

இச்சிதப்பானே,

இதற்குப் 'பிறழ்நோக்கியவர்' என்றுபெயராயிற்று.

(கங) மாவினொடுவென ஒடு விரித்து, (கஉ)

முனைதபுத்தகால மாவி

னொடு (கச) ஆபரந்தன்ன யானையோனெனவுரைக்க.

(ங) சில்வனைவிதலி, செல்குவையாயின், (கச) யானையோன்கூன்று

(உ) உவ்வெல்லையில் வெள்ளருவியுடைய அதுவெனமாறிக்கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிதப்புக்கறியவாறாயிற்று.

(பீ - ம்.) ச. இதட்டாமரை. க0. பேயமன்ற.

க. உறுப்பித்தகடோ.

(அ)

- (எகா.) உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே
கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்து
நின்வயிற் பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
- ௫ பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற
படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்
தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்ப
வனைய வளப்பிருந் குரையை யதன
னின்னொடு வாரார் தந்நிலத் தொழிந்து
- ௧௦ கொல்களிற் றியானே யெருத்தம் புல்லென
வில்குலை யறுத்துக் கோலின் வாரா
வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ
ரசுவா வழைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய
வணங்குடை மரபிற் கடழன்மே லிருந்து
- ௧௫ தும்பை சான்ற மெய்தயங் குயக்கத்து
சிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

கங் ச

பதிற்றுப் பத்து.

மடையெதிர் கொள்ளர் வஞ்சுவரு மரபிற்
கடவு ளயிரையி னிலைஇக்
கேழல வாக் பெருமநின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கக) நிறம்படு குந்தி.

ச. பிரிந்த நின் வயிர் நல்லிசையெனக்கூட்டுக.

பிரிதல் - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே

போதல்.

(ச) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றுக அறுத்துரைக்க.

க. நின்னொடுவாரார் தந்நிலத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு

நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலேயன்றித் தந்நிலத்திலே

வேறுபட்டுநின் னென்ற

வாறு.

(க0) யானையெருத்தம்புல்லென (கக) வில்குலையறுத்துக் கோலின்
வாரர் (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழி
பின்பு தாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழிந்துமெனச்
சொல்லித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தம்புல்லென வில்லின் நாணியையறுத்து
நின்சென்கோல்வழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

கங. அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல்.

(கரு) தம்பை சான்ற மெய் தயங்கு உயக்கத்து (கசு) நிறம்படு
குருதியென்றது - வீரருடைய தம்பைகுடியதற்கேற்பரின்று பொருதலாற்
நலையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஒய்வினையுடைய நிறங்களைத் திற
ந்துவிட்டகுருதியென்றவாறு.

அல்லாத இடங்களிற் குறுதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டான குறுதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நீழம்படுகுருதி' என்று பெயராயிற்று.

(கங) கோடறுத்து இயற்றிய (கச) கட்டின்மேலிருந்து (கசு) நிறம் படுகுறுதி புறம்படினல்லது (கஏ) மடைஎதிர்கொள்ளாக் (கஅ); கடவுளெனக் கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில் கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பலியுண்டாயினல்லது பலிகொள்ளாக்கடவுளெனவுரைக்க.

(கச) 'கட்டின்மேலிருந்தல்லது' (கசு) குறுதிபுறம்படினல்லதென அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

கஅ. கடவுளென்றது அவனால் இவ்வாறு வழிபடும் கொற்றாவையை அடியா - அக்கொற்றாவைஉறைவதொருமலை.

எட்டாம் பத்து

கஙரு

(எ) கோதைமார்ப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ) இரவலர் கடுவன்கொடைபோற்றலை; (ங) பெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரை அளித்தி; (அ) அனையநிஞ்ஞனங்கள் அனப்பரியை; நீ அவ்வாறெழுதுதலாற் (ச) பிரிந்த நின்வயின் நல்லிசை இனிக் கணவிலும் (ரு) பிறர் நச்சதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (கக) பெரும, அவ்வாறுகியநின்புகழ் (கஅ) நிலைஇ நின்னிடத்துக் கேடிலவாகடென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அ. 'அனையவளப்பருங்குரையை' என்றது (ங) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பலகுணங்களும் வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

ஒருங்கு புகழ்ந்து.

(பி - மீ.) ச.

அ.

பிறந்த. கூ. வாராரின்னிலத்தெளிந்து.
அனையையளப்.

(கூ)

(அ0.) வான்மருப்பிற் களிற்றியானை

மாமலையிற் கணங்கொண்டவ

ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்

கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்

௫ சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்
 ரெழுசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
 புண்ணுடையெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
 பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
 னொடிவி நெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
 ௧௦ யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
 வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
 வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
 கால்கிளர்ந் தனை கதழ்பரிப் புரவிக்
 ககிம்பரி நெடுந்தோர் மீமிசை துடங்குகொடி
 ௧௫ புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
 நிலவரை நிநீஇய நல்லிசைத்
 தொலையாக் கற்பநின் நெம்முனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்து - செந்தூக்தும் வஞ்சித்தூக்தும்.

பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

உ. கணங்கொள்ளவெனத் திரிக்க. அவரென்றது பகைவரை.

எ. புண்ணுடை ஏறுழத்தோளென்றது. எப்பொழுதும் பொருது.

புண்ணாளுத வலியதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே,

இதற்குப்;

‘புண்ணுடையெறுழத்தோள்’ என்று பெயராயிற்று.

க௦. புரவெதிர்த்தோற்கென்றது

ஐக்கென்றவாறு.

கொடையேற்றிருக்கின்ற அவ

(கச) கொடி

(கரு) தோன்றலென்

ததனை

எழுவாயும் பயனியு மாகக்கொள்க.

(கஎ) சின் தெம்முனைப் (கரு) புலவரையர்னென் மர்றிக்கூட்டுக.

(கஎ) தொலையாக்கற்ப, (கக) தின்வீரராகிய உயர்ந்தோர் சின்

தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) களித்தியானே (உ) மலையிற் கணங்
கொள்ளாநிற்க, (க) முரசும் (ச) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன்
றும் மதியாதே தின்னொடு (க) ஒழுவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர்நின்ற
பெயரா (க௦) இப்புரவெதிர்த்தோளுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்ல
நின்றோப் (கக) பரவும்படி நீ (கஉ) அதற்கேற்ற தன்மையையுடையயான
படியாலே (கஎ) சிந்தெம்முனைப் (கரு) புலவெல்லையில் சின் (கஉ) பகை
வர் (கச) தேர்மிசைக்கொடி (கரு) போரைக்குறித்துத்தோன்றல் யாவ

தெனக்கூட்டி லினைமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொழிபடுத்தி வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க௭) தெம்முனைப் (கரு) புலவரைப் (கஉ) பகைவர் (கச) கொடி (கரு) தோன்றல் பாவதென எதிருன்றவா லிஸ்மைதோன்றக் கூறிய அதனால், வஞ்சித்துறைதப்பாடானாயிற்று.

முன்னர் ஆறடிபும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று. (க௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய காட்டினை.

நீர்கூர்மீமிசையென்றது, அந்நாட்டு நீர்மிக்க மலையின் உச்சியை. நொச்சிதந்தென்றது தகடர் மதினைக் கைக்கொண்டென்றவாறு.

(ப தி க ம்.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு

வேளாணிக்கோமான் பதுமன் நேனியின்றமகன்

கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்

எட்டாம் பத்து.

கருள

பல்வேற் றானை யதிக மாளே
 டிருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று
 முரசங் குடையுங் கவனுங்கொண்
 மிராசால் சிறப்பி னாடிகளம் வேட்டுத்
 துகடர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்
 தகடீ ரொறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர

லீரும்பொறையை

மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.
 அவைதாம்: குறுந்தாண்ஞாயில், உருத்தெழுமெள்ளம், நிறந்திகழ்
 பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேற்றியாணர், மாசிதறிருக்கை,
 வென்றாடுதுணங்கை, பிறழ்நோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்
 ணுடை யெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்துநின்று
 கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மினென்று காணம் ஒன்பது நூறுவிரத்தொடு
 அரசுகட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சப்
 பூண்டார்.

தகடீரொறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றி
 ருந்தான்.

எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

- (அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சு
லகலிரு விசம்பி னதிர்சினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசம்படையு நிவந்து
- ௫ காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
கனிபாய்ந் தியலக் கடுமர் தாங்க
வொளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத் திறப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்

க0 மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமா
ரிடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப

கரு நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நீழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பதின் றூளை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து

உ0 சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுஞ்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்

உரு பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டிபடு துப்பி
ஞெடுங்கீ ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப்

ஒன்பதாம் பத்து

கநக

௩௦ பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்து
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்
பூண்க மாளரின் புரவி நெடுந்தேர்

முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிர்த்து பெறு அத் தாவின் மள்ளரொடு
௩௩ தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நிற்பெருந் தோட்கே.

துறை - மூலலை.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (கசு) நிழல்விடுகட்டி.

உ. கமஞ்சுல் - மேகங்கள்; நிறைந்த குலுடைமையின், மேகங்கள் கமஞ்சுலெனப்பட்டன.

சு. சிலையொடுகழறியென ஒடு விரிக்க; சிலை - முழங்குதல். கழறல் - இடித்தல். நிகந்து விசம்பு அடைபூவென மாறிக்கூட்டுக; விசம்படைதல் - மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசம்பை அடைதல்.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாநிற்க வென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (சு) வயவர் (கசு) வியலறைக்கொட்பவென முடிக்க.

க. வாயில் கொள்ளா மைந்தினரென்றது தமக்குக் காவலடைத்த இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா வலியினைபுடையவரென்றவாறு.

சுண்டு, வாயில் - இடம்.

கௌ. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(கௌ) கங்குலினும் (கசு) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள பிணி யீ கையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணித்த அத்நோர்யீது உள்வாடிய கைகளைபுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதலவேட்கையரென்றது தாம் எடுத்ததுக்கொண்ட பேர் முடிதலிலே வேட்கையைபுடையாரென்றவாறு.

கரு. காடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ள மாற்றியென்றது காட்டை அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து உண்டாய்ச்சென்ற கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கசுௌ

பதிற்றுப் பத்து.

கசு. அழல்வினையமைதல் - ஓட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பாளே, இதற்கு 'நிழல்வீடுகட்டி' என்று பெயராயிற்று.

கௌ. கட்டளைவலித்தல் - இன்னார் இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல். தானைக்குதலியென விரிக்க.

(உ௦) சாறு அயர்ந்தன்ன (உ௧) தீம்பிழியென முடித்து விழாக கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுரைக்க.

(உ௦) கர்ரணி யாணர்த் (உ௧) தும்பென்றது கருமையைப்பொருத்தின அழகிய மூங்கிற்குமாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிடி-பச்சிலை. மகிழ்ந்து. விரும்பிச்சூழ.யென்றவாறு.

உகூ. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடர் இழையென்றது மேகம் மின்களை உமிழ்ந்தாற்போன்ற சுடர்களைபுடைய இழையென்றவாறு.

(௩௩) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (௩௬) தஞ்சாவென முடித்து, நின்னோடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு சிள்முன்னேவந்து வழிபட்டுநித்தலைச் செய்யமாட்டாகமையால் தஞ்சாதவெனவுரைக்க.

௩௪. தூ எதிர்த்து பெறுஅத் தா இல் மள்ளரொடென்றது முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெறுத வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(௩௪) மள்ளரொடு (௩௬) தஞ்சாவெனமுடிக்க.

(௩௮) அண்ணல், (௩௯) நின் அரிவைகாணிய (௪௨) நின்தோர் (௪௩) ஒருநாட் (௪௨) புரவிழைப்பதாகவேண்டும்; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேண்டுவதில்லை; அதனானே (௩௯) தஞ்சாவேந்தரும் தஞ்சாவார்களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (௩௮) பெருந்தோட்கு விரந்துமாகவேண்டும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமார்க் இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனரிவை கத்புமுல்லையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்.) ஏ. துடங்கல். நட. புனைவினைநெடுந்தோ.
உஉ. காந்தட்கண்ணி. நட. துவினமள்ளரொடு.
உஎ. வண்டுபடுகதுப்பின். (க)

(அஉ.) பகைபெரு மைமிற றெய்வஞ் செப்ப
வாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டோப்

ஒன்பதாம் பத்து.

கசுக

பஸ்கொடி துடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைந ில் யானை
நு கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யறுப்பத்
தோர்கொடி துடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
கஃ யின்ன வைகல் பன்ன ளாகப்

பாடிக்காண்கு வந்திதிற் பெரும
பாடிநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்
கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
கரு புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.
தூறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோற்சீர்வண்ணமும்.
தூகீது - செந்தூகீது.
பெயர் - (சு) வீணநவில்யாணை.

க. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது நின்மனத்து
அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நிற்பகைவர் நின்னையஞ்சித்
தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவலென்றுசொல்லவென்ற
வாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டுரென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை
யஞ்சாத பாசமையென்றவாறு.

(ங) பல்கொடி துடங்கும் (சு) யானையென முடிக்க.

சி. வினை நவில் யானையென்றது முன்பே போர்செய்தபழகின்
யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வீண
நவில்யாணை' என்று பெயராயிற்று.

(சு) பிடி புணர்ந்து இயல்வென்றது (சு) அவ்வினைவென்றது (ரு) கடாம்வார்த்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறுமையிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தித் தகுப் பிடியைப்புணர்க்கையான், அப்பிடிபொடிபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

கசுஉ

பதிற்றுப் பத்து.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழுமென்று அறியாமையின், குதிரைகள் கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி துடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடி துடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றிற் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மதல உறுப்ப (அ) துடங்க ஆர்ப்பவென்னும் இரண்டினையும் (கர) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

க. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்ற நாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென பதனுட் போந்த பொருண்மையொடு முடிக்க.

க-கர. நீடுகளிருக்கையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

கர. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-ந. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத் தானையென்றது பகைவர் போருட் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமை கூறியவாறு.

கடு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றுபுகழ்வெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கசு) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (கரு) சான்றோர் (கடு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கசு) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ)கட்டுரிடத்தே (க) நீடுநாளிற் க்கை (க0) இன்னவைகல்தான் பன்னாளானபடிநாளே (கசு) நின்னைப் (கக) பாடிக் காண்குவந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ந. முன்பிற்செல்வார். (உ)

(அரு.) கார்மழை முன்பிற் கைபுரிந் தெழுதரும்

வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்

கொல்களிறு மிடைந்த பஃரேற் றெழுதியோடு

நெடுந்தேர் றுடங்குகொடி யனிர்வரப் பொலிந்து

நு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே

ஒன்பதாம் பத்து.

கசுந

யின்னா தம்மவது தானே பன்மா
நாடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தருஉரின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையாவம்.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (ந) பஃறேற்றெழுதி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (ந) தோல்களையும் ஒப்பித்துப்
பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'பஃறேற்றெழுதி' என்று பெயர்
ராயிற்று.

சு. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(௫) நின்னைக்காண்பார்க்கு நிற்படைசெல்கின் தசெலவு (க) மழைக் குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்கு குலைந்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (ங) களிறுமிடைந்த பஃரோற்கிடுகின் தொகுதியொடு (ச)தேர்களின் றுடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது; அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (சு) அதுதான் இன்னாது,பார்க்கெனின், (க) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையொர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க. இதனைச்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போர்ப்ப. சு. அம்மதானே. சு.எ. பன்மா, னுடு. (ங)

(அச.) எடுத்தே நேய கடிப்புடை யதிரும்
போர்ப்புறு முரசு கண்ணதீர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெள்ளிபிணி நீவி
றுதலணந் தெழுதருந் தோழினவில் யானைப்
ரு பார்வந் பாசறைத் தருடம் பல்வேற்
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப
கொடிதுடங் காரொயி லெண்ணுவரம் பறியா
பன்மா பார்த்தபுல மொன்றென் நெண்ணாது
30 னீயை யாதனந் கறிந்தன ராயினும்

கசச

பதிற்றுப் பத்து.

வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்
கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை போல
வுய்தல்யா வதுநின் னுடற்றி யோரே

வணங்க வறியா ருடன்மெழுந் துரைஇப்
கரு போர்ப்புறு தண்ணுமை
யார்ப்பெழுந்து நுவல

நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலீண்

டமுவத்து

முனைபுகல் புகல்வின் மாறா மைந்தரொ
டுருமெறி வரையிற் களிறுநிலஞ் சேரக்
காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்

20 குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண்
டிகுமே

காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
விண்டி முன்னிய புயனெடுங் காலைக்
கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
பல்கூற் புள்ளி னொலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர் - (ச) தொழினவல்லியானை.

(க) எடுத்தேறு ஏவிய (உ) முரசுமென முடிக்க.

(க) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது. புடையானென் உருபுவிரிக்க.

ங. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின் அதிர்ச்சி யிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

ச. தொழில் நவில் யானையென்றது போர்க்குரியயானையென்று எல்லாராலும் சொல்லப்படுகின்ற யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னிற் அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'தொழி னவிலியானே' என்று பெயராயிற்று.

(டு) பார்வற்பாசறை (ச) யானே (ரு) தருஉமென மாறிக்கூட்டி மாற்றாதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யானைகளைக் கொண்டிபோது மென்றவாறு.

எ. சவட்டுதல் - உருவழித்தல்.

க. பரந்தனவென்பது பரந்தவெனநின்றது.

கஉ. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

* சிறப்புமையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒன்பதாம் பத்து.

கசடு

(கஉ) முனை மூங்கிற் (கக) களிறு (கஉ)

கால் கவர் கிளைபோல

(கங) நின் உடற்றியோர் உய்தல்யாவதென மாறிக்கூட்டி, முனையானமூங்கி லிற் களிறு காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகிளை உய்யாதன்றே; அஃது அழிந் தாற்போல நின்னை உடற்றியோர் உய்தல் கூடாதெனவுரைக்க.

கரு. துவலவென்றது படையையுற்றுப்

போர்செய்கவென்று சொல்லவென்றவாறு.

கசு. நோய்த் தொழில் மலைத்தவென்றது
நோய்த்தொழிலாகிய போரை
ஏறட்டுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டமுவமென்றது,
மாற்றார்படைப்பாரப்பினை.

கசு. காஞ்சிசார்ன்றவென்றது
நிலையாமையமைந்தவென்றவாறு.

உ௦. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் -
ஆரவாரித்தல்.

(கசு) செருப்பலசெய்து (உ௦) குரைத்தவெனமுடிக்க.

உக. காலையாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது. உழவுத்தொழின்முதலாய தொழில்களைச்
செய்வித்தென்றவாறு.

(உக) கல்சேர்பு மாம்பழை தலைஇயென்றது, (உக) பண்டு ஒருகாலம்
பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயின்புயல், செடுங்காலம்பெய்யாத
நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கல்லைச்சேர்ந்து மழைபெய்யவென்ற
வாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

(சு) பூதியர்கோவே, பொகைய, (எ) முன்ப, (சு) பகைப்புலத்து
 (அ) ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பரியா; (சு) பன்மா பரந்தன; ஆகையால்,
 பகைப்புலம் நமக்குவெலந்தருஅரியதொன்றென்று எண்ணுது (க௦) நீ ஆண்டு
 வல்லுநையானபடியை முன்பு அறியாது (க௩) நின்னை உடற்றியோர் இன்று
 போர்செய்து அதனை (க௦) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்றொடு (க௪) உட
 ன்று எழுந்து உரைஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நின்னை வணங்கல்
 அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (க௩) முனைமுகிலிற் கால்கவர்க்கிபோல அழிவ
 தல்லது (க௩) உய்யவுங்கருதுவது யாவது? (உ௨) நெடுங்காலம்பெய்யாத
 (உ௩) மழை பெய்தவழிப் (உ௪) பலருரையுடைய புள்ளின் ஒலியெழுந்தாத்
 போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுகின்று (க௩) அவ்வுடற்றியோர் (க௬)
 வேலீண்டு அழுவத்தச் (க௬) சான்ற செருப்பலசெய்து நின் (உ௦) பல
 படைக்குழாம் ஆரவாரிக்கின்றிருப்பின யாம் இனிதகண்டேமென
 மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(க௪) 'உடன்றெழுந் துரைஇ வணங்க லறியார்' என்பது (க௦)
 'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறியிற்று.

19

கசுகா

பதிற்றுப் பத்து.

இதனாற்சொல்லியது.

அவன் வென்றிச்சி ரப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௨ - ம்.) சு. புலமென்றெண்ணுது.

(சு) (அரு.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
 பொன்னவிர் புனைசெய
 விலங்கும் பெரும்பூ

ஒன்னாப் பூட்கைச்
சென்னியர் பெருமா
னிட்ட வெள்வேன்

முத்தைத் தம்மென

ரு முன்றிணை முதல்வர் போல நின்ற
தீஞ்சனை நிலைஇய திருமா மருங்கிற்
கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணேடுவரைச்
சூடா நறவி னுண்மகி ழிருக்கை
யரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய

க௦ மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி
னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி
னனவிற பாடிய நல்லிசைக்
கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (எ) நாடுகாணேடுவரை.

ந. ஒன்னாப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப் பொருந்தாத
மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள், இரண்டாவது விகா
ரத்தாற் றொக்கது.

ச. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென.
முத்தை, முத்தையென வலித்தது.

(ரு) முதல்வர்போல (க) அறம்புரிந்துவயங்கியவென முடிக்க.

க - க௦. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்ளையென்னுது மறம்புரி
யென்றது, அறத்திற்கு இடையீடுபடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு அவ்வறக்
கொள்கை மறத்தொடு பொருந்துமென்றற்கு.

எ. நாடுகாண் நெடுவரையென்றது தன்மேல்ஏறி நாட்டைக்கண்டு
இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஓக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணோடுவனா' என்றபெயராயிற்று.

அ. சூடாநமவு, மதுவிற்கு வெளிப்படை.

(க௦) கொள்ளையைப் (கஉ) பாடியவென இரண்டாவது விரித்து

முடிக்க.

ஒன்பதாம் பத்து.

கசுள்

(கஉ) நனவிற்பாடியவென்றது (க௦) வயங்கிய செந்நாவினனும்
(கக) உவகைகூடாக் கவலையில் நெஞ்சினனும் மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்ற
வாறு.

(கஉ) கபிலனென்ற தெர்டைக்கேற்ப (கஉ) நவிலப்பாடியவென்பது
உம் பாட்டம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை (ங) சென்னியர்பெருமானுடைய (க) நாடு
 கள் பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டுதந்து (ங) அச்சென்னியர்பெருமானை
 (ச) எம்முன்னே பிடித்துக்கொண்டுவந்து தம்மினெனத் தம்படைத்தலைவரை
 ஏவச் சென்னியர்பெருமான் படையாளர் பொருதுதோற்றுப் (ச) போகட்ட
 வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனென்பவன் (எ) நாடுகாணெடு
 வரையின் (அ) நாண்மகிழிருக்கைக்கண்ணே (ரு) தன்முன்றினைமுதல்வரைப்
 போல (க) அரசவைபணிய அறம்புரிந்துவயங்கிய (கௌ) மறம்புரிகொள்கை
 யைப் (கட) பாடின (கங) கபிலன்பெற்றஊரிலும் பலவென மாறிக்கூட்டி
 வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மென மாறவேண்டுதலின், மாறாயிற்று,
 இனிப் பிறவாறு மாறிப் பெர்ருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது; அவன் முன்னேருடைய கொடைச் சிறப்
 பொடுபெற்று அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(அக.) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்

கொன்றமார்க் கடந்த வேந்திறற் றடக்கை
 வென்வேற் பொறைய னென்றலின் வெருவா
 வெப்புடை யாடேச் செத்தனென் மன்யா

ரு னல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
 தில்லோர் புன்கண் டா நல்கு

நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெறுஅக் குட்டத் தாயினும்

க0 புனல்பாய் மகளி ராட வொழிந்த
பொன்செய பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றுஞ்
சாந்துவரு வானி நீரீனுந்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பேயர் - (உ) வேந்திறற்றடக்கை.

கசஅ

பதிற்றுப் பத்து

க. உறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே உறு
தன் மிக் க குருதி
யென்றவாறு.

(க) 'உறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற
அடைச்சிற் ப்பான்

இதற்கு (உ) 'வேந்திறற்றடக்கை' என்று

பெயராயிற்று.

டு. நிலைஇயவென் றது ஈண்டு வினையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென் றது வினைத்தொகை.

வானியென்பது ஓர் யாறு.

இளஞ்சேரலிரும் பொறைய எல்லாரும் (ங) வெருவரச் (க)
செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்மமார்க்கடந்த தடக்கைப் (ங) பொறைய
னென்று சொல்லுகையாலே, (ச) யான் அவனை
வப்பமுடையா

னொருமகனென்று முன் புகருதினான் ; அஃது
இப்பொழுது கழிந்தது;

அப்பொறையனாகிய (அ) பாடுநர்புரவலன்,

ஆடுநடையண்ணல் யான் தன்

னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு (கஉ)

வானியென்னும் யாற்றுநீரிலும்

(கங) சாயலனாயிருந்தானுனெனக்கூட்டி

வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்

வன்மைமென்மைச்சிறப்புக் கூறியவா

றாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமார்கடந்த.

(சு)

(அள.) சேன்மோ பாடினி நன்கலம்
பெறுகுவை

சந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து
தெண்கடன் முன்னிய வேண்டலைச் செம்புன
லொய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்
பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (ந) வேண்டலைச் செம்புனல்.

உ. பூழில் - அகில்.

ந. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ந. வேண்டலைச் செம்புனலென முரண்படக்கூறியவாற்றானும்
முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'வேண்டலைச்செம்புனல்' என்று
பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழிலுய்யும் கரும்பெனக்கூட்டி நீரிடத்துச்செலுத்துங்கரும்
பென்க.

கரும்பென்றது கருப்பந்தெப்பத்தினை.

ஒன்பதாம் பத்து.

கச்சு

(ந)

பல்வேற்பொறையன்

(ந)

வெண்டலைச்செம்புனலைபுடைய

யாற்றிற் (ச) செலுத்தும் கருப்பம்புணையினும் (ரு)

அளித்தல்வல்லன்; ஆத

லால், அவன்பாலே (க) பாடினி, செல்; செல்லின்,
யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நன்கலம் பெறுகுவை

இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று. (அஅ.) வையக மலர்ந்த

தொழின்முறை யொழியாது

கடவுட். பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து

தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்

தம்பெயர் போகிய வொன்றார் தேயத்

ரு துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலிட்

டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து

பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று

நாம மன்னர் துணிய நூறிக்

கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச்

க0 சுடர்வீ வாகை நன்னற் றேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோ
டுருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ
வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக

கரு வியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்
விரவுப்பனை முழங்கு ஈரைதோல் வரைப்பி
னுரவுக்களிற்று வெல்கொடி றடங்கும்பாசறை
யாரெயி லலைத்த கல்கால் கவளை
நாரரி நறவிற் கொங்கர் கோவே

உ0 யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்
வளைகடன் முழுவற் றெண்டியோர் பொருந
நீநீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்

றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய
உரு புனன்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு
வருநர் வரையாச் செழும்பஃ ருரங்
கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப

வோவத் தன்ன வருகெழு நெடுநகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட்

௩௦ புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூழப் பூண்கமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புரையு
முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசம்புறு சேட்சிமை

௩௩ யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேனூறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ
மாகஞ் சுடர மாவிசும் புகக்கு
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்ன
ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே

௪௦ யறுகா லெடுத்த வோங்குவாற் புணரி
நுண்மண லடைகரை யுடைதருந்
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஅ) கல்கால்கவணை.

க. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்பாரந்த அரசர் தொழிலென்றவாறு.

(க) தொழின்முறைஒழியாது(கச)கொற்றமெய்தியவென முடிக்க.

உ. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விந்தாடவியை. கடவுளென்றது, ஆண்டு உடையும் கொற்றவையினை. கடவுளினென விரிக்க. கல்லுபரவெனத் திரிக்க.

கஉ. அயிரையென்றது, அயினர்மலையுறையும் கொற்றவையினை.

கஅ. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றூற்போல இடைய ருமல்விடும் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'கல்கால்கவணை' என்று பெயராயிற்று.

உங. துவைத்ததும்பையென்றது எல்லாராலும் புகழ்ந்தசொல்லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(உங) நனவுற்றுவினவும் (உச) தெய்வமென்றது அத்தும்பைப்போரை நினக்கு வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மையுற்றுவினவும் கொற்றவையென்றவாறு.

ஒன்பதாம் பத்து.

கருக

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு)

யாறென்றது அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய பட்டயாறென்றவாறு.

அயிரைமலையைத் தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய

அயிரை தெய்வத்துக் கூட்டமெனப்

பு-மது.

உரு. இழிந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு
மலையினின்று இழிந்தாற் போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (௩௮) விளங்குதியென முடிக்க.

௩௦. பொறியென்றது உத்தம

இலக்கணங்களை. பொறியொடு சாந்தமொடுவென
ஒடுவை இரண்டற்கும் கூட்டியுரைக்க. ஒடு, வேறுவினை
யொடு.

௩௧. கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(௩௧) சூழச் சமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை

(௩௩) வரையன்ன

வென்பதனுள், அன்னவென்பதொடு முடிக்க.

(௩௨) விற்குலைஇ (௩௪) வேங்கை விரிந்தென்னும்வினையெச்சங்
களைத் திரித்து வில்குவை வேங்கைவிரியத் (௩௨) திருமணிபுரையும் (௩௩)
உருகெழுகருவிய பெருமழைசேர்ந்து (௩௪) விசம்புறு
சேட்சிமை (௩௩)

அருவியருவரையென மாறிக்கூட்டி, இதனைக் குறைவுரிசையுடையமையில் வழ
வமைதியாக்கிப் பொறிக்கு வேங்கைப்பூவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில்
வமமாகவும் பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையர்கவு
முரைக்க. இவ்வாறு இடர்ப்படாது வாளாதுமலையையுரைப்பினும்அமைபும்.

ந.அ. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்;

சு. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(கச) பெரியோர் மருக, (கடு) மறங்கெழுருசில், (கக) கொங்கர் கோவே, (உ௦) பொலந்தேர்க்குருசில், (உக) தொண்டியோர்பொருந், (உஉ) பெரும், (நக) சேவிழைகணவ, (சஉ) நாடுகிழவோய், (நக) ஈங்குநிற்காண்கு வந்தேன்; (உஉ) நீ நீவிவாழ்வாயாக, (உசு) பலதாரம் (உஎ) கொளக் கொளக்குறையாமற் சிறப்ப (உக) மதுளிர்நாப்ப. (நஅ) பன்னாள் ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் காமவிற்பச்சிறப் பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உஎ. சிறந்து.

(அ)

(அக) ஞானம் பொழுதொடு சரப்பக் காணந்
தோடுறு மடமா னேறுபுணர்ந் தியலப்
புள்ளு மிஞிறு மாச்சினை யார்ப்பப்

கடுஉ

பதிற்றுப் பத்து.

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது

நு பல்லா னன்னிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லாழி நடுவுநின் றெழுதகப்
பல்வே லிரும்பொறை நின்கோல்

செம்மையி

க௦ ஞளி ஞளி ஞடிதொழு தேத்த

வுயர்நிலையுலகத் துயர்ந்தோர் பாவ
வரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
நோயிலையாகியர் நீயே நின்மாட்
ட்டங்கிய நெஞ்சம் புகர்ப்படி பறியாது

கரு கனவினும் பிரியா வுறையுளொடு

தண்ணெனத்

தகர நீவிய துவராக் கூந்தல்

வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து

வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து

மீனொடு புரையுங் கற்பின்

௨௦ வாணுத லரிவைபொடி காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவன்முல்லை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) துவராக்கூந்தல்.

சு. மிசை அறவு அறியர்மலெனத் திரிக்க.

அ. நடுவென்றது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிக்க.

கக. துவராக்கந்தலென்றது எப்பொழுதும் தகரமுதலியன நீவு
கையால் சுரம் புலராத கூந்தலென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'துவராக்கந்தல்' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கச) நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாதெனமாறிக்
கூட்டி அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரித்து அதனைப் (கக) புறையு
மென்றதொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீளொடுவென நின்ற ஒடுக்கள் வேறுவினையொடு.

(க) பல்வேலிரும்பொறை, நின்கோல் செம்மையாலே, (க) வானம்
சுரப்பக் காணம் (உ) ஏறு புணர்ந்து இயலச் (ங) சினையிற் புள்ளும் மிஞிறும்
ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய (டு) ஆனிரை புல்

ஒன்பதாம் பத்து.

கடுங்

லருத்துகளக் (எ) கூலம் கெழும் (அ) ஊழி நடுவுநின்று ஒழுக (கர) நாடு
தொழுதேத்த (கக) உயர்நிலையுலகத்து உயர்த்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல்
பிழையாதொழியச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி (கங) நீ (உர) நின்
அழிவையொடுபொலிந்து (கங) கோயிலையாகியரொனக்கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க;

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கறி வாழ்த்திய
வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவல்கூறினமையால், துறை

காவன்முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோஷ்.

கஅ. வாழநாள். (கூ)

(கூ0.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப
வச்சற் றேம மாகி யிருடர்ந்
தின்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்
துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
நு கழிந்தோ ருடற்றுங் கமிந்தூ வஞ்சா

வொளிறுவாள் வயவேந்தர்

களிரெடு கலந்தந்து

தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப

வகல்வையத்துப் பகலாற்றி

க0 மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தா

வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்

டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட

விறன்மார்தான் விறன்மருக

வீர முடைமையி னீரோ ரணையை
 கரு யளப்பரு மையி னிருவிசும் பணையை
 கொளக்குறை படாமையின் முநீ ரணையை
 பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலப்
 பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை
 யுருகெழு மரபி னயிரை பரவியுங்
 ௨௦ கடலிகுப்ப வேலிட்டு
 முடலுநர் மிடல்சாய்த்து
 மூலையவு நிலத்தவு மருப்பம் வெளவிப்
 20

கருசு

பதிற்றுப் பத்து.

பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
 கொற்றத் திருவி னுரவோ ரும்பல்
 ௨௫ கடடிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோலே
 மட்டப் புகாவிற் குட்டிவ ரேறே

யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்ம்மறை
யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந
வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
௩௦ விரவுமொழிக் கட்டீர் வயவர் வேந்தே
யுரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி

ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகேழு தடக்கை
வார்ந்துபுனைந் தன்ன வேந்தாகுவவு மொய்ம்பின்
௩௫ மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி

லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காமெஃகம் பிடித்தெறிந்து
விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்மைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
௪௦ வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னோங்குபுகழோயே
கழனி யழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்

பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன லாடுந ரார்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்

சுரு கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்
செழும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண்பனைக்
காவிரிப் படப்பை நன்ன டன்ன
வளங்கெழு குடைச்சு லடங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை

ரு0 வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ
நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டே
பூழி யனைய வாக பூழி
வெள்ள வரம்பின வாடுகை வள்ளிக்

ஒன்பதாம் பத்து.

சுருரு

ருரு காண்கு வந்திசின் யானே செருமிக்
குருமென முழங்கு முரசிற்
பெருநல் யானே பிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீது - செந்தூகீதும் வஞ்சித்தூகீதும்.

பெயர் - (ந.ந) வலிகெழுதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது.

இருள் - துன்பம்.

ங. தோன்றி இன்பம் பெருகவெனக்
கூட்டுக.

ந - ச. தந்துணைத் துறையென்றது பார்ப்பார்முதலானார் தத்தம
க்கு அளவான துறைதூல்களை.

ச. கற்றெறன் ததனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிந்தோர் - வலியின்மிக்கோர்.

எ. தந்தென்றது, இடவழுவமைதி.

க. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது, வையத்தார்கண்ணே நடுவுநிலை
மையைச்செய்தென்றவாறு.

கக.

செம்மைபூண்டென்றது, செவ்வையைத்

தானபூண்டென்ற

வாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றதுவலித்தது.

உ௦. கடலிருப்பவென்றது கடலைத் தாழ்க்கவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்வெளவி (உக) மிடல்சாய்த்தெனக்கூட்டுக.

உ௩. பெயரென்றது, பொருளை.

உ௫. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகூட்டின. அவரைப்பரஸ்முதலான

புழுக்கு.

உ௬. மட்டப்புகா - மதுவாகிய உணவு.

உ௭. எழாத்தூளைத்தோள் - போரில் முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத

இணைமொய்ம்பு.

௩௩. ஞாண்பொர - காண் உரினுதலால்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'வலிகேழுதடக்கை' என்றுபெய

ராயிற்று.

(௩௪) மொய்ம்பிணையுடைய (௩௩) தடக்கையென மாறிக்கூட்டுக.

௩௫. பாண்டிலென்றது, பாண்டிலையுடைய பக்கரைபை.

(௩௭) காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து(௩௮)விழுமத்திற்புகழ்மென்ற

தற்குப் பகைவரென்றும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித்

தெறிந்தி அப்பகைவர்க்கு இடும்பெய்செய்கையிலேயே விரும்புமென்றவாறு.

கடுகா

பதிற்றுப் பத்து.

(௪௨) ஆலும் (௪௭) நாடெனமுடிக்க.

௪௫. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏறுகள் ஒன்றற்கொன்றுமாறாக

முழங்கவென்றவாறு.

(௪௭) நன்னாடன்ன (௫௦) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(௧௩) மருக, (௨௪) உம்பல், (௨௫) கொங்கர்கோவே, (௨௬) குட்டு

ரேறே, (௨௭) பூழியர் மெய்ம்மறை, (௨௮) மரந்தையோர் பொருந், (௩௦)

வயவர்வேந்தே, (௩௧) வயவர்பெரும, (௪௦) ஒங்குபுகழோய், (௫௦) ஒண்டொடி

கணவ, (ரு௭) இதைகிழவோய், (கச) ஈரம்உடைமையின் நீரோரணையை, (கரு) அளப்பருமையின் விசும்பணையை; (கசு) கொள்ளக் குறைபட்டர்மையின் முந்நீரணையை; (கஅ) பூத்தசுந்தமொடு பொலிந்துதோன்றுதலையுடையை; ஆதலால், (ருக) சிறைக்கு அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திகளணையவாகவென்றும் நின்றுடையதிகள் (ருஉ) யாண்டணையவாக வென்றும் நின்றுடையயாண்டு (ருங) ஊழியணையவாகவென்றும் நின்றயாண்டிற்கு ஒப்பாகிய அப் பல்லாழி தம்அளவிற்பட்ட பலவாப்நில்லாது (ருச) வெள்ளவரம்பினவாகவென்றும் நினைத்து (ருரு) நினைக்க காண்பென்வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவள்தண்ணளியும் பெருமையும் கொடையும் சுற்றந்தழாலும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(சு) 'ஒளிது' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (கஉ) 'அறன்வாழ்த்த' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (உ௦) 'கடலிருப்ப' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (ங௭) 'காமெஃகம்பிடித்தேறிந்து' என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

ருக. 'நின்று' என்பது கூள்.

(பி - ம்.) உ௭. திணிதோள். ஈச. வானுபுனைந்தன்ன.
உக. மயங்கிய. ஈ௭. காழ்மூழ்கப். (க௦)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன், வஞ்சிமுதார்த்தந்தென்றது, அவர்களைவென்று கொண்டி பொருள்களை; பசுவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழாணைப் புரோசமயக்கியென்றது தன்மந்திரியாகிய மையூர்கிழாணைப் புரோகிதனிலும் அறநெறி அறிவானாகப் பண்ணியென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டுவ னிரும்பொறைக்கு *மையூர் கிழாஅன்
வேண்மர ளந்துவஞ் செள்ளை யின்மறமகன்
வெருவரு தானெயொடு வெய்துறச் செய்துசென்

ஒன்பதாம் பத்து.

கருள

நிருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ வருமிளைக்
கல்லகத் தைந்தெயி லெறிந்து பொத்தி யாண்ட
பெருஞ்சோ ழுனையும் வித்தை யாண்டவிளம்
பழையன் மாறனையும் லைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப
வென்று

வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி

மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி

மெய்யு ரமைச்சியன் மையூர் கிழானைப் புரையறு

கேள்விப் புரோச் மயக்கி

யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த

வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீஇ

யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு

மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ

லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொழையைப்
பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்) * வம்மையூர் கிழான்; மேயூர் கிழான்.

அவைதாம் : கிழஸ்விதிகட்டி, வினைநவியாணை, பஃரோற்றொழுதி, தொழினவியாணை, நாடிகாணெடுவரை, வெந்திறற்றடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்கூந்தல், வெலிகெழுதடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: மருளில்லார்க்கு மருளக் கொடுக்கவென்று உவகையின் முப்பத்திராயிரங்காணம் கொடுத்து அவர் அறிபாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப்படைத்த ஏரும்இன்பமும் இயல்வரப்பரப்பி எண்ணற்கு ஆகா அருங்கலவெறுக்கையொடு பன்னூறுயிரம் பாற்படவகுத்துக் காப்புதம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாண்டு வீற்றிருந்தான்.

ஒன்பதாம் பத்து முற்றிற்று.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.

பக்கம்.

செய்யுள்.

பக்கம்.

அட்டானுனே	...	எத
அலந்தலைபுன்னத்	...	உக
அவலெறிந்தவுலக்கை	...	நஅ
அறு அயாணர்	...	ககக
ஆடுகவிநலியர்	...	ககச
ஆன்றோள்கணவ	...	கூ0
இகல்பெருமையிற்	...	கஉஉ
இணர்ததைதஞாழம்	...	கக
இரும்புடையால்	...	கஉஉ
இரும்புலிகொன்று	...	கஉஅ
இழையணிந்தெழுதரு	...	க0க
இழையர்குழையர்	...	எ0
இறும்பூதாற்பெரிதே	...	சஅ
உண்மின்களனோ	...	கக
உயிர்போத்தலையே	...	கநந
உரவோரெண்ணினு	...	கஉந
உலகத்தோரே	...	நூ
உலகம்பூச்சுக்குர்	...	கநஅ
உமதுறுகுதுதி	...	கசஎ
எடுத்தேதேய	...	கசந
எறிபிணமிடறிய	...	க0எ
எனைப்பெரும்படைய	...	கந0
ஒருஉபரினை	...	நூ
ஓடாப்பூட்டைக	...	கந
கவரிமுச்சிக்	...	கந
களிறுகடைஇயதாள்	...	ககக
களிறுடைப்பெருஞ்சுமம்	...	கஉக
கார்மனமுமுன்பிற்	...	கசஉ
கால்கழப்பாக	...	ககஉ
குன்றுதலைமணந்து	...	சச
கேள்விகேட்டுப்	...	கஉநூ
கொழுதுடங்குநிலைய	...	அந
கொடுமணம்பட்ட	...	கக0
கொலைவினைமேவத்	...	கஎ
கொள்ளைவலசி	...	கஎ
கொடுகங்கடுகடு	...	கந

திருவுடைத்தம்ம	...	நக
துளங்குநீர்வியலகங்	...	அ0
தேள்பரந்த	...	கச
தொறுத்தவயலா	...	ந
நன்மர்துவன்றிய	...	ககக
நிலநீர்வளிவிசும்பு	...	அ
நிலம்புடைப்பன்ன	...	கக
துங்கோயாரென	...	உ0
நெடுவயிடுளொறு	...	ந0
பகனீடாகா	...	கநூ
பகைபெருமையிற்	...	கச0
பலாரும்புழுத்த	...	க00
பார்ப்பார்க்கல்லது	...	க0ந
பிதர்க்கெனவாழ்தி	...	நக
புணர்புரிநரம்பின்	...	ச0
புரைசான்மைந்த	...	நூ
புரைவதுநினைப்பிற்	...	கநூ
பைம்பொற்றும்மரை	...	எஉ
பொலம்பூந்தும்பை	...	கசஅ
போர்நிழற்புகன்ற	...	நக
மலையுறழ்பாணை	...	ககச
மாண்டனைபலவே	...	சக
மாமலைமுழக்கின்	...	எநூ
மாவாடியபுல	...	நஉ
மீள்வயினிற்	...	கநக
யாண்டுதலைப்பெயர	...	க0
யாமுஞ்சேதுகம்	...	சக
வயவர்வீழ்
வரைமருள்புணரி
வலம்படுமுரசின்வாய்	...	க0
வலம்படுமுரசினி	...	கநக
வள்ளியையெய்தலிற்	...	அக
வாங்குருமருப்பிற்	...	க0உ
வாழ்கநின்வளனே	...	நக
வான்மருப்பிற்	...	கநக

சினத்ததுமன் தநீ	...	௩௫	விழவுவீதறிஞர்த	...	௧௨
சின்னேகாமன்	...	௨௭	வியாயாணர்	...	௫௧
சென்மோபாடினி	...	௧௪௮	வெள்ளுகணந்தரீ இயர்	...	௮௧
சொற்பெயர்நாட்டன்	...	௨௪	வையகமலர்த	...	௧௪௧

பிரயோகவிளக்கம்.

க	ப	ந	ச	ரு	கூ	எ	அ
பதிற்றுப்பத்து ச்செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னுரை பெண்பதி.	அச்சுப்படுத்தத் தகின் பக்க எண்.	
கக	உரு	தொல்.	சொல்.	நருஉ	ந.	உ௦அ	
"	"	இ-வி.	"	உக௦	"	உரு௭	
கஉ	உக	தொல்.	"	உருகூ	"	ககஉ	
"	"	இ-வி.	"	உசுஉ	"	உக௭	
கரு	மு.	தொல்.	பொருள்	எரு	"	ககரு	
"	எ	சீவக.	காந்த.	ககக	"	"	
"	கஉ	தொல்.	சொல்.	ந௭உ	"	உஉ௦	
"	கச	"	"	நக௭	"	உ௦ச	
"	"	"	"	நஅக	"	உஉச	
"	உ௦, உக	சீவக.	இலக.	உ௦க	"	"	
கசு.	மு.	தொல்.	பொருள்	அஉ	"	ககசு	
"	க, உ	"	சொல்.	உகரு	"	"	
"	மு.	இ-வி	"	எரு௭	"	எஅக	
கரு	க-கஅ	தொல்.	பொருள்	கரு	"	கஉ௭	
"	க௦	சீவக.	காம.	ச௦	"	"	
உக	க-அ	தொல்.	பொருள்	எரு	"	ககஉ	
"	க	பத்.	முருகு.	"	"	ருக	
"	உரு - க	தொல்.	பொருள்	அக	"	ககஅ	
உஉ	க-ரு	குறள்,	"	சருஉ	பரி.	"	
உச	க-அ	தொல்.	"	எரு	ந.	கக௦	
"	உச	"	சொல்.	நருகூ	"	உ௦க	
"	கஅ	சீவக.	கனக.	உஅ௭	"	"	
உரு	மு.	தொல்.	பொருள்	அக	"	உ௦உ	
உஅ	"	புறத்.	காடு.	கஅ	"	"	
உக	"	தொல்.	பொருள்	அ௦	"	கக௦	
ரு௦	"	"	"	கரு	"	கரு௦	
"	உஅ - க	சீவக.	கனக.	கஉ	"	"	

*	12/12	மு.	மதாலு	மபாருள்	சுாந	11	க.க.சு
---	-------	-----	-------	---------	------	----	--------

* இது, தனக்குமேரோய்ள்ளபதிற்ப்பத்துச் செய்யுளுக்குக்குறிப்பிட்ட
 னால்களின் பழையவுரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப்பலப்படுத்துவது.

கசு 0

பிரயோகவிளக்கம்.

பதிற்றுப்பத்து ச்செய்யுளின் எண்.	பாட்டின்பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	நூத்திர முதலிய வற்றின் எண்	இன்னொருரை யென்பது.	அச்சுப்பத்தகத் திற்பக்க எண்.
க	உ	ங	ச	ரு	ஈ	எ
சுசு	கூ-கௌ	பத்.	பெரும்பா.	ந.	கௌௌ	
நு-பதி	மு.	சிலப.	பதி.	அழி.	கக	
நுஉ	உ.க	சீவக.	நாம.	ந.		
"	"	"	குணமா.	ககசு	"	
நுக	மு.	தொல்.	பொருள்	எசு	"	
கூந	"	"	"	அௌ	"	
"	ச - நு	பத்.	சிதுபா.	"	"	
கூரு	கஉ	தொல்.	சொல்.	உருந	"	
கூசு	மு.	"	பொருள்	கௌ	"	
எக	"	"	"	கூந	"	
"	உரு - ச	சீவக.	சுர.	கசு	"	
எரு	க	பத்.	சிதுபா.	"	"	
எசு	மு.	தொல்.	பொருள்	எரு	"	
"	"	"	"	எசு	"	
எசு	கஉ	சீவக.	மண்.	கௌ	"	
"	உக - உ	"	"	கௌ	"	
எரு	மு.	தொல்.	பொருள்	எசு	"	
அௌ	"	"	"	கூந	"	
கௌ	உரு	பத்	முருகு.	"	"	

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எண்களுள், 'பு' என்பதன் பின்னுள்ளவைகள்

பக்கத்தை

யும், மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின் உரைகளையும் குறிப்பன.

அஃறிணைப் பெயர், ப. 3.

அக்குரன் - மிக்க கொடையாளியா
கிய ஒருவன்; இடையெழு வன்
ளஸ்களிலொருவனென்று தமிழ்
சிகண்டுகள் கூறும், 14.

அகப்பா - மதில், மதினுண்மேடை,
22, 3 - ஆம் பதிகம்.

அகலிரு விசம்பு, 68.

அகவலன் - பாடும்பாணன், 43.

அகழி, 33, 53, 62.

அச்சம், 90.

அச்சு - அச்சம், 90.

அசை, ப. 51, 96, 97, 126.

அசைதல் - தங்கல்,...

அசைநிலையும்மை, ப. 121, 125.

அசையா - கொடாத, 82.

அஞ்சி - இது, தகடீர்ச் சிற்றரசு
ருடைய குடிப்பெயர்; அவர்களுள்
ஒருவன் தெய்வத்தன்மை பெற்று
ஆகாயத்திலே அசைந்து கொண்
முருக்கும் மதிலை (தீங்கெயில்)
யுண்டாக்கி வருத்துவானாயினன்;
அப்பொழுது வண்டனென்ற
வீரனொருவன் அம்மதிலையழித்து
அவனை வென்றான், 31.

அட்டமலர்மார்பன், பா. 20.

அடா அடுபுகை - ஊர்சடுபுகை, 20.

அடுக்கம் - அடுக்குதல், 55.

அடுசில் - அடிசில், 21.

அடுநெய்யாவுதி, பா. 21.

அடுப்பு, 18.௯

அடும்பு - ஒருகொடி, 30, 51.

அடுமை, 21.

அடை, 2.

அடைச்சி - உடுத்து, 27.

அடைமதில், ப. 13.

அடையூஉ - அடைந்து, 81.

அண்டர் - பகைவர், 88.

அணிந்திமென - அணிந்து கொடு
மென, 64.

அணுமை - அணிமை, 78.

அதிகமான் - தகடீரிலிருந்த ஒரு சிற்
றரசன்; பெருஞ்சேர லிரும்பொ

றையால் வெல்லப்பட்டோன், 8 -

அந்தணர், 24, 64. [ஆம்பதிகம்.

அந்தணரறுதொழில், 24.

அந்தரம் - வெளி, 51.

அந்தில், அசை, 40.

அந்துவஞ்செள்ளை, 9 - ஆம் பதிகம்.

அந்துவன் - ஒரு சேரரசன், 7 - ஆம்
பதிகம். [71.

அம்பணம் (மரக்கால்) அளவை, 66,

அம்பின் விசையை அடக்கிய தோற்
கேடகம், 45.

அம்புக்கு அரவு உவமம், 45.

அம்பு களைவறியர்ச் சுற்றம், 24.

அம்புசேருடம்பு, 42.

அம்முச்சாரியை, ப. 85.

அமர்பு மெய்யார்த்த சுற்றம், 12.

அயிரை - ஒருவகைமீன், 29.

அயிரை மலை, 21, 3 - ஆம் பதிகம்,
70, 79, 88, 90.

ககூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அபிரைவரைபோல் வாழ்க, 70.
அரக்கத்தன்ன துண்மணல், 30.
அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை
வெல்ல ஆலோசித்தல், 50.
அரசலியல்பு, 63.
அரசன் குணங்கள், 20, 32, 37.
அரசன் துணங்கையாடுதல், 57.
அரசாட்சி, 13, 22, 23, 31
அரசகட்டில் - சிங்காதனம், 8-ஆம்
அரம்பு - குறும்பு, 15. [பதி.
அரவழங்கும் (அரவுபோல ஆடும்)
பெருந்தெய்வம், 51.
அரிகாலவித்து, 30.
அரிசில்கிழார் - ஒருபுலவர், 8 - ஆம்
அரியல் - கள், தேன், 61, 62. [பதி.
அரில் - பிணக்கம், 12.
அருந்து - அருந்தி, 89.
அருந்துதி - அருந்ததி, 31, 89.
அருந்துறை போகி, 76.
அருப்பம், 45.
அரும்பதைவினோரார், 75.
அருவி - நீர், 28, 47, 71, 78.
அருவியாரம்பல், பா. 63, 71.
அல்வழிச்சாரியை, ப. 14.
அலந்தலையுள்ளம், 23.
அலந்தலையேலம், 39.
அலவகுடுதல், 51, 58. [77.
அவ்வெள்ளருவி-அழகிய வெள்ளருவி,
அவ்வெறிந்தவுலக்கை வாழைச் சேர்
த்தி வள்ளைகொய்தல், 29.
அவிமகம் - அவிமந்தம், 52.

அறிவு வலியுறுத்தும் சான்றோர்.
மந்திரிகள், 72.
அறுகை - ஒரு குறுநில மன்னன்,
சேரனுக்கு நட்பினன்; மோசர்
மன்னனுக்குப் பகைவன், 44.
அறுதொழிலந்தணர் வழியெழுந்தல்,
அறுவை - ஆடை, 34. [24.
அறை - பாசறை, 24, 81.
அறைநர் - அறுப்பவர், 19.
அறை (அறுத்தல்) யறு கரும்பு, 76.
ஆகன்மாறு - ஆதலால், 38, 54.
ஆகியர் - ஆகுக, 88.
ஆகுபெயர், ப. 14, 41, 42, 69,
ஆகெழு கொங்கு, 22. [71, 115.
ஆஞ்ஞாசக்கரம், 14.
ஆடிய - வழங்கிய, 25.
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், 6.
ஆடுறுமடா, 24. [ஆம்பதிகம்.
ஆண்டலைப்புள், 25.
ஆண்மைக்கடன், 31.
ஆதி - ஆவாய்....
ஆபரந்தன்னயானை, 77, 78. [13.
ஆம்பல்குடித்துணங்கையாடு மகளிர்,
ஆம்பலென்னுமென், 63.
ஆம்பற்றி, 23, 27, 71.
ஆம்பற்றுவைத் தலையிற்றூடல், 62.
ஆமானுடைய ஊன், 30.
ஆயிடை (அவற்றுக்கிடை) பென்பு
தன் முடிபு, ப. 2, 82.
ஆயிரவெள்ளம், 21, 38, 63.
ஆயிரவெள்ளம் வாயிர், 21.

அழல் - அங்காரகன், 13.
 அழல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளி
 ஓடாமை, 13.
 அழன்மருள் பூவின் ருமரை, 23.
 அழியச்செய்தே, ப. 7.
 அழியாவிழவு, 29.
 அளப்பருக்குரையை, 79.
 அடக்கம்பு, 16, 31, 80.
 அறக்கரைநது வயங்கிய நா, 64.
 அறஞ்சால் கம்பு, 31.
 அறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையா
 கும் தீது, 32.

ஆயிர வெள்ளி ஆழி, 63.
 ஆயின் - ஆதலால், 13.
 ஆர்த்த - கட்டிய, 12.
 ஆர்பதம் - உண்ணமுண்டவு, 55, 66.
 ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல்,
 ஆரியர், 11, 2 - ஆம் பதி. [31.
 ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையிம்பம்,
 ஆரியவண்ணல், 5 - ஆம் பதி. [11.
 ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், 15.
 ஆவுதி - ஆகுதி, 21.
 ஆள்வினை வேள்வி, 21.
 ஆறகைகள்வர், 9, 15, 31.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. ககாங்

ஆறலைகள்வரில்லாத வழியின்சிறப்பு, 31.
 ஆறியகம்பு - அறக்கம்பு, 16, 90.
 ஆறுசென்மார்க்கட்கோய்தகைதடுக்க 60.
 ஆன்பயம்-வாழ்நர் - இடையர், 71.
 ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்த மென்னுமாறு, 50.
 ஆன்றோள் கணவ, 55.
 ஆனியம் - நாள், 69.
 இரும், 11.
 இகஉ-இகுத்த - வீழ்த்தி, 40.
 இசின், 15, 16, 82, 90.
 இசைநிறையுமை, ப. 66.
 இசைமேல் தோன் மல் - புகழை மேவுந் தோன்மலே, 64.
 இஞ்சியும் பூவும் விரவினமாலை, 42.
 இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றல், ப. 4.
 இடவழுவமைதி, ப. 86 - 8, 155.
 இடாவேணி - அளவிடப்படாத இடி, 51. [எல்லை, 24, 81.
 இடுகழற்கு தபுந், 32.
 இடும்பில் - இடும்பாதவனம், 5 - இடைக்குறை, ப. 7. [ஆம்பதி.
 இடைமதில், 16.
 இடையர் தொழில், 21.
 இதழ் - இமை, 52.
 இம்யம், 11, 43.
 இமயம் குமரிபொடாயிடை, 11.
 இமயவரம்பன் தம்பி, 3 - ஆம்பதி.
 இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேலாதன், 2 - ஆம்பதிக்கம்,
 இமயவரம்பன் நெடுஞ் சேலாதன் கடம்பு தடித்தது, 11, 12, 17, 20, 88.
 இயிழ்ந்த - தழைத்தது, 23.

இன்ன இன்ன குணங்கள் இயல்பென்று கூறி உயர்ந்தோர் அவனை வாழ்த்துவது, 18, 20, 24, 43, இரக்கு - இரப்பேன், 61. [48.
 இரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரையு, மலர்ப்பரியாக் கை, 52.
 இரலை - மான், 74.
 இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சதல், 57. [55.
 இரவலரைத் தேரில்வரச் செய்தல், இரவில் ஊர்களுக்குச் செல்லுதல், 31.
 இருகடனீரும் ஒருபகலில் ஒருசேரன் ஆடியது, 3 - ஆம்பதி. [34.
 இருநிலத்தோயும் விரிநூலுறவையர், இருபெயரொட்டு, ப. 46, 47, 49, 77, 93, 109, 120.
 இரும்பொறை - ஒருசேரன், 89.
 இரையு - இரத்தற்கு, 52.
 இல்லோர் - மெய்ம்மறை - வறிபவர் களுக்குக் கவசம் போல்வான், 65.
 இவணர் - இவ்வுலகத்திலுள்ளார், 74. [பல, 21.
 இவளொடு ஆயிரவெள்ளம் வாழிய இழித்துக் கூறியது போலக் குறிப்பால் உயர்த்துக் கூறல், 48.
 இழிவு சிறப்பும்மை, ப. 22.
 இழைதைஇ, 39.
 இளஞ்சேரலிரும் பொறை, ஐந்தெயிலெறிந்தது, 85, 9 - ஆம்பதி.
 இளம்பழையன்மாறன், 9-ஆம்பதி.
 இளை - காவல், 28.
 இரூ அலியர் - அழியா தொழிக, 40.
 இறம்பு - குழங்காடு, 78.
 இறை - கைச்சந்து, 30, 54, 65.
 இறைகிழுவோய் - இறைவனாத்தன்மையை யுடையாய், 54, 90.

இமிழிசை—இயமரம் - ஒருவகை
 வர்ச்சியம், 50.
 இயமரங்களுக்கு இடையிடையே
 சங்குமுழங்குதல், 50.
 இயவர் - வந்ததியகாரர், 77, 78.
 இயன்மொழிவாழ்த்து - தலைவனுக்கு

இடைஞ்சிய, 24.
 ஈத்ததிருங்கான் ஈத்தொறுமகிழான்
 ஈத்தொறுமாவளளியனே, 61.
 ஈத்தான்றான விடனுடைவளன், 32.
 ஈதல், 15.
 ஈதநண்டாழாசிதறிருக்கை, 16.

ககாச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஈமென் - கொடுமென், 64.
 ஈரமுடைமையின் நீரோரணையே, 86, 90.
 ஈரறிவு - இம்மையறிவு, மறுமை யறிவு; பெரிய அறிவுமாம், 74.
 ஈரிதழ் - குளிர்த்திணை, 52.
 உகக்கும் - உயரப்பறக்கும், 77.
 உஞற்றுதல் - முயல், 51.
 உடல் - காரணம், 69.
 உடலான, ப. 115, 126, 140.
 உடற்குறை எழுந்தாடல், 35.
 உடற்றிசினோர் - சினப்பித்தவர், 72.
 உடை - உடைமரம், 13.
 உண்டாட்டு, 48.
 உண்டு உரைமாரிய ஈ, 15.
 உண்பித்தல், 24.
 உண்மர் - உண்பவர், 24.
 உண்மருந் தின்மரும் வரைகோளறி உண்மை, 21. [யாது, 24.
 உணீஇயர் - உண்டற்கு, 36.
 உத்தாருருவாகிய போகபூமி, 68.
 உத்தலை, ...
 உதியஞ் சேரல், 2 - ஆம்பதிகம்.
 உம்பற்காடு - பலவூர்களை யுடையதொரு சிறுநாடு; யானைகள் மிகுதியாக இருந்தது பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது போலும், 2 - ஆம்பதி, 3 - ஆம்பதி, 5 - ஆம்பதி.
 உம்மையைமாரிக் கூட்டல், ப. 124.
 உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, 39.
 உய்தல் - நீங்குதல், 41.
 உய்யுமோ, 16.
 உயர்திணைமகளிர் - குலமகளிர், 73.
 உயலங்கோதை - அசையும் மாலை, 52.
 உலர் - உலாவார் - அலிவனாய்வு

உரும்பு - கொதிப்பு, தி, 26, 50.
 உருளி - வட்டமாகவுள்ள தேருருளி, 27.
 உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 40, 71, 80.
 உரைசால் வேள்வி, பா. 64.
 உலக்கை, 24, 29. [163.
 உலகஞ் செய்த - நன்றுண்டெனின், உலகத்தை முடிய கடனீரை வற்றச் செய்தத்கெழுந்த ஆதித்தரும் வடவைத்தீபும், 62.
 உலகமுடிவு, 72.
 உவ்வரை - உவ்வெல்லை, 78.
 உவலை - ஓட்டை, தழை, 28, 86.
 உழவர், 90.
 உழவர் மகளிர் வயற்புள் ளோப்பல், உழவு, 13, 76. [27.
 உழாதுவித்தாந், 13..
 உழிஞை, 56.
 உழிஞைக்கொடி - முடக்கற்றான், உழிஞைத்தெரியல், 63, [56.
 உழிஞைபாடல், 46.
 உழிஞையரவர் - உழிஞைமாலையைத் தலையிற் சூழப் பகைவருடைய அரணைக் கைப்பற்றிப் போர்செய்ய உள்மதில், 16. [நினைப்பது, 77.
 உளைதல் - விடுபடுதல், 41.
 உறீஇ - உறுவித்து, 44.
 உறுவர் - அடைந்தோர், 43.
 உறுவரார வோம்பாதுண்டு, 43.
 உறை - உறைதல், 68.
 உறைவைத்தல், 66, 71.
 உன்னத்துப்பகைவன், 61.
 உன்னம் - ஒருவகைமரம்; மலைநாட்டார் இலவமரத்தை யுன்னமென்பர், 23, 40, 61.
 உலர் - உலாவார் - அலிவனாய்வு

உராதுல் - உலாவுதல், 47. [71, 73.
 உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த் தன்மை
 யை அடைதல், ப. 61.
 உருத்துவமலிரிசிறை, பா. 28.
 உருத்தெழு வெள்ளம், பா. 72.
 உருபு - நிதம்,...

மித்தம், 40.
 ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய்,
 ஊக்கறக்கடைஇ, 31. [11.
 ஊசிவெண்டோடு - கூரிய வெள்ளிய
 பனந்தோடு, 70. •
 ஊணின்பெருமை, 15.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. ககூரு

ஊதை - காற்று, 51.
 ஊர்சுடுபுகை, 20.
 ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், 40.
 ஊர்விழவறுமை, 15.
 ஊர் - பரந்த, 13.
 ஊர் - ஊர்நாள், 21, 63, 71.
 ஊர்நாத்தல் - உறுதற்காராய்தல், 51, 74.
 ஊன் துவையடிசில், பா. 45.
 ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடை குறடு, 21, 67.
 எஃகம், வாள், வேல், 11, 19, 24, 33, 67, 90.
 எஃகானேம், 67.
 எஃகின்பஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, 55.
 எஃகு படையறுத்த கொய்சுவற் புரலி, 62, 64.
 எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, 74.
 எச்சவும்மை, ப. 89, 144.
 எடுத்தேறு - எடுத்தெறிதல், 41, 84.
 எண்ணின்று - எண்ணியது, 77.
 எண்ணெடு, ப. 2, 82.
 எதிர்மறையும்மை, ப. 22.
 எமக்கு இல்லென்றாரின் குழாத்தர், எரிபரந்தெடுத்தல், 15, 71. [39.
 எருக்கி - அழித்த, 83.
 எருது, 27, 67.
 எருமைநிறை நெய்தற்பூவைத்தின் னல், 13.
 எருவை - தலைவெருத்த உடல் சிலந்திருக்கும் பருந்து; கழு கு மாம், 36, 67.
 எருவைச் சேவலும் எழாலும், 36.
 எழாத்தோள் - முதுகிட்டார் மேற் செல்லாத தோள், 90.
 எழால் - புல்லூறென்னும் பதவை, எழு - கணையமரம், 45. [36.
 எழுமுடி கெழீஇய, 14.

எறியர் - எறிதற்கு, 52.
 எறும்பு, 30.
 ஏ - ஏத்தொழில், 58.
 ஏய் - ஏலி, 11.
 ஏணி - எல்லை, பரிசுறை, 45, 54.
 ஏதுப்பெயர், ப. 16.
 ஏமவாழ்க்கை, பா. 68
 ஏவல்வியன்பனை - சேனையைப் போ ருக்கு ஏவுதலையுடைய பெருமை பொருந்திய முரசு, பா. 39.
 ஏவிளங்குதடக்கை, பா. 58:
 ஏறட்டுக்கொள்ளுதல், ப. 115;
 ஏறுவேணி - கோக்காலி, 43: [145.
 ஏறு, 23.
 ஐம்பால், 30.
 ஐயவி - கதலிற்றுக் காவலாகப் புற வாயிலிலே தூக்கப்படும் தூலா மரம், அப்புக்கட்டுமாம், 16, 22.
 ஓகந்தார், 7 - ஆம்பதிகம்.
 ஓடுவைக் கூட்டியுறாத்தல், ப. 151.
 ஒண்டொடி கணவ, 90.
 ஒன்பாறிக் கழற்கால், பா. 34.
 ஒய்யும் - செலுத்தும், 73, 87.
 ஓராஅ=ஒருவி - நீங்கி,.....
 ஓராங்கு - ஒன்றுபோல, 31, 69.
 ஓரால் - நீங்கல், 23.
 ஒருதத்தை - பொறையன் பெருந் தேலியின் தந்தை, 7 - ஆம்பதி.
 ஒருபெயர், ப. 17.
 ஒரு பொருளாக இருபெயர் நித்தல், ப. 49.
 ஒரு வாய்பாட்டு விகற்பம், ப. 108.
 ஒருஉப - நீங்குவார்கள், 34.
 ஒலிதெங்கு - தழைத்த தென்கை, 13.
 ஒலிந்த - தழைத்த, 31.
 ஒழியிசைத் தில், ப. 106.
 ஒழுக்குவண்ணம் - ஒழுதிய லோசை

எழுமுடிமார்பு - ஏழரசரை வென்று
அவர்களுடைய ஏழுமுடியானும்
செய்ததேராராததை யுணரி க் த
மார்பு, 14, 16, 40, 45.
எழுஉ=எழு - கணையமாம், 45.

யாத் செல்வது, 11 - 9, 21 - 81,
83 - 90.
ஒழுசுவண்ணமும் சொற்கீர் வண்ண
மும், 14, 19, 20, 23, 25, 26,
50, 51, 69, 71, 82, 90.

குகுகு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஒழுக்கை - வண்டி, வண்டியொழுங்கு, 44, 50.

ஒள்வாளமலை - போர்க்களத்திற் கத்தியை அசைத்துக் கொண்டு வீரர் ஆடுவது, 56.

ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல், 15, 30, 41, 49, 66.

ஒன்று மொழிந்தடங்கிய கொள்கை, ஒன்று மொழிமறவர், 41. [15.

ஒன்றை - பொருந்தாத, 85.

ஒன்றைத் தெவ்வார், 53.

ஒச்சம் - உயர்வு, 41.

ஒடாப்பீட...

ஒடாப் பூட்கை, 34.

ஒடாப் பூட்கை மறவர், 57.

ஒத்திரநெல், 7 - ஆம்பதிகம்.

ஒதிரம்,...

ஒபாதி - ஒப்ப, 44.

ஒம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால், 34,

ஒம்பாவிகை, 42. [35.

ஒய்தகை - ஒய்ந்ததன்மை, 60.

ஒல்க்கம் - அரசிருக்கை, 61.

ஒலத்தன்ன வினைபுனைநல்லில், 61,

ஒலம் - சித்திரம், 61, 88. [88.

ஒவு - சித்திரம், 68.

கங்கை, 5 - ஆம்பதிகம்.

கட்கடைவீதி, 30, 68, 75.

கட்கொடிதுடங்குமாவணம், 68.

கட்டணம், 64.

கட்டளை - தரம், 81.

கட்டி - பொன், 81.

கட்டிப்புழுக்கு - வெல்லத்தோடுகூட்

முனை அவரைப்பரல் முதலியவற்

றின் புழுக்கு, 90.

கட்டில் - சிங்காதனம், 5 - ஆம்பதி,

கட்டுர் - பாசடை, 68, 82, 90. [79.

கட்கு - கேடகம், 45.

ஒரு சேரன் தமிழ்த்து, 4 - ஆம்பதி, கடம்பு, 17.

கடம்பு தமிழ்த்தமை, 11, 12, 17, 20, கடல், 88. [88.

கடல்நீந்திய மரம் - மாக்கலம், 75.

கடல்பிறக்கோட்டிய செஞ்சூட்டி, 75.

5 - ஆம்பதிகம்.

கடலவும் கல்லவும் யாற்றவும் பிற்

வும் வளரிகழ்நாடு, 15.

கடலவுக் காட்டவு மரண், 30.

கடலிற் கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்

படு வியன்பிண, 11, 17.

கடலிற் சண்டைசெய்தது, 11, 41.

கடலின் பெருமை, 45.

கடலை வேலாற் குறைத்தது, 46,

88, 90.

கடலோட்டிய குட்டுவன், 46.

கடவுட்பத்தினி, 5 - ஆம்பதிகம்.

கடவுட் பழிச்சல், 41.

கடவுட்பெயரிய கானம் - விர்தாடவி,

கடவுண்மேன, 13. [88.

கடவுள் - தூர்க்கை, 79.

கடவுள் வாகை - வெற்றிமடந்தை

யாகிய கடவுள்வாரமும் வாகை, 66.

கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், 31.

கடவுளபிரையினிலை, 79.

கடற்படப்பை, 30.

கடற்போர், 41.

கடறு - காடு.....

கடன்மறுத்தல், 45.

கடாஞ் சென்னி - மதம் ஒழுக்கப்

பெற்ற தலை, 25.

கடாவிடுதற்சொழில், 62.

கடாவுறீஇ - செலுத்தி, 44.

கடாவோபாதி - கடாவைஒப்ப, 44.

கடி = கடிப்பு - குறுந்தடி, 84.

கடிப்பு இகூஉ. 40.

கடம்பதுத்தியற்றியபனை, 17.
 கடம்பின் பெருவாயில் - நன்னனார்,
 4 - ஆம்பதிகம்.
 கடம்பின் பெருவாயின் என்ன நினைச்
 செருவினாற்றலை யறுத்த அவன்
 பொன்படு வாகை முழு முதலை

கடிப்புடை, 84.
 கடிமரம் - காவன்மரம், 33.
 கடுக்கை - கொன்றை, 43. [11.
 கடுஞ்சினவிதல்வேள் களிதூர்தரல்,
 கடுந்தேறுறுகிளை - கடிதடிகத்தெறு
 தல் மிக்க குளவியினம், 71.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. ககௌ

கடும்பதைத்தும்பி, 67.
 கடும்பு - சுற்றம், 12.
 கடைஇ - செலுத்தி, 31.
 கடைஇய - செலுத்திய, 70.
 கடைக்குறை, ப, 12, 104, 121;
 கடைஇ, 68. [144, 155.
 கண்டி, 43.
 கண்டிக்கும் - கண்டேம், காண்பேம்,
 11, 24, 43, 65, 84.
 கண்டி - துண்கோல், 43.
 கண்டோர்மருளல், 9 - ஆம்பதி.
 கண்ணகிக்குக் கற்கொண்டது, 5 -
 ஆம் பதிகம்.
 கண்ணி கண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய
 போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினைசெய்
 யக் கருதுதல், 58.
 கனிச்சி - கற்கணையுடைக்கும் சூர்
 தாலியென்னுங்கருவி, 22.
 கணை தஞ்ச விலங்கல், 16.
 கதலிகை, 88.
 கதவங்காக்கும் கணையெழு, 45.
 கதமுறையாலியொடுசிதறி, 50.
 கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், 45.
 கந்து கோளியாது - கட்டுத்தறியி
 லடங்காமல், 77.
 கபிலர், 7 - ஆம் பதிகம், 85.
 கபிலை - குராற்பசு, 6-ஆம் பதிகம்.
 கம - நிறைவு, 11.
 கமஞ்சுல் - மேகம், 81.
 கமழ்குரற்றுழாய், பா. 31.
 கமழுங்குளவி, 11.
 கயிறுடாவைகல், 71.
 கயிறுகுறுமுகவை, (பா), 22.
 காணம், 5 - ஆம்பதிகம்.
 காந்தைக்கொடி - கொட்டைக் காந்
 தை; நீர் முள்ளி போல்வது, 40.

கல்லுடை நெடுநெறிபோழ்த்து சுர
 னறுப்ப, 19.
 கலம் தருதல், 52.
 கலப்பை - வாத்திய முட்டுக்களை
 யுடையபை, 15, 23, 41. [61.
 கலமகிழ்வு - வினோதமகிழ்ச்சி, 12,
 கலமகிழ் மேவல ரிரவலர்க்கீழும், 81.
 கவணை - கவண், 88.
 கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்,
 கவர்காற் கூளியர், 19. [19.
 கவரி, 43.
 கவரி முச்சிக் கூந்தல், 43.
 கவலைகவற்றல் - வருத்தத்தைச் செய்
 தல், 44, 67. [24.
 கவிர் - முள்ளமுருக்குமாம், 11,
 கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதார்தல்,
 13.
 கவைமரம் - கிளைத்தமரம், 74.
 கழஞ்சால் அளவிடுதல், 15, 32.
 கழங்கு - கழற்காய், 15, 32.
 கழல், 30.
 கழல்கட் கூகை,...
 கழலிற் போர்த் தொழிலைப் பொறித்
 கழறி - இடித்து, 81. [தல், 34.
 கழனி - வயல், 32, 90.
 கழனியுழவர் - தண்ணுமையை மழை
 யென்று மயிலாடல், 90.
 கழனிவாயில், 23.
 கழிப்பி - கழித்து, 76.
 கழுது - பேய், 13.
 கழுதையாலுமுதல், 25.
 கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவ
 னுள் ஒரு சிற்றாசன்; - இவனு
 டைய ஊர் காழார், 71, 88.
 கழை நிலைபெறுக் குட்டம் - பற்றுக்
 கோலுக்கும் நிலையாத பள்ளம்,
 கழையமல் கழனி, பா. 32. [86.

கரம்பைநிலம், 28, 75.
கருப்பந்தெப்பம், 87.
கரும்பின் பாத்தி, 18.
கருவிவானந்தண்டளிதலைஇய, 31.
கரைவாய்ப்பருதி, பா. 46.
கலகால்கவணை, பா. 88.

கன்லிலை, 75.
கனங்காய்க்கண்ணி கார்முடிச்சேரல்,
38, 4 - ஆம் பதிகம்.
கனவழி - போர்க்களச்சிறப்பைக்
கூறுவது, 36.
கனிற்று - ஆண்பன்றி, 26.

ககாஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கற்ப - கல்வியையுடையாய், 43, 80.
 கற்பு - கல்வி, 43, 59, 80.
 கற்புடையவ விலக்கணம், 16.
 கறையடி - குறுதிக்கறை தோய்ந்த
 தன்றுடையாயம், 71. [அடி, 28:
 கனவும் - கனவுகாணும், 11.
 கா - துலாம், தோட்சுமை, 41, 6 -
 காக்கை, 30. [ஆம்பதிகம்.
 காக்கைபாடினி நச்செள்ளையார், 6 -
 ஆம் பதிகம்.
 காஞ்சி - காஞ்சிமரம், 23, 62.
 காஞ்சி சான்ற செரு - நிலையாமை
 அமைந்த பேர், 84.
 காஞ்சிசான்ற வயவர் - நிலையாமையை
 எப்பொழுதும் உள்ளத்திற்
 கொண்டிருத்தலமைந்த வீரர், 65;
 காஞ்சிமரம், 23, 62. [90.
 காஞ்சியம் பெருந்துறை, 48.
 காஞ்சியாற்றுத் துறைகெழுமணலி
 னும் வாழ்க, 48.
 காட்சிவாழ்த்து - கண்டதைப் புகழ்
 ந்து வாழ்த்துவது, 41, 54, 61,
 காடு, 13. [64, 82, 90.
 காடுகைதாய்த்திய நீடுநாளிருக்கை,
 காடுறுகடுநெறி, பா. 26. [82.
 காண்குவந்திசின் - காண்பேன் வந்
 தேன், 64.
 காணம் - பொற்காசு, 6 - ஆம்பதி.
 காணியர், 42.
 காணியாளர் - மேற்குழிகள், 13.
 காணிலியர் - காணுதொழிக, 44.
 காணுமோர் - காண்பவர், 83.
 காத்தற சிறப்பு, 15.
 காந்தள், 67.
 காந்தள் தெய்வத்துக்குரிய பூவென்
 67

கரய்த்த கரத்தை மாக்கொடி. வினை
 வயல், 40.
 கால் இளர்த்தன்ன பரி, 80.
 காலமறிந்து நீராடுதற்குவர மணி
 யடித்தல், 31. -
 காலவழுவமைதி, ப. 29, 87.
 காலு - சூரியன், 21
 காலையன்ன மொழி, 21. [பதிகம்.
 காலையிற் போரடித்தல், 9 - ஆம்
 காவன்மரத்தில் யானையைக் கட
 டல், 32, 33.
 காவன்மரத்தைவெட்டிமுரசு செய்
 வித்தல், 11, 12.
 காவன் முல்லை - அரசன் நாடுகாத்
 தலைச் சிறப்பிப்பது, 89.
 காலிரி, 50, 73, 90.
 காலிரிச்சிறப்பு, 50.
 காலிரிநதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின்
 காலிரிப் பட்டப்பை, 90. [சூடல், 50.
 காலிற்றகைத்த துறைகட்டு கலப்பை
 யர், 41.
 காழ - குத்துக்கோல், 53, 77.
 காணுனக்கு கடுநெறி, பா. 25.
 கிண்கிணி, 52.
 கிண்கிணி பரடலைப்ப, 52.
 கிளிகழபாடல், 78.
 கின்னரப்புள்ளின் சிறகில இசை
 பெழுமென்பது, 43.
 குஞ்சரவொழுகை - யானை கட்டிய
 வண்டி, 5 - ஆம் பதிகம்.
 குட்டநாடு - கொடுந்தமிழ்நாடு பன்
 னிரண்டறு ளொன்று; ஆலய
 புதைக்கு வடக்கிலுள்ளது, 90.
 குட்டம் - பள்ளம், 86, 88.
 குட்டுவன் - குட்ட நாட்டை யுடை
 வன், 23, 29, 42, 43, 46, 49,
 60

காந்தளங் கண்ணி - காந்தட்டமாலை,
காந்தளங் கண்ணி வேட்டுவர், 30.
காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், 4-ஆம்
பதிகம்.
காப்பொள் - துலாம்பொள், 5-ஆம்
பதிகம்.

குட்டுவன் சேரல் - கடல் பிறக்
கோட்டிய செங்குட்டுவன் மகன்,
5 - ஆம் பதிகம்.
குட்டுவனிரும்பொறை - குடக்கோ
விளஞ்சேரலிரும்பொறை யின்
மாமன், 9-ஆம் பதிகம்.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கசுக்

குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன்-ஆடு
கோட்பாட்டுச் சேரலாதனுடைய
மாமன், 6 - ஆம் பதிகம்.

குடநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னி
குடநாடு ளொன்று, 6-ஆம் பதி.
குடநாட்டிலுள்ளவர், 55.
குடவனாறு, 50.

குழிகையோடு தடியிரட்டல், 5-ஆம்
குடிதிருத்தல், 37. [பதி.

குடிபுறத்தருள்-கீழ்க் குடிக்களைப்
பாதுகாக்கும் மேற்குடிகள், 13.

குடிவிழுத்தினை, 31.

குடுமிபெய்தால், 36.

குடைச்சுல் - சிலம்பு; குடச்சுலென
வும் வழங்கும், 57, 68, 90.

குண்டிகண்ணகழி, பா. 53. [51.

குணகுடகடலோடர்விடைமணந்த,
குதிரை, 25, 62, 64, 65, 82.

குதிரைக்கு யாடும், யானைக்குப் பசு
வும் உவமை, 78. [குதல், 22.

குந்தாலிக்குருவியாற் றிணைந்துதோண்
குமட்டுர்க் கண்ணனார் - ஒருபுலவர்,
2 - ஆம் பதிகம்.

குமரீயாறு, 11, 43.

குரவை நிலை, 52.

குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல்,

குரால் - கோட்டான், 44. [73.

குரால் பறத்தலை, 44.

குருகு - கொக்கு, நாரை, 30.

குருசில், 32.

குருதிமன்றம், 35.

குருதிவட்டம், 29.

குரை, அசை, 84, 90.

குலை - காணி, 24, 79.

குலைஇ - குலவி, 88.

குலையிழிப்பிறாச்சார்பத்துவயவர் 24.

குளவி-குளவிக்கொடி, மலைமல்லிகை,
12, 30.

குளவிகுட்டைக் கிளைத்த சிறார்
துன்புறுதல், 71.

குளிக்காலம், 81.

குறிஞ்சிவளம், 30.

குறுக்கல் விகாரம், ப. 7, 104.

குறுதல் - வாங்குதல், 22.

குறுந்தான் ஞாயில், பா. 71.

குறுந்தான் - குறியபடி, 71.

குறம்பு - அரண்,

குறும்பொறை - பெருமையைச்
சார்த்த சிறு பொற்றைகள், 74.

குறையுடல் எழுந்தாடல், 35.

கூகை - கோட்டான், 23.

கூட்டம் - கூடியுறைவது, 88.

கூடல் - ஆற்றின் கூடல், 50.

கூத்தல் விதலியர், பா. 18. [18.

கூத்தல் விதலியர் வழங்குக அடுப்பு,

கூத்தன்முரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்த
கயிறு, 5 - ஆம் பதிகம்.

கூர்தல் - குளிராலுடல்வளைதல், 59.

கூலம், 13, 29, 89.

கூலம்பகர்நர், 13.

கூளி, 36.

கூளியர் - ஏவல்செய்வோர், 19, 36.

கூளியருண்ணல், 36.

கேடாடி நல்லிசை, 14.

கேட்டிகும் - கேட்டேம், 52.

கைச்சரடி - கைக்கவசம், 19.

கைபரிதல் - ஒழுங்குக்குலைதல், 83.

கோங்கர், 22, 77, 88, 90.

கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியசேரன்,

கொடி, 15, 25, 44, 47. [2.

கொடி அருவி போல்வது, 25, 69,

கொடிநிறுப்பட்டசியம், 15. [70.

கொடியுழிகை, 43, 44.

கொடுக்கல் 5 - ஆம் பதிகம்

குயிலை, 21, 22.
 குவளைத்தாடுநறி, 27.
 குழாஅலின் - கூடுதலால், 29.
 குழுஉநிலை, 49, 53.
 குழுஉநிலைப்புதவு - பலநிலமாகச்
 செய்தகோபுரவாயில், 53.

22

கொடுங்குழை கணவ, 14.
 கொடுமணன்கலம், 67.
 கொடுமணமென்னுமூ, 67, 74.
 கொடுமிடல், 32. [64, 76.
 கொடை, 15, 19, 20, 24, 38, 48,

களம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடைபோற்றலையே இரவலர்நடு
வண், 79.

கொண்டி - கொள்ளை, 43, 63.

கொல்புனற்றளிர், 52.

கொல்லிக்கூற்றம் - கொல்லிமலை
யைச் சூழ்ந்தமலையையுடையநாடு,
8 - ஆம் பதி.

கொல்லிமலை, 73, 81.

கொல்கொலக்குறையாத்தானை, 82.

கொலை வில் வேட்டுவர், 30.

கொள், 75. [82.

கொளக்கொளக்குறையாச்செல்லம்,

கொளை - கோட்பாடு, 30. [79.

கொற்றவைக்கடவுள், 3 - ஆம் பதி,

கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணி -

கொன்றைப் பூவையும் கிழித்த

பளங்குருத்தையும் சேர்த்துத்

தொடுத்தமலை, 67.

கோக்காலி, 43.

கோடாக்கொள்கை, 37.

கோடியர் - கூத்தர், 56. [42.

கோடியர்க்குப் புரவி கொடுத்தல்,

கோடு - கொடுமை, 37.

கோடுகண்டன்ன இஞ்சி, 16.

கோடுகூடுமதியம் - முனைகூடிய சந்

திரன், 31.

கோதை மாப்பன், 79.

சங்கிலிருந்த முத்தெடுத்தல், 30.

சவட்டுதல் - உருவழித்தல், 34.

சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடை

சாடு - வண்டி, 44. [பேர், 27.

சாதின்குலிகம் - சாதிவின்கம், 11.

சாதிப் பெயர், ப. 128.

சார்த்தம் - சந்தனம் 87.

சார்தி - பூசை, 9 - ஆம் பதி.

சாப் மாப்புற வரங்கல், 90.

சாயன் மாப்பு, 16.

சான்றோர் - அமைதியையுடையவர்;
வீரர், 14, 82.

சான்றோர் புரவல், 55.

சான்றோர் மெய்ம்மறை, பா. 14.

சான்றோர்நன் நிற்பனப்பு, 72.

சிங்கம், 12, 75.

சிங்கம் போன்ற மதப்புகழ், 12.

சிதடி - சிள்வீடென்னும்வண்டு, 43,

58. [தல், 22, 76.

சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்

சிதாஅர் - கந்தை, 12.

சிரல் - மீன்கொத்துக்குருவி, 42.

சிரறுதல் - சிதறுதல், 74.

சில்வனை விதலி, பா. 40, 57, 78.

சிலம்பி, 19.

சிலம்பி கோலிய போர்வை, 39.

சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோ

ட்டைவாயிலிற் கட்டுவித்தல், 53.

சிலை - முழக்கம், 81.

சிலைபொருத அகலம், 63.

சிறப்புமை, ப. 125.

சிறுசெங்குவளை, பா. 52.

சிறுதுயில், 50. [பதி.

சிறுபுறம் - சிறுகொடை, 7 - ஆம்

சிறை - யாழ்நரம்புக் குற்றம், வீதி

யின் இருபுறம், 23, 29, 43.

சிறையழி புதுப்புனல், 78, 9 - ஆம்

சின்மை - சிறுமை, 76. [பதி.

சின்னூல் - சேமிநாதம், 76.

சின்ன, முதலின்பயனிலையைக் கொள்

ளும் உருவமைதி, ப. 4, 6.

சின்ன வினையெச்சம் முதல் வினை

போடு முடிதல், ப. 96.

சீர் - கனம், 22.

சீர்சால் வெள்ளி, பா. 24, 69.

சுட்டு இரட்டித்தல், ப. 7.

சுடர்வீகை, 4 - ஆம்பதி, 88.

சாயினம் - மென்மையையுடைய மது
 ளிர் கூட்டம், 60.
 சாற்பார்த்தன்ன தீம்பிழி, 81.
 சாறு - விழா, 81.
 சாறுபடுதிரு, 65.
 சாறுபுழையும் நின்றொழில், 72.

சுடர்வன் வேறுகை, பா, 41.
 சுரை - திரிக்குழாய், 47.
 சுவரில் நாளைக் குறித்தல், 68.
 சுற்றமோம்பல், 12.
 சூடாநறவு - மது, 85.
 சூர் - சூரபன்மா, 11.

அரும்பத

முதலியவற்றின் அகராதி. களக

சூன் முதலியோர் தமக்கு அரணாக
 மாமாம் வளர்த்தது, 11.
 சூரியன், 59, 64, 88.
 சூருடை முழுமுதல், 11.
 செங்குளம் வேட்டு, 4 - ஆம் பதி.
 செங்குளம் வேலெறிந்து கடல்
 பிறக்கோட்டியது, 45, 46, 5 -
 ஆம் பதி, 88, 90.
 செங்கைமறவர், பா. 49.
 செங்கோல், 13, 22, 69.
 செத்தனென் - அறிந்தேன், 86.
 செத்து - ஒத்து, 41, 90.
 செந்தினை குருதியொடு தூவுதல், 19.
 செந்துறை தப்பாடாண்பாட்டு, 11 -
 7, 21, 27, 31 - 2, 37 - 8, 42,
 44 - 7, 53, 55, 58 - 9, 62 - 3,
 66, 68, 70, 76, 79, 85 - 6, 88.
 செந்துக்கு, 11 - 2, 14 - 9, 21,
 23 - 4, 27 - 32, 35 - 50, 52 -
 68, 71 - 9, 81 - 9.
 செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும், 13,
 20, 22, 25, 26, 33, 34, 51,
 செந்நெல், 71. [69, 70, 83, 90.
 செம்மால் - செம்மலே, 37.
 செம்மீன் - அருந்தி, 31.
 செருக்கி - மயங்கி, 49.
 செருப்பு - ஒருமலை, 21.
 செல்கு - செல்வேன், 76.
 செல்லாமோதில் சில்வனைவிதலி, 57.
 செல்லாமோதில் பாண்மகள், 60.
 செல்லாயோ தில் சில்வனை விதலி,
 மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை
 யணிந்து, 40.
 செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன், 7 -
 ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி, 85.
 செல்வக்கோமான், 67.
 செல்வக்கோவே, 63.

சென்னை, காக்கைபாழனி நச்
 சென்னை எனப் பென்பெயரை
 யொட்டி வழங்குகின்றது].
 செறு - வயல், 13, 19, 71.
 செறுவினைமகளிர் - உழவர் மகளிர்,
 71. [குவை, 87.
 சென்மோ பாழனி நன்கலம் பெறு
 சென்றலியர் - செல்க, 55.
 சென்னியர் - சோழர், 85.
 சேப்பி - தங்கி, 62.
 சேம்பு, 24.
 சேயிழை கணவ, 65, 88. [88.
 சேரபரம்பரையினர் செய்திகள் பல,
 சேரரின் சிறந்த குணங்கள், 70.
 சேரல் - சேரன், 2 - ஆம் பதி, 45.
 சேரலர் வேந்தே, 38. [ஆம் பதி.
 சேரலாதன், 11, 15, 18, 20, 4 -
 சேரலாதன் பொய்யல்னசை, 18.
 சேரன் இம்யத்தில் விற்பொறித்தது,
 2 - ஆம் பதிகம்.
 சேரன் முன்னோர், 14, 88.
 சேரனுடைய ஓலக்கமழிச்சி, 12.
 சேரனைக்கண்டோர்பெயர்ந்துசெல்ல
 நினையாரென்பது, 46.
 சேரனெருவன் பகைவன் காவன்
 மாமாகிய கடம்பை எறிந்து பனை
 செய்தது, 11.
 செறு - சவை, 12.
 சேனை, 14, 22, 49.
 சேனைகள் வயலில் தங்கல், 49.
 சேனைத் தலைவர்க்கும் அரசன் மாலை
 யே மாலைபென்பது, 31.
 சேனையே அரசாக்குச் செல்வமென்
 சேனைவெள்ளம், 50. [பது, 50.
 சொட்டையாளர், 67.
 சொல்வருவித்தல், ப. 97, 101,
 102, 106, 109, 111, 113, 155.

செலவு - செலவம், 5 - ஆம் பதி.
 செவ்வரி - ஒருவன்களாரை, 23.
 செவ்வன் ரேன்றா வெண்டுவை
 முதிரை, 55.
 செளனா, 9 - ஆம் பதி; [இச்சொல்
 பெரும்பாலும் அந் தவ ள்

சொற்சீர்வண்ணம், 14, 19, 20,
 22, 25, 26, 50, 51, 69, 71,
 82.
 சோழகுலத்தோர் ஒன்பதின்மர்சேர
 னால் வெல்லப்பட்டது, 5 - ஆம்
 பதி.

கௌ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சோழன் மணக்கிள்ளி, 5 - ஆம்பதி. } தழும்பில்லாதாரோடு அம்மை

குரல் - முழங்கல்,
 குரன் - நான், 90.
 குரன் பொர விளங்குகை, பா. 90.
 குரவில் - மதிந்குட்டு, 71.
 குரயிறு போல விளங்குதி 88. [51.
 குரழல் - புலிகக்கொன்மை, 30,
 குமர்தல் - பர்த்தல்; இது குருமிர்த
 லெனவும் வழங்கும், 14, 16, 31,
 40, 41, 72.
 தகடே - அதிகமானுடைய ஊர், 78,
 8 - ஆம் பதி.
 தகடுறிற்த்தபெருஞ்சேரலிரும்பொ
 கை, 8 - ஆம் பதிகம்.
 தகைத்தல் - கட்டுதல், 22, 23, 41.
 தகைப்பு - மாளிகைக் கட்டணம்,
 தசம்பு - குடம், 42. [64.
 தசம்புதுளங்கிருக்கை, பா. 42.
 தடைஇய - பெருத்த, 54.
 தண்டாரணியம் - ஆரிய நாட்டி
 லுள்ளதொருநாடு, 6 - ஆம் பதி.
 தண்ணியலெழிலிதலையாது, 18, 20.
 ததைத்தல் - சிதைத்தல், 23, 30, 43,
 70.
 ததைத்த காஞ்சி, பா. 23.
 தமிழகம், 2 - ஆம் பதிகம்.
 தமிழப்படை, 68.
 தரிஇ - தந்த, 37, 85.
 தரிஇயர் - தருதற்கு, 52, 53, 58.
 தருகென விழையாத் தாலினெஞ்சம்,
 தலைக்காவல், 28. [38.
 தலைக்கை, 52.
 தலைநாள், 9 - ஆம் பதிகம். [20.
 தலையாது - மழைபெய்யாது, 18,
 தலைவர் படையைக் காத்தல், 35.
 தலைவன் தன்மைக்குக் கேடகம், 45.
 தலைவனுக்குச் சூரியன், 59, 64.
 தலைவி வருணனை, 16.

குடாது மலைதல், 42.
 தழுஉப்புனை, 52.
 தளி - துளி, 43.
 தன் குலமுதியோர்க்கு கிஸம் பரு
 த்தளித்த, சேரன். 3 - ஆம் பதி.
 தன்மைவினை, ப. 98.
 தாங்கல் - விலக்கிச் செல்லுதல், 49.
 தாதெருமறுத்த மன்மம், 13.
 தாமரைப்பு, 23.
 தார் - ஒழுங்கு, சிங்கத்தின் கழுத்தி
 லுள்ளது, 12, 64.
 தார் புரிந்தன்ன வான், 66.
 தாரருந்தகைப்பு, 64, 66.
 தாவலுய்யுமோ - வருத்தத்தினின்
 றும் நீங்குமோ, 41.
 தாழ், 44.
 தாகை, 55.
 தாள் - படி, 71.
 தாளவாழ்த்தல், 64.
 தீத்தி - தேமல், 52, 53.
 திரிக்குழாய், 47, ப. 71.
 திரித்தல் விகாரம், ப. 30, 37, 41,
 46, 55, 58, 65, 97, 103, 109,
 112, 113, 120, 123, 127, 136,
 155.
 திருஞெமரகலம், 14, 16, 31, 40, 41,
 திருந்திழைகணவ, 24.
 திருநாறுவிளக்கு, 53.
 திருமாலின்பூசை, 31.
 திருவனந்தபுரத்துத்திருமால், 31.
 தில், ஒழியிசை, 40, 64.
 திவவு - யாழிள் வலிக்கட்டு, 29.
 திற்றி - இறைச்சி; தின்றற்குரியன்,
 திறல் - ஒளி; ஆகுபெயர், 46. [18.
 திண்மர் - திண்மார் - திண்பவர், 24.
 தினை தவண்பகுத்தல், 30.
 தஞ்சேற்றியாணர், பா. 75.

தவத்தின் பெருமை, 74.
தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக, 14.
தழிஞ்சிபாடி - தழிஞ்சியென்னுந்
தறைப் பொருளமைந்த பட்டினப்
பாடி, 57.

தஞ்சேறு - இனியபாகு, 75.
துஞ்சும்பந்தர், பா. 55.
துஞ்சுமாம், 16, 22.
துடைபூஉ - துடைத்து, 44. [37.
துணங்கையாடல், 13, 45, 52, 57,

அரும்பத முதலிவற்றின் அகராதி. களநு

துணங்கையாழிய கோமான், 57.
 தப்பு - துகர்ச்சி, வலி, 62.
 தப்புத்துவர்போக, 32.
 தப்புத்துவர்போகிய, 14, 39, 40.
 தும்பி, 57. [62.
 தும்பிதான், 79, 88.
 திம்பையரலம், 34, 89.
 துமிந்த - அற்று, 35.
 துய்த்தலைக்ககை - மெல்லிய தலை
 யையுடைய கூகை, 44, 45.
 துய்த்தலைச் சென்று, 32.
 துயலுதல் - அசைதல், 49.
 துயிலின்பாயல், பா. 16.
 துயிலியாது - துயிலாமல், 12.
 துரியோதனதுயர், 14.
 துவ்வாநறவு, 60. [தல், பா. 89,
 துவராக்கூந்தல் - ஈரம்புலராத கூந்
 தவைத்த-புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட,
 88.
 துழந்த - துழாவிய, 5 - ஆம் பதி.
 துழாய், 31.
 துளங்குகுடிதிருத்திய, 4 - ஆம் பதி.
 துளங்குகுடி திருத்திய வ ள ம் ப டி
 வென்றி, 32, 37.
 துளங்குகுடிவிழுத்தினை, 31.
 துறைகலக்கல், 32, 33.
 துறைகூடுகலப்பை, 41.
 தூ - வலி, 81. [தல்,...
 துக்கு - பாக்களைத் துணித்துரிதுத்
 துங்கெயில், 31.
 துணிக்குப் புறமும் அம்புக்குப் பாம்
 பும் உவமைகள், 45.
 தும்பகத்துத்தேன், 81.
 தும்பு - ஒருவகைவாச்சியம், முங்கித்
 குழாய், 41, 81.
 தெய்வம், 82.
 தெய்வயாகம், 21.
 தெள்ளினியிலைக்கூத்துப் பள்ளோப்பல்.

தேவாலயங்களுக்கு ஆபரண முதலிய
 வற்றைக் கொடுத்தல், 15.
 தேறு - தெறுதல், 71.
 தைதி - கோத்து, 59.
 தோகுத்தல் விகாரம், ப. 4, 102,
 104, 121, 146.
 தோடாந்த குவளை, பா. 27.
 தொடி - பூண், 24, 40.
 தொடிசுவை மருப்பின் யானை, 15.
 தொடித்தோள், 40.
 தொடை - கட்டு, 41.
 தொண்டி-சேரநாட்டிற் கடற்கரையி
 லுள்ள ஒரு நகரம், 6 - ஆம்
 தொண்டியோர், 88. [பதி.
 தொலையாக்கற்ப - அழிவில்லாத கல்
 வியை யுடையாய், 43, 80.
 தொழிற்பெயர், ப. 19, 45.
 தொழினிலியானை, பா. 84.
 தொழுதி - கூட்டம், 82, 88.
 தொறுத்தவயல், 13. [கேட்ப, 90.
 தொன்று மொழிந்து தொழில்
 தோட்டி - க்தவு, காவல், 25, 38,
 தோட்டி தந்த யானை, 38. [62, 71.
 தோட்டி நீவாது, 40.
 தோட்டி நீலி, 53.
 தோடு - தொகுதி, 12.
 தோமரம் - தண்டாயுதம், 54.
 தோல் - தோற்கேடகம், 45, 62.
 தோல் வரைப்பு, 50.
 தோள் பிணி மீகையர், 81.
 தோற்கடகு - தோற்கேடகம், 55.
 தோள்நலியாது - தோன்றாமல், 71.
 தோன்றலை-தோன்றுதலையுடையாய்,
 90.
 நகை - இன்பம், 68.
 நகையிலும் பொய்யா வாய்மை, 70.
 நகைவர் - நட்பினர், 31, 37, 43.
 நகைவர்க்கரணமாயிடுப நகைவர்க்குச்

தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, 18. [27]
தென்னங்குமரி, 11, 48.
தேம் - தேனீ, 53.
தேர்க்கொழுகளின் வரி அசக் குக்
கொக்கின் ஒழுங்கு உவமம், 83.

ஞர் நிகழ்ந்தற்று நின்தானை, 31.
கைவரார் நன்கலஞ்சிதறல், 43.
நட்டோர்க்கல்லதுகண்ணஞ்சலையே,
68. [யலனே, 20.
நண்ணார் தேளத்தும் பொய்ப் பறி

களச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மந்த - விளங்க, 69.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், 11.
 நரம்பின் தொடை பழுனி, 41.
 மல்லிசை நிலைஇய, 86.
 நல்லோள் கணவன், 61.
 நலம்பெறு திருமணி, பா. 74.
 நளிந்தனை - செறிந்தனை, 52.
 நற்கறிந்தனம், 84.
 நற்கு-கன்கு, 84, 90. [11, 60, 85.
 நறவு - ஒருவகைமலர், ஒருர், மது,
 நன்கலவெறுக்கை தஞ்சம் பந்தர் -
 பண்டசாலை, 55.
 நன்றுவென்னுங் குன்று, 7-ஆம் பதி.
 நன்று பெரிதுடையை, 37.
 நன்னன்-ஒரு சிற்றரசன், 40, 4-ஆம்
 பதி, 88.
 நன்னனுடைய வாகையைச் சேரன்
 தடிந்தது, 49.
 நன்னுதல் கணவ, 42.
 நன்னுதல் விதலியர், பா. 47.
 நனவில் துகர்ந்தவையே கனலிற்
 காணப்படுமென்பது, 11.
 நனவு - மெய்மை, 85, 88.
 நனைமகிழ் - மதுவாதுண் டா கிய
 மகிழ்ச்சி...
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 19, 25, 26,
 நாட்டம் - சோதிடநூல், 21. [58,
 நாட்டுவளம், 13, 23, 24.
 நாட்டை அடிப்படுத்தல், 81.
 நாட்பு-ஞாட்பு - பேர்க்களம், 45.
 நாடு, 13, 15.
 நாடு, கடற்பொருள் முதலியவற்றும்
 சிறந்திருத்தல், 15.
 நாடுகாண் செலவரை, 85.
 நாடுகாணவிரசுடர், பா. 40.
 நாடுகாததந்திரப்பு, 13, 15, 28.
 நாடுகாவலாகிய அறம், 59. [15,
 நாடு கோயில் கியம் கொலை 19

நாரரிநறவு, 11.
 நாரை, 23, 29, 32, 51, 73.
 நாள் திங்களையவாக, 90.
 நாளிருக்கை-நாளோலக்கம் - சாலை
 ஒலக்க இருப்பு, 65.
 நிகழ்தல் - விளங்குதல், 49.
 நியமம் - வீதி, 15, 30, 75.
 நிரையவெள்ளம், பா. 15.
 நிலலாத்தானை, பா. 54
 நிலந்தருதிறவினெடியோய், 82.
 நிலந்திறம் பெயருங் காலையாயினும்
 இளந்தசொன்னீபொய்ப்பறியவியே,
 63.
 நிலநீர்வளிலிசும்பென்னும் முதற்கள்
 அளத்தற் கரியவென்பது, 14.
 நிலப்பெயர் முதலிய ஆறு, ப. 92,
 நிலைஇய - நிலைப்ப, 86.
 நிலைச்செரு - நாடோறும் செய்யும்
 போர், 4 - ஆம் பதி, 5 - ஆம் பதி.
 நிழல்வாழ்நர், 37.
 நிழல்விடுகட்டி, பா. 81.
 நிறந்திகழ் பாசிகழ, பா. 73.
 நிறம்புகேருதி, பா. 79.
 நிறை - சால், 15.
 நிற்புகழ் அபிராமலையைப்போலவே
 நிலைக்க, 79. [புனல், 48.
 நின்மலைப்பிறந்து நின்கடனமுண்டு
 நின்னிழல் வாழ்லோர்க்குக்கொடுமெ
 யுமென்பது, 37.
 நீ கண்டனையேம் - நின்னாலே படை
 கப்பட்டாந்தோல்வெம், 63.
 நீ சிவந்திழத்த நீரழிபாக்கம், 13.
 நீர்ச்சண்டை, 13, 22, 28.
 நீர்விழவு, 48.
 நீரழிபாக்கம், 13.
 நீரிதைவை, 22.
 நீரினுத்தண்சாயலன், 86.

நாடு வாழ்த்து - தலைவனுடைய நாட்
முன் நன்மையைச் சொல்லுவது,
நாண்மகிழிருக்கை, பா. 65. [28.
நாள் - பன்னாடை, 11, 88.
நாள்முடி, 40.

நீலி - நீக்கு, 84.
நுகம் - பாரம், 63.
நுடக்குதல் - மாய்த்தல், 72.
நுவண் - இளைமா, 80.
நூலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, 12.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி களநு

நெஞ்சு புதலூக்கத்தார், 68.
 நெட்டை - ஒருவகைக் கருவி, 42.
 நெடியோன், 15.
 நெடுஞ்சேரலாதன், 20, 5-ஆம் பதி.
 நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற் புக்குப்
 புகழ்வார் அரண் அழித்தது, 11.
 நெடும்பாரதாயனார் - பல்யாணச்
 செல்கெழுகுட்டுவனுடைய புரோ
 கிதர், 3 - ஆம் பதி.
 நெடுமணிஞ்சி, 68. ஈயர், 32.
 நெடுமிடல் - அஞ்சியின் இயற்பெ
 நெடுவெள்ளுசி - நெட்டை யென்ப
 தொரு கருவி, 42.
 நெய்த்தோர் தூய் மகிழ்பலி, 30.
 நெய்தம்பூ, 27, 30, 71.
 நெய்யைத் தலையிற் பெய்து கையைப்
 பிணிக்குந்தண்டம், 2 - ஆம் பதி.
 நெருஞ்சி, 11, 26.
 நெல்லரிசிச்சோறு, 75.
 நேரி - ஒருமலை, 40, 67.
 நேரிப்பொருளன், 40, 67.
 நேரிவரவில் - உறையூரின் தெற்கு
 வாயிற்கண்ணதோறார், 5-ஆம் பதி.
 நோசிவு - துவள்வு, 46.
 நொடைமை - விடை, 68.
 நோக்கலை - நோக்குதலை யுடையாய்,
 நோக்கு - மனநோக்கம், 51. [51.
 நோய்தபுநோன்றொடை, பா. 44.
 நோன் - வலி, 14.
 பஃரோட்டுமுதி, பா. 83.
 பகல் - நடுவுநிலைமை, 90.
 பகற்சீவேட்டல், 3 - ஆம் பதிகம்.
 பகன்றை - இலுதிதுப்பைச்செழு,
 சிவேதைக்கொடி, 76.
 பகன்றைத்தெரியலைக் கலிங்கம்போற்
 குடல், 76.
 பகன்றைமலை, 76.
 பகனீடாது இரவுபெருகல், 59.

பகைமேற்சென்றோர் பலவருட
 முறைதல், 15.
 பகையரசனுக்குப் பயந்தோர் பெரிய
 ஓரசசனோடு நடப்பாதல், 50.
 பகைவர் தேளத்தாயினும் சினவா
 யாகுதலிதழம்பூதாற்பெரிதே, 32.
 பகைவர் பொருள்களை வயிரியர்கண்
 ணுளர்க்குவீசுதல், 20 2-ஆம் பதி.
 பகைவரார்ப்பழங்கணருளி நகைவ
 ரார நன்கலஞ் சிதறல், 37.
 பகைவரின் அரசவாவுடைய கோட்
 டாலியற்றிய கட்டில், 79.
 பகைவரின் காவன் மரத்தைப் பனை
 செய்தல், 11. [69.
 பகைவருடைய கெடுகுடிபயிற்றுதல்,
 பகைவருடைய நாட்டில் தோன்றும்
 உற்பாதம், 62. [19, 22, 25, 26.
 பகைவருடைய நாட்டை அழித்தல்,
 பகைவருடைய நாட்டைக் கொள்ளை
 யிடுதல், 81. [15, 23.
 பகைவருடைய நாடு காடானமை,
 பகைவருடைய மதிம்கதவை யாணை
 களைக் கொண்டு பிளப்பித்தல், 52.
 பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளு
 தல், 31.
 பகைவருடைய யாணையைக் கடாவை
 யொப்பவண்டியிற் பூட்டுதல், 44.
 பசம்பிடி - பச்சிடை, 81.
 பட்டினியுற்றுத் திர்த்த மரடல், 31.
 பட்டுதூற் கலிங்கம், 12.
 படப்பை - தோட்டம், பக்கம், 30.
 படலம் - கூடு, 39.
 படிமை - விரதம், 74.
 படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மை, 79.
 படியோர்த் தேய்த்து, 20.
 படியவம் (விரதம்) ஒடியாது, 74.
 படுகண் முரசம்-ஒலிக்கும் கண்களை
 யுடைய முரசு, 19, 54.

பகுதநாண்டொருத்தல், 38.	படை - குதிரைக்கலனை, 82.
புகைநாடு பாழப்பட்டவகை, 13.	படைநிலை - படையாளர் மகளிரோடு
புகைப்புலத்திற் பெற்றதை இரவ	தங்குமிடம், ப. 7, 133.
லர்க்குக் கொடுத்தல், 48: [71.	படையேருழவ, 14.
புகைப்புலத்தை எரித்தல், 15, 25,	பண்ணியம் - பண்டங்கள், 59.

களக் அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்புத் தொகை, ப. 104.

பணைமருணைன்றான் 33.

பத்தர் = பத்தல் - நீரிதைக்கும்
கருவி, பள்ளம், 19, 22.

பதப்பர் - மணற்கோட்டை; [நெற்
கோட்டை போல்வது], 30.

பதலை, 41.

பதிபிழைப் பதியாது துய்த்தல், 15.

பந்தர் - ஒருர், பண்டசாலைகள், 55,

பந்தர் முத்தம், 67. [67, 74.

பரணர் - ஒரு நல்லிசைப்புலவர், 5-
ஆம் பதி.

பரதவன் - துனையன், 48.

பரிசிலர் யானைகளைப் பெறுதல், 47.

பரிசிலர் வெறுக்கை - தலைவன், (பா)

15, 38; 65.

பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு, 19,

பரிசிதகு அகைப்ப, 25. [65,

பரிவேட்பு - வட்டம், 21.

பருதி - தேருருள், வட்டம், 46, 74.

பருந்தின் சிதகுபோலும் கந்தை, 12.

பருந்தின் சேவல், 35.

பருந்து, 12, 30.

பருந்து நனப்பு - பருந்து உறுதற்கு

ஆராய, 51, 74.

பரோரெறுழ், 31.

பல்யானைச் செல்செழு குட்டுவன்

இருகடல் நீருமொருபகலாடியது,

3 - ஆம் பதி.

பல்விதைபுழவிற் சில்லே ாளர், 76.

பல்வேலிரும்பொலற - இளஞ்சேர

லிரும்பொறையென்னுமாசன், 89.

பலகை - கேடகம், 53.

பலதித்து மது, 65.

பல்புலிழவு, 30.

பலர்புகழ் செல்வம், 11.

பழையன் மனைவியருடைய கூந்தல்

கயிற்றால் யானையைச்சேரன் வன்

டியிற் பூட்டியது, 5 - ஆம் பதி.

பழையன்மாறன் - ஒருசிற்றாசன், 9-

ஆம் பதி.

பழையனுடைய வேம்பினைச் செ

குட்டுவன் வெட்டியது, 44, 45,

5 - ஆம்பதிகம்.

பறந்தலை - மயானத்திற்பிணஞ்சூடு

மிடம், 44

பறைக்குரலருவி - முரசுபோலும்

ஒலியையுடைய அருவி, பா. 70.

பறையடித்துப் புலடைத்தல், 22.

பன்மா - பலபடி, 83.

பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுக

நறுக்கி வாகைப் பூவோடு இடை

வைத்துத் தொடுத்தல், 66.

பனங்குருத்தைக்கொன்மைப்பூவோடு

தொடுத்தல், 67.

பனந்தோட்டிற் குவளைமலரை வைத்

துத் தொடுத்தல், 58.

பனந்தோட்டிற் பலவகைப்பூக்களை

முறையேவைத்துத்தொடுத்தல்,

40.

மனம்புடையல் - பனைமாலை, 42.

பனம்புடையலும் கழலும், 42, 57.

பனித்தல் - தாவல், 57.

பனை, 36.

பாக்கம் - அரசுநிருக்கை, நெய்தனி

பாகுடி, 21. [லத்தார். 19.

பாசகர் - மடையர், 67.

பாசம் - பேய், 71.

பாசவர், 21.

பாசறை, 16, 24, 67.

பாடியிழ்பு - ஒலித்து, 62.

பாடினி - பாடுபவன், 61.

பாடினிலெங்கே 14 17

பலா அம் பழுத்த பசும்புண்ணரியல்,
பலி, 17, 30.
பழக்கண் - துன்பம், 12, 37.
பழவழக்கு, ப. 38.
பழனம்ஞ்ஞை, 90.
பழுனி, 66.

பாடுநர் கொளக்கொளக் குறையாச்
செலவம், 82.
பாடுவிதவியர்பலபிடிபெறுக, 43.
பாண்டில் - குதிரைப்பக்கரை, தோ
பூணம் எருதுகள், விட்டத்தோல,
64, 74, 90.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கள்ள

பாண்டில் விளக்கு - கால்விளக்கு, 47, 52.
 பாண்டிலுக்கு இழையணிதல், 64.
 பாணர்க்குப் பொற்றாமரை சூட்டல், 40, 48. [டுத்தல், 40.
 பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் கொ
 பாணர்நாளவை, 38.
 பாணர் புரவலு, 65.
 பாணர் பைம்பூமலைதல், 40.
 பாணற்றுப்படை - பாணனைவழிப்
 படுத்துவது, 67.
 பாதிரி கமழு மோதியொண்ணுதல்
 விறலி, 5 - ஆம்பதி.
 பார்வல் - உறக்கம், 19. [63.
 பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபுரியலையே,
 பார்வற் (பார்த்தல்) கொக்கு, 21.
 பார்வற்பாசடை - காவற்பாசடை, 84.
 பார்வைப்பிடி, 43.
 பாரி - ஒருவள்ளல், 61.
 பால் - பகுத்தல், 16, 52.
 பாலும் கொளாலும்வல்லோய், 16.
 பாலை, 65. [புலவர், 3 - ஆம்பதி.
 பாலைக்கொளதமனார்—ஒருகல்லிசைப்
 பாலைப்பண்கள், 65.
 பாலையாழ், 46, 57, 65, 66.
 பாலைவல்லோன் பண்ணுப் பெயர்த்
 தாங்கு மதுவை அளித்தல், 65.
 பாவையன்னை நல்லோன் கணவன்,
 பாவையன்னமகளிர், 88. [58, 61.
 பாழ், 13, 22, 26.
 பரழிப்பறத்தலை,...
 பிசிர - திவலை, 11, 15, 7, 25, 40,
 41 - 2, 50, 60, 62, 72.
 பிசிர - துளியாகச்சிதற, 15, 50.
 பிடவு - பிடாச்செடி, 66.
 பிடி, 43.
 பிணியிலிழந்த நெய்தல், 51.

பிழர்க்கென வாழ்தி, 38.
 பிழர்ப்பிழர்நலியாது, 22.
 பிழலினை, ப. 72, 77.
 பிழநோக்கியவர், பா. 78.
 பீடர் - பெருமையையுடையோர்,
 பீர் - பீர்க்கு, 26. [45.
 புகல்வு - விருப்பம், 84.
 புகழோடு கூடியதேசெல்வம், 12.
 புகள்வவாயம், பா. 30.
 புகா - உணவு, 35, 58, 90.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 73.
 புகையல் - பனைமலை, 31, 37,
 42, 57.
 புகையலங்கழற்கால், 37.
 புகையன்மாக்கழல், 80.
 புண்களை இழையால் தைத்தல், 42.
 புண்ணுடையெறுத்ததோள், பா. 80.
 புண்ணுமிழ்குருதி, பா. 11.
 புண்ணைத்தைக்கும் ஊசி, 42.
 புணரி - அலை, 11, 55.
 புதல்குழ்பறவை, பா. 66.
 புதல்வற்பேறு, 74.
 புதவு - கதவு, வாயில், 27.
 புரவு - கொடை 80.
 புரவெதிர் கொள்வன், 57.
 புரை - தேவாலயம், 15.
 புரைஇ=புரந்து - பாதுகாத்து, 50.
 புரைபு - ஒத்து, 65.
 புரையோள்கணவ, 70.
 புரோசு - புரோகிதன், 7 - ஆம் பதி,
 புல்லிலைவைப்பு, 15. [9 - ஆம் பதி.
 புல்லுடைவியன்புலம் பல்லாபரப்பி,
 புலம்பு - வருத்தம், 81. [62.
 புலவ - புலால் காதற்மந்திர, 86.
 புலாஅம்(புலவநாறுகின் ம) பாசடை,
 61.
 புலித்தோலுமை - புலித்தோலாம்

பிரமதாயம் - பிராமணர்க்கு இறை
யிலியர்க்க கொடுக்கும் நன்கொ
டைப் பொருள், 2-ஆம் பதி.
பிறக்கடியொதுங்காப் பூட்கை, 80.
பிறக்கு - பின், 5 - ஆம் பதி, 80.
பிறப்புணர்த்துங் கோல், 43.

23

செய்யப்படும் ஆயுத உடை, 19,
24.
புலி, யானை இவற்றைக் கொல்லும்
சிங்கம்போல் வாய், 75.
புலியும் யானையும் பொருது முழங்
புலியுறை கழித்தல், 19. [கல், 41.

கள அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

புலியுதறயெஃகம், 19, 24.
 புழுக்கு - புழுக்கிய உணவு; மலை
 காட்டுவழக்கு, 18, 90.
 புள்ளிமான், 74.
 புள்ளொலி, 84. [83.
 புறக்கொடையில் எறியாமை, 31,
 புறஞ்சிறை - மாளிகையின் மதிற்
 புறத்தருநாடு, 15. [புறம், 64.
 புறமதில், 16.
 புறவு - சிறுகாடு, 13, 39.
 புற, 39.
 புன்புலவைப்பு, 30.
 புன்னை, 30.
 புனல் நாடு, 43.
 புனல்வாயில் - வாய்த்தலை, 13.
 புனற்றளிர், 52.
 புனிற்றுமகள் பூண ஐயலி, 16.
 பூசல் - பேரொலி, வருத்தம், 34,
 பூட்கை மறவர், 57. [44.
 பூண்கமானநின் புனைமணி நெடுந்
 தேர், 81,
 பூணணிந்து விளங்கிய புகழ் சாள்
 பூத்தநெய்தல், பா. 13. [மார்பு, 55.
 பூதங்கள், 14.
 பூமியின் செழுமை, 22.
 பூவிழவு, 30.
 பூழிநாடு - கொடுத்தமிழ் நாடு பன்
 னிரண்டனுள் ஒன்று, 4-ஆம் பதி.
 பூழியர் - பூழிநாட்டினுள்ளவர், 21,
 23, 73, 84, 90.
 பூழியர்மெய்ம்மறை - பூழிநாட்
 டார்க்குக் கவசம் போல்வான், 73.
 பூழில் - அகில், 87.
 பெயர் - பெருள், 21, 90.
 பெயர்த்திரிசொல், ப. 89, 47.
 பெயர் வாழியர், 47, 49.
 பெயரடியாகப் பிறந்த வினை, 76.
 பெயரெக்கல் - காரியம் பெயரெக்கல்

பெருங்குன்றார் கிழார் - ஒருபுலவர்,
 9 - ஆம்பதி.
 பெருங்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்
 டம், 76. [பதி.
 பெருஞ்சதுக்கத்திப்பூதர், 9-ஆம்
 பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, 8-ஆம்
 பெருஞ்சோற்றுநிலை, 30. [பதி.
 பெருஞ்சேற்று உருத்தற்கு முரசெறி
 தல், 30.
 பெரும்பல்யானைக் குட்டுவன், 29.
 பெருமலை - இமயம், 51. [28, 43.
 பெருவறற்காலை - சிறுவிலைக்காலம்,
 பெருவாய்மலர் - இருவாட்சிப்பு,
 81. [4 - ஆம்பதி.
 பெருவாயில் - நன்னலுடைய ஊர்,
 பேணியர் - பேணுதற்கு, 30.
 பேய்மகள், 13, 23, 30.
 பேயாடல், 35,
 பேரணிப் பெரும்படை, 33. [88.
 பேராறு - பேரியாறு - ஒருநதி, 28, 43,
 பேரியாழ்பாலைபண்ணி, 46, 57, 66.
 பேரெழில் வாழ்க்கை, பா. 48.
 பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொருதி;
 இது பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்
 17, 31.
 பைதற்ற - பசுமையற்ற, 23.
 பொக்கலாடல், 55.
 பெர்த்தியாண்டபெருஞ்சேர்முன்,
 9 - ஆம்பதி.
 பொய்கைவாயிற் புதவு - மதஞ்நீர்
 தாக்கும் பலகை, 27.
 பொய்ப்பெறியாவயங்குசெந்நா, 58.
 பொய்யலன், 18, 20, 21.
 பொய்யாமை, 9, 18, 20,
 பொய்யில்செல்வக்கடுங்கோ, 8-ஆம்
 பொலங்கொடியுழிஞை, 56. [பதி.
 பொலம்பூந்தும்பை, 45.
 பொலம்பெயர் - 45, 50, 51, 52

எல், ப. 92.
பெயரெச்சலினைத்திரிசொல், ப. 26.
பெரியோர், 15.
பெரியோர்ப்பேணிச் சிறியோரை
யளித்தி, 79.

பொழுவலவறுவளால், 40. முதலு, 40.
பொற்றாமரையைப்பாணர்க்குச்சூட்
பொறி - உத்தமஇலக்கணங்கள்,
பொறிக்கழற்கால், 34. [88.
பொறிமார்பு, 48,
பொறுமை, 17, 32.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. களக்

பொறையன் - சேரன், 75, 84, 86.
 பொறையன் பெருந்தேவி - செல்வக்
 கடுக்கோ வாழியாதனுடையதாய்,
 7 - ஆம் பதி.
 பொன்படுவாகை, 4 - ஆம் பதி.
 பொன்முனைபுழிஞை, 22.
 போன்னணிகளுக்குவேங்கைப்பூ, 40.
 பொன்னுடைநியமம், 15.
 போகபூமி, 68. [21, 32, 87.
 போந்தபொருளால் முடித்தல், ப.
 போந்தைத்தோடு - பனந்தோடு, 51.
 போந்தைப்பொழில் - பனம்பொழில்,
 51. [சு.த்து, 45, 77.
 போர்க்களத்திலுடும்துணைக்கைக்
 போர்க்களத்தின் உட்களம், 35.
 போர்க்களம், 67.
 போர்க்குரிய உடை, 53.
 போர்நிழல், 39, 40.
 போர்நிழற்புகன்ற சுற்றம் - படைத்
 தலைவர், 40. [53.
 போர்வேட்கையில் மதம் பிறத்தல்,
 போரிற்பெற்றவற்றை ஆசார் இர
 வலர்க்குக் கொடுத்தல், 44.
 போல - போலும்படி, 11.
 போளவம், 55.
 மகளிர் கழலாடல், 30.
 மகளிர் குரவையாடல், 73.
 மகளிர் அணித்த கண்ணிலும் இரவ
 லர் புன்கணஞ்சும், 57.
 மகளிர் பிடியை எண்ணுதல், 42.
 மகார் குளவிக் கூட்டைக் கினைத்து
 மட்டம் - கள், 42, 90. [நூத்தல், 17.
 மடவர், 71.
 மடா - பாண்டவிசேடம், 24.
 மண்கெழுஞ்ஞாலம், பா. 69.
 மணற்கோட்டை, 30.
 மணற்கோட்டை - 90

மதில், 15, 16, 22, 23, 33, 53, 62.
 மதின்மரம், 15, 16.
 மதின்மரமுருக்கல், 15.
 மதுறுகர்கையில் இடையி டையே
 இஞ்சியைக்கடித்தலும் பூவை
 மோத்தலும், 42. [தல், 42.
 மதுவின்களிப்பால் கட்டுடம் ஆடு
 மந்திரம், 30.
 மயானம், 44.
 மயிர்புகை மாக்கண், 29.
 மயில், 27.
 மரத்தை - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
 நகரம், 90.
 மரம்படுத்தின்கனி, பா. 60.
 மருக - மரபிலுள்ளாய், 63.
 மருதஞ்சான்ற, 73.
 மருதநிலம், 30, 78.
 மருதமரம், 23, 27.
 மருள், உவமவுருபு, 11.
 மருஉ, ப. 65.
 மரையா, 23. [50.
 மலர்நிறை - நீர்வெள்ளம், 26, 28,
 மலையருவிக்குமாடத்துக்கொடி, 47.
 மலையவும் கடலவும் பண்ணியும் பகர்
 தல், 59. [ஆம் பதி.
 மழவர் - ஒருவகைவீரர், 21, 55, 8 -
 மழவர் மெய்ம்மறை, 20, 55.
 மழவரின் உணவு, 55.
 மழுதிய - மழுந்திய, 24.
 மழை, 26. [ணமான, 69.
 மழைக்குடலான - மழைக்குக் கார
 மழைத்தோற்பழையன், 5-ஆம் பதி.
 மழைதவறுமை, 21.
 மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய
 தாமத்தோற்றம், 69.
 மழையென மருளுத்தோல், 62
 மருள் 32 12 பரி

மணிககலம்பாண்ட அநயதல, 50.
 மணிகெடுத்தேர், 52.
 மணியிலக்கணமறிவார், 74.
 மணியை அழத்தல், 81.
 மத்த, 26, 71.
 மத்தூறியழை, 26.
 மதகுநீர் தாங்கும் பலகை, 27.

மலர், 50, 50, 50.
 மள்ளர் கொள்ளையிடுதல், 43.
 மறப்புதல் பலபுகழ்களிலும். சிறந்த
 தென்பது, 12.
 மறமீங்குபல்புகழ், பா. 12.
 மறவர் மதிவிலுத்தல், 40,
 மறுக்குளம்பு, 65.

கஅம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறுகுசிறை - வீதியின் இருபுறத்து
 முள்ள வீட்டுவரிசை, 23, 29, 43.
 மன் - அரசர், 11.
 மன்பதை - மக்கட்பன்மை, 72.
 மன்பதைநிரப்பி, 40.
 மன்ற, 69, 78. [29, 43.
 மன்றண்ணி மறுகுசிறை பாடுதல்,
 மன்றம், 13, 23, 25, 29, 35, 43.
 மன்றம்போந்து மறுகுசிறை பாடும்
 வயிரியர், 23.
 மன்று - நடு, 35.
 மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, 54.
 மன்னெயின்மறவர், 40.
 மனாலம் - குங்குமம், 11.
 மாகூர்தல் - விலங்குகள் குளிரால்
 உடல்வளைதல், 59.
 மாகூர்திகள், பா. 59.
 மாசிதறிருக்கை, பா. 76.
 மாசிமாதம், 59.
 மாசிலையர் - விளங்குவானாக, 20.
 மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி, 47.
 மாண்டனை பலவே, 31.
 மாந்தரன் - ஒருசேரன், 90.
 மாயவண்ணன், 7 - ஆம்பதி.
 மார், அசை, 59, 60.
 மார்பு, 80.
 மாவாடியபுலன், 25.
 மாள, அசைநிலை, 81.
 மாளிகைக் கட்டணம், 64.
 மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றம், 51.
 மாறு - ஆறு நுபின் நொருள்படுவ
 தோர்இடைச்சொல், 34, 35, 38,
 மாணமைந்தர், 42. [54, 80.
 மிகு - மிகு, 84.
 மிகுஇயர் - மிகுக்கவேண்டி, 28.
 மிளகெறிபுலக்கை, 41.
 மிகை - மேலேயெடுத்தகை, 40.

முச்சி - கொண்டைமுடி, 43.
 முடந்தைசெல்லின்கழை, 29, 32.
 முண்டை - முட்டை, 60.
 முனைஇய - வெறுத்த, 64.
 முத்தந்தைஇய, 39.
 முத்துடைமருப்புக்களிறு, 32.
 முத்தை=முந்தை - முன்பு, 85.
 முதல் வினையைச் சினைவினையோடு
 முடிக்கும் வழுவமைதி, ப. 19.
 முதலெழுவாய்சினை வினையோடுமுடி
 யும்வழுவமைதி, ப. 19.
 முதலை, 53.
 முதியபசுக்கள் ஆம்பற்பூக்களைத்தின்
 னுதல், 13.
 முதிரை - அவரைதுவரைமுதலியன்,
 முதமக்கட்டாழி, 44. [55.
 முதுவாயிரவல, 66.
 முத்திசினோர் - முன்னோர், 69.
 முநீரிடைச்சென்று சேரனெருவன்
 கடம்புமுதறமுந்தது, 20.
 முரச்சி - முற்றுவித்து, 44.
 முரசங்கறங்கக் கலந்தால், 21.
 முரசத்திற்குப்பலியிடுதல், 19.
 முரசினெலி அருவியொலிக்குவமை,
 முரசுகொள்ளல், 31. [78.
 முரசடைப் பெருஞ்சமம், 41.
 முரசு படையை ஏவுதல், 54.
 முரசுதை கடவுள், 30.
 முரசைப் பூசித்தல், 19.
 முரை முழுமுதல், 5 - ஆம்பதி.
 முர்ச்சி - கயிறு, 5-ஆம்பதி.
 முரிந்த கதுவாயெஃகு, 45.
 முருக்கு, 23.
 முருகக்கடவுள் களிறார்த்தது, 11.
 முருகக்கடவுள் சூர்மாவைக் கொன்
 முருகு - முருங்கை, 23. [மது, 11
 முல்லை - கைகை 81

மீபிணம் - பிணம், 77.
 மீன்கொத்துக் குருவியின்வாய், 42.
 முக்கூடல் - மூவாற்றுப்புழை;காவிரி
 யும் ஆன்பொருளையும் குடவனா
 றும் கூடிய இடம், 50.
 முகவை - முகத்தல், 22.

முல்லைக்கொடிப்புதல், 66.
 முல்லை நிலத்தின் வளம், 80.
 முழங்குமந்திரம், 30.
 முழவினடுக்குகண், 5 - ஆம் பதி.
 முழவினமைந்தபழம், 81,
 முழவு, 15, 41, 43,

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கஅக.

முழுமுதல் - பெரிய அடி, 11, 4 -
 ஆம் பதி, 5 - ஆம் பதி.
 முற்பாடு - முன்; ஒருசொல், 38.
 முன்றினை முதல்வர் - குலமுதல்வர்,
 14, 72, 85.
 முன்னிகையேவல்வினை, ப. 89.
 முனை - போர், 25.
 முனையெரிபரப்பல், 15.
 முங்கிற்குழாய்த்தேன், 81,
 மூதா - முதிய பசு, 13.
 முய, 42.
 முயின - நிரம்பின, 22.
 முரி - எருது, 67.
 மூவாற்றுப்புழை, 50.
 மூழ்க, 90.
 மூழ்த்து - முதிர்ந்து, 33.
 மெய்புதையரணம் - கவசம், 52.
 மெய்ம்மதை - மெய்புகுகருவி; கவ
 சம், 14, 20, 21, 55, 58, 59,
 65, 73, 90.
 மெய்யாடு பறந்தலை, பா. 35.
 மெலித்தல்விகாரம், ப. 25, 26, 33.
 5, 98, 100, 131.
 மென்சொற் கலப்பையர், 15.
 மென்பால் - மருதம், 75.
 மென்பாலன், 30.
 மென்பிணியவிழ, 50.
 மென்மைக்கு நீர் உவமை, 86, 90.
 மேந்தோன் தல், 64.
 மேந்தோன்றி, 89.
 மேவலர் - விரும்புதலையுடையார்,
 78.
 மேவலை - விரும்புதலையுடையாய், 19.
 மேன - மேவின; இடைக்குதை, 13.
 மையூர்கிழான், 9 - ஆம் பதிகம்.
 மையூன்பெய்த சோறு, 12. [71.
 மொசிதல் - மொய்த்தல், 11, 49,

யமனாற் கொல்லப்படும் உயிர் ஒரு
 காலிக்கொருகால்அழகழிதல், 13.
 யவனர், 2 - ஆம் பதி.
 யாங்குவல்லுமையோ, 52.
 யாடு, 78. [றுத்தல், 15.
 யாண்டுதலைப்பெயர வேண்டுபுலத்தி
 யாணர் - புதுவருவாய், 71.
 யாமையைக் காழிற் கோத்தாத்
 போன்ற கினை, 5 - ஆம்பதி.
 யாழ், 41. [43, 62, 64, 82.
 யாளை, 11, 15, 28, 33, 40, 41,
 யாளைக்குக் கப்பல், 52.
 யாளைக்குத் தண்டுடை வீரர், 41.
 யாளைகளை நிரைத்துக் கடனிரைவரு
 வித்தது, 3 - ஆம்பதி.
 யாளை காண்பல், 77.
 யாளைநல்குவன்பலவே, 40.
 யாளை பகையரசர் மதிக்கதவை
 இடித்தல், 16.
 யாளைமேற் கொடி, 69, 88.
 யாளையின் கோபத்தி, 40. [40.
 யாளையைஇரவலர்க்குக் கொடுத்தல்,
 யூபம், 67. [52.
 வங்கம் (கப்பல்) யாளைக்கு உவமை,
 வசி - தழும்பு, 42.
 வசிபிளந்த வருஷாழ்மார்பு, 42.
 வசையில் செல்வ, 38.
 வசையுநர் - பகைவர், 32.
 வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 22,
 23, 25, 26, 29, 33, 50, 51,
 69, 80.
 வஞ்சித்துக்கு, 13, 20, 22, 25,
 26, 29, 33, 34, 51, 69, 70,
 80, 90.
 வஞ்சிமுதூர் - சேரருடைய இராச
 தானி, 9-ஆம்பதி.
 வஞ்சினம் - குஞ்நவு, 41.

மொசிந்தோம்பிய கடம்பு, 11.
மொழிபூஉ - மொழிந்து, 81. [49.
மோகூர் - பழையனுடைய ஊர், 44,
மோகூர்மன்னனுடைய வேம்பைத்
தழித்து முரசாக்கிய சேரன் 43,
44, 49.

வஞ்சின முடித்த ஒன்றுமொழி
மறவர், 41.
வடதெற்கு, 31.
வடபுல்வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந்து, 63.
வடவர், 52-ஆம் பதி.
வடிம்பு, 70.

கஅஉ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வடுவடு துண்ணயிர், பா. 51.
 வடுவாழ்மாற்பு, 38, 42.
 வண்டன் - ஒரு வீரன், 31. [54.
 வந்தினன் - வந்தேன், 15, 16, 41,
 வம்பு - கைச்சாடு, 19.
 வயல், 19, 23, 62, 90.
 வயலிற் சேனை தங்குதல், 40.
 வயவர் வேந்தே, 15.
 வயவு - வலி, 36. [23, 29.
 வயிரியமாக்கள் - கூத்தர், பாடுபவர்,
 வயிரியர், 43, 64.
 வயிறுபசிகூர வயலன், 20.
 வயிறுமாசிலீயர், 20.
 வரம்பில் வெள்ளம், பா. 33.
 வரி - ஒழுங்கு, 88.
 வரிசை மகளிர் - விதலியர், 18.
 வரிசை மகளிரும் அடுப்புத்தொழிற்
 குரியாதல், 18.
 வரிசையாளர் - சீர்க்குழிகள், 13.
 வருடை - மலையாடு, 6 - ஆம் பதி.
 வரை - பெருமலை, 74.
 வரைபோலிஞ்சி, பா. 62.
 வரையிழியருவி - னொளிறுகொடி
 துடக்கல், 25.
 வல்லார் - வன்மையில்லார், 20.
 வல்லான் - வன்மையுடையான், 56.
 வல்விசையுமிழ்த்தவருள்ளம்பு, 33.
 வலம்படுவியன்பனை, பா. 17.
 வலம்படுவென்றி, பா. 37.
 வலிகெழுதடக்கை, பா. 90.
 வலித்தல்விசாரம், ப. 26, 146, 155.
 வலை, 51.
 வழங்குதல் - ஆடுதல், 22.
 வழியடை, 22.
 வழை - சாபுன்னை, 41.
 வள்ளைக்கொடி, 29.
 வளம் - 57

வன்புலம், 75.
 வன்னிமன்றம், 44.
 வாகை - ஒருதுறை, 39, 84.; நன்
 லாறுடைய காவன்மரம், 4 - ஆம்
 பதி.
 வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 35.
 வாகை மலர், 66.
 வாகையுழிஞை, 48.
 வாங்கமைமென்றோள், 12.
 வாச்சியவகை, 41.
 வாண்மதில், 33.
 வாண்மயங்குகடுந்தார், பா. 36.
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி
 யாக்கையர், 58, 67.
 வாணுதல் கணவ மள்ள ரேதே, 38.
 வாய்த்தலை, 13.
 வாய்மொழியாளர், 37.
 வாயில் - இடம்; நேரிவாயிலென்னும்
 ஊர், 5-ஆம் பதி, 81.
 வாரல்வன்னுகிர், 12.
 வாராராயினும் வேண்டி இரவலர்த்
 தந்து அவர்க்கு ஆர்பத வால்கும்
 தோன்றல், 55.
 வாரி - வருவாய், 5-ஆம் பதி.
 வானூண்வல்கி, 55.
 வாழ்க்கை - வாழ்காள், 37.
 வாழ்கநினைகண்ணி, 52.
 வாழ்கநினைவளம், 24, 36, 37.
 வாழ்கவவன்கண்ணி, 20.
 வாழ்ச்சி - வாழ்நாள், 56.
 வாழ்த்து வகை, 14.
 வாழியர் - வாழவேண்டி, 74.
 வாழுமோர் - வாழ்பவர், 71.
 வாகை, 29.
 வாள்விழவு, 66.
 வாள்வரம்பன், 38, 58; 6-ஆம்பதி.
 வாள்வரம்பன், 38

வள்ளு பைதிரம், பா. 19.
 வறட்காலத்திலும் (செறுவிலைக்காலத்
 திலும்) கொடுத்தல், 22.
 வறிது - சிறிது, 24, 69.
 வறிதுவடக்கிரைஞ்சியசீர்சால் வெள்
 வன்கை, 62. [ளி, 24.

விகாரம், ப. 30, 86.
 விச்சி - ஒரு குறுசிலமன்னன், 9-ஆம்
 பதி.
 விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், 13.
 விடியற்காலத்தில், பின்புத்துக்கவேண்டு
 வனவற்றை எண்ணுதல், 71.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கஅந

வித்தையான் ட விளம்பழையன்மா
 கியலுள், 56. [மன், 9-ஆம்பதி.
 வியலார், 5 - ஆம் பதி.
 விரித்தல் விகாரம், ப. 109, 127,
 133, 142, 146.
 விருந்துபுறந்தருதலாகிய வேள்வி, 21.
 விப்பிலிதும்பு, 78.
 விப்பில்நாணியை இறக்கா திருத்தல்,
 வில்லுழவு, 15. [24.
 விலங்குநர் - தடுப்போர், 11.
 விழவறுபறியா ணர், 15.
 விழவினன்னநில்கலிமகிழர்னே, 61.
 விழவினெடியோன், 15.
 விழவு, 15, 22, 29, 30, 48, 56, 72.
 விழவுக்குச்சென்றோர் சோலைபிறந்த
 குதல், 48.
 விழவுவீற்றிருந்த வியலுள், 56.
 விளக்கம், 14.
 விளி, 59. [தல், 23.
 விளையாட்டுமகளிர் ஆம்பலைப் பறித்
 திறக்க - மிக, ப. 57.
 விறலியர், 43, 47, 48, 51, 54.
 விறலியர் - இழையணிதல், 12.
 விறலியர்க்கு ஆரம்பூட்டல், 48.
 விறலியர் தெருவில் ஆடுதல், 47.
 விறலியர் பிடிபெறுதல், 43.
 விறலியர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
 பாடல் 46.
 விறலியர் மறம்பாடல் 54.
 விறலியரைக் கொண்டு கொடுப்பித்
 தல், 18.
 விறலியாற்றுப்படை, 40, 49, 57,
 60, 78, 87.
 வினைக்குறிப்பு முற்று, ப. 92.
 வினைஞர் - தொழில் செய்பவர், 62.
 வினைத்திரிசொல், ப. 4.
 வினைநவிலியாண, பா. 82.

வினையெச்சமுற்று, ப. 19, 45, 89,
 109, 122, 126—8.
 வினையெச்சமுற்று. வினைத்திரிசொல்,
 வீரபாணம், 40. [ப. 15, 48.
 வீரமுரசு, 17.
 வீரர், 34, 42, 56, 58, 80.
 வீரர் போர்க்களத்தில் வாணபுயர்த்
 திக்கொண்டு ஆடுதல், 56.
 வீரர் முகத்துவான்வடு வமைதல், 67.
 வீரரின் புண்பட்டஉடம்பு, 58.
 வீரரின் வஞ்சினம், 41, 58.
 வீரருடையபுண்வடுவுள்ளமார்பு, 42.
 வீற்றிருந் கொற்றம், 59.
 வெக்கை - கடாவிடுகளம், 71.
 வெண்குருகு, 29. [29, 61.
 வெண்கை - ஏழிற்கை, வெறுங்கை,
 வெண்கைமகளிர், பா. 29.
 வெண்டலைச் செம்புளல், 87. [31.
 வெண்டிரை முற்றீர்வளைஇய வுலகம்,
 வெண்டோட்டசைத்த வெரண்
 பூக்கு வளை, 58.
 வெண்டோடு - பனந்தோடு, 40, 58.
 வெண்டோடு நிரைஇய பூ, 40.
 வெண்போழ்க்கண்ணி, பா. 67.
 வெண்மழை, 55.
 வெந்திறந்தடக்கை, பா. 86.
 வெயிற்றுக்கள் - வெயிலிற் பறக்கும்
 அணுத்திரள், 20.
 வெருவருபுனற்றார், பா. 50.
 வெல்போராடவர் மறம்புரிந்து காக்
 கும் வில்பயிலிதும்பு - படைநீயி,
 வெவ்வர் - வெம்மை, 41. [78.
 வெள்வரகுழுத கொள்ளுடைக் கரம்
 பை, 75.
 வெள்ளம் - ஒருபேரெண், 21.
 வெள்ளிக்கோன், 13, 24, 69.
 வெளிப்படை, ப. 26, 98, 146.

வினையெய்து திரிசொல், ப. 6,
வினையெச்சத்திரிசொல், ப. 120, 131.
வினையெச்சத்திரிபு, ப. 6, 7, 11,
13 - 5, 25, 29, 33, 77, 82,
142, 145, 151, 152.
வினையெச்சம், ப. 113.

வெளியன. வெண்மான் கல்லினை, 2.
வெளில், 84. [ஆம் பதி.
வெற்றிமடந்தை, 53.
வெறியுறுதுடக்கம் - தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் அசைதல், 51.
வெறுமனே - சுமமா, ப. 101.

கஅச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வென்றாடு துணங்கை, பா. 77.
வென்று கலந்தீஇயர் வேண்டிபுலத்
வேங்கைமரம், 40. [திருத்து, 53.
வேங்கை வென்றகளிது, 53.
வேண்மான், 2 - ஆம் பதி.
வேண்மான் - சிற்றரசன், ... [88.
வேந்தரும் வேளிரும், 30, 49, 75,
வேந்து மெய்ம்மதந்த வாழ்ச்சி, பா.
வேம்பறுத்தசேரன், 49. [66.
வேலம் - வேலமரம், 39, 58.
வேள் ஆவிக் கோமான் பதமன்றேவி,
4 - ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி.

வேள்கி இரண்டு, 21.
வேள்வி முடித்தகேள்வி, 64.
வேளாவிக்கோமான் - ஆடு கோட்
பாட்டுச்சேரலாதனுடைய தீந்தை,
6 - ஆம் பதி.
வேளிர், 75.
வேளை, 15.
வேறுவினையொடு, ப. 12, 73, 151,
152.
வேன்மினை, 33.
வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடைப
ருது தங்கின ஆரவாரம், 41.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	31	வெண்ணல	வெண்ணெல்.
14	33	பர்யலென	பாயலென.
30	1	பதிற்றும்பத்து	பதிற்றுப்பத்து.
47	29	வகையுநர்	வசையுநர்.
47	29	பகைவரென்றது	பகைவரென்றது.
52	4	மய்யகு	மயங்கு.
61	8	அக.ளிறு	அ. களிறு.
96	1	கூக	கூக.

4353a